

Najax

Lix sanno ayaa u raaca labaatanka, qurux ayaa u raacda maskaxda, laydh diirran ayaa u raacda qorraxda. Magaceedu waa Najax. Madaxa maro cawl ah ayaa si khafiif ah ugu dul goglan, hoos marka ay u soo dhaadhacdo ayay dhex gashaa midabka guduudka ah ee diraca garbaheeda hoos uga daaddega. Jooggeeda ayaa salka ku haya cagaheeda oo ku dhex jira kabo dhererkeeda wax ku daray. Marada ay ku dhex jirto ayaa ka noqota gummudka dushiisa, hoos waxa uga soo rogmada gacmo korkooda jugta laga dhowray. Faraha hore ee gacanteeda bidix ayaa laabta ka garaacaya telefoon ay indhaheeda aan wada furnayni hoos u dhowrayaan. Sahra iyo Hoodo oo jidka ku soo jira ayay ku sugaysaa guriga hortiisa. Shinni iyada iyo ubaxa kala garan weydey ayaa korkeeda ku dheelaysa. Ballanbaallis aan u fahmay in ay iyada daawanayso ayaa laan aan durugsanayn soo fadhida. Baabuurkii ay sugaysay ayaa meel aan fogeyn ka soo baxay. Farxad ay xuub caaro ku qarinsay ayaa meel dhow ka soo boodday. Dhego aan soo gaadhin meel ay wax ka maqlaan ayay dhawaaq ka hor geysay.

- Naayaadeheen, oo shantiinna daqiiqo ma sidanaa? Naa bal naagahan eega.

Baabuurkii agteeda ayuu istaagay, qosolkii dhinaceeda ayuu ka socdaa, BK-na hawshiisa ayuu haystaa. Meel saddex tallaabbo u jirtay ayay sagaal ku gaadhay. Kursiga intii aanay si fiican u fadhiisan ayay la soo boodday "naa walaal bal heesta iga naaqusa yaanu aabbo i maqline". Sahra oo aan hadalka meel fog ka doonin ayaa u celisay "oo aabbahaa muxuu tobanka subaxnimo guriga ka qabanayaa?". Najax oo aan is dhibin ayaa ku dhirbaaxday "naa aabbahay ma sida aabbahaa ayuu meelahaa wareegaa, dee reerkiisuu la joogaa". Hoodo

oo meel kale ku maqan ayaa ku darsatay "naa walaal wallaahi heestani way igu socotaaye!". Qosol ayay midba in qadhiidhatay. Dhankii jaamacadda ayay u jeedsadeen si ay ardayda kale farxadda ula qaybsadaan inta aan dhanka hudheelka loo kicin kahor. Saddex saacadood ayaa uga hadhay wakhtigii qalin-jabintooda. Shan sanno oo qosol iyo baroorba lahaa ayaa maanta ku eeg. In ka badan oo farxad iyo murugoba leh ayaa maanta ka bilaabmaya.

Waa gashaantimo, haddii aanay guur diyaar u ahayn, maanta waa u diyaar. Marmarsiiyo kasta oo ay la iman jireen, kan maanta ayaa ugu dambeeyey. Balse ha la guursado ma xumee, ayaa guursanaya? Hoodo ayaa bilowday. "Naa heedhaha, naa walaal raggii xaggay ka dhaceen?".

Sahra: oo naa ragga maxaad ku falaysaa?

Najax: naa adigu iska aamus, horto maxaad innamada ku neceb tahay?

Sahra: akhas caleeg, oo maxaa rag lagu falaa!

Hoodo: naa tani waa nin.

Najax: waa nin dabeecad xun weliba. Naa maxaad haaye walaal ragga ku nacday, maxay kugu sameeyeen?

Sahra: idinku maxaad guurka kaga degdegaysaan? Anigu haddaan guursadana laba carruur ah ayuun baan dhalayaa.

Hoodo: toban ayaan kuugu duceeyey.

Najax: haa, Ilaahay idamkii.

Sahra: isku baxa.

Hoodo: aamiin, naa ma habaar ayay moodaysaa carruurta. Ilaahayoow sagaal duufle ayaan ku weydiistay.

Najax: naa dee haaye adna walaal duufka ka reeb.

Hoodo: Ilaahayoo duuf iyo dhareerba isugu dar.

Sahra: naagtu duco xumaa, Ilaahayoow intaba sii.

Najax: naa heedhe Hoodo, horto adigaaba mid la sheekaystee, kii ka warran?

Sahra: naa waa saddex.

Hoodo: haaye labada kale waa dhareerleyaale, mid uun baa wax kala garanaya. Kaasina waa kii sheeko la yimid.

Najax: sheeko maxaya?

Hoodo: suuqa anoo jooga ayaan ku idhi "i soo doon". Kuye "i sug aan furaha hooyo ka soo qaadee". "Alla hoognay" uun baan idhi, "waar ma hooyaa furaha gaadhiga kuu haysa?". Kuye "haa", af adakaa! Dee saddex cisho la maan hadal. Kolley hudheelka ayaynu ku arki doonnaaye.

Sahra: weligeed ayay handhikaabka la sheekaysan jirtay. Mid masaasad jaqana waad la hadli doontaa adigu.

Hoodo: bisinka bisinka, hoostaada ma dhaafo. Naa walaal wuu igu carruuroobay kaasiye iga daayoo, adigu maxaad isla haysaa.

Najax: haddaan ku idhaa mid aan ka helaba ma arag miyaad ila yaabi?

Hoodo: oo maxaad raadinaysaa?

Sahra: Jastin Biibar.

Najax: wallaahi walaal waxaasi waa iska kaftane, laakiin weli mid i cajabiyaba ma arag. Imika hablo wax bartay ayaynu nahay, waa in aynaan cid kasta la hadlin dee. Naa mise waa beentay?

Hoodo: mayee waa sidaa wallaahi. Ilaahayoow kuwii jannada ka soo xagaa-baxay na tus.

Sahra: kuwo hooyadood faraqay haysta.

Dhismihii jaamacadda ayaa durba hortooda ah. Halkaas ayay sheekada ka sii wateen intii laga gaadhayey wakhtigii xafladda. Xaflad midabbo badan, dad magacyo badan, iyo farxad noocyo badan. Intuba iyaga ayay diyaar ugu yihiin meel aan aad uga durugsanayn barta ay hadda joogaan. Maanta waa maalintii laga maydhi lahaa daalkii shantii sanno ee u dambeeyey, waa maalin ka mid ah maalmaha kooban ee ay dunida ku leeyihiin. Ehelkii iyo asxaabtiiba way iman doonaan, inta maqanna caawa ayay shaashadaha ka daawan doonaan. Madaxda dalka ayaa hadallo caajis badan ka jeedin doona, marka mid laga reebo. Waa wiilka uu madaxweynuhu dhalay ee la yidhaa Najax. La ma hubo in uu imanayo, haddii se uu yimaaddo, xiddigga madasha ayuu noqon doonaa. Doob aan weli guursan, joog aan tuur lahayn iyo maal aan is aqoon. Qurbaha ayuu ku maqnay dhowr sanno, waddankana aad looga ma yaqaanno.

Goortii xafladda ayay laba saacadood dhaaftay. Qaybtii fasalkooda loogu talo galay ayay ku hagaageen iyaga oo saddex ka badan. Wax yar kaddibna aayado qur'aan ah ayaa yeedhay. Khudbado dhaadheer ayaa xigay, iyaguna sheeko ayay hoos u wadaagayaan. Najax oo qosol ku maqan ayay dhegaheedu maqleen magaceeda ka yeedhay laba iyo tobanka sameecadood ee goobta ku xidhan. Dhegaha ayay taagtay iyada oo qosolkii degdeg u hakisay. Magaca in la la wadaagi karo ayay illowday. Weliba in wiil la wadaagi karo ayay illowday. Wiilka madaxweynaha. "Ku soo dhawoow makarafoonka mudane Najax". Indhaha ayay dhowr gidaar ka soo jartay intii aanay muuqiisa haleelin kahor. Qoorta ayaa dhowr jeer kala baxday. Way aragtay. Daanka hoose ayaa hoos u dhacay. Haddii ay qurux raadin jirtay, kii ay ku rarnayd ayay aragtay. Dhegaheeda ayaa sacabka dhacaya dhawaaqiisa iska xidhay si ay indhaha u caawiyaan. Qoorteeda ayaa la socotay tallaabadiisa uu ugu dhaqaaqay goobta hadalka. Indhaha ayaa illoobay in ay libiqsadaan. Shanta dareen iyo laba kale oo ay soo ergisatayba isaga ayay siisay. Hoos ayay u tidhi "dhibicdan malabka ahi xaggay ka soo 'tif' tidhi?".

Magaciisaa kor loo yidhi, jabaqdaa hoos loo dhigay. Indhaha hoolka jooga, labadiisa mooyee, inta kale isaga ayay hayaan. Ma uu sii nagaan markii uu kor u booday, ma uu hakan markii uu hore u dhaqaaqay. Hugiisa caddaanka iyo madowga kala sarreeya u qaybsan ayaa ka dhex muuqda dadka uu sii dhex marayo. Afar askari oo dharcad ah ayuu sii dhaafay isaga oo isha ka salaamaya. Najax oo aan ka dheereyn barta uu marayo ayaa rajaynaysay in uu dhankeeda soo eego. Socodkiisa dhiirran ayuu sii watey. Tallaabbo kasta oo uu u qaado dhanka masraxa, waxa ay ahayd mid uu qalbigeeda ugu

dhowaanayo. Dusha ayay ka yeelatay. Dhankeeda in uu u soo socdo ayay laabta gashatay. Way iska dhoolla-caddaysay. Indhaha ayay ka dhex saartay, meel aan ka durugsanayn markii uu soo istaagay, "i soo eeg" ayay hoos u lahayd. Muuqiisa ayaa deeqay, magaca ayaa u raacay. In uu ina madaxweyne yahay, iyada cabsi ku ma hayso. Laydh beerkeeda lushay ayaa filanwaa ugu dhuumatay. Jidhkeedii ay iyadu lahayd ayaa maammulkiisa laga la wareegay. Xubnaha ayaa dabacay, lafaha ayaa dareeray, naqaska ayaa isku taagay. Iyada oo aan waxba cunin ayay margatay.

Codkii ka soo yeedhay dhuumihiisa hadalka ayaa kiciyey xaadda dhegaheeda dushooda hurudday. In uu iyada u sheekeynayo ayay ka dhigatay. In ay ka gurto ayay damacday. Hoos ayay u guuxday, "haye, waa runtaa, intaa aad tidhiba waan kugu raacay" ayay isu raacisay markii uu salaanta uun dhammeeyey. Hoodo oo ku xigtay ayaa dareen qaadatay. Cod dheer ayay riyada kaga kicisay.

- Hoognay, naa bal afka uun isku qabo, bisinka iyo salliga.

Sahra oo sii jeedday ayaa soo jeedsatay.

- Maxaa helay?

- Naa dee sowta inanka cuntay.

- Naa inaadeer waad anshax xun tihiine dadka dhegeysta marka ay hadlayaanoo naga aamusa, ayay Najax isu raacisay.

Sahra oo aan weli fahmin waxa socda ayaa su'aalaheedii sii wadatey.

- Maan fahmin, calashaan ma yarkan kuusan bay daawanaysaa?

- Bisinka, show waxba maad arkayn, way ka dhex baxdayba ka yar.
- Alla yaa ii qosla, waa abu beed kaniye ma abu beed ayay rabtaa? Naa yaanu kugu jabin dheh.

Najax waxa ay dhex jiidtaa bustaan uu codkoodu si gaaban u soo gaadhayo. Midho uu isagu soo guray ayay muudsanaysaa goor dayaxu buuxo. Webi malaba ayay farta ku dhuuqaysaa isaga oo aan dhinaceeda ka dheerayn. Haddii qofka dareen lagu kaxaysan karo, maanta inanka way la fogaatay. Dhul biyo baad leh ayay keligood dageen. Nasiibdarro, kursigii hoteelka ayay weli fadhidaa, isaguna iyada aqoonba u ma laha.

Hadal dheer ayuu soo afjaray, riyo dheer ayay ka toostay. In uu dhammeeyey ayay u qaadan weydey. Labaatan daqiiqo oo uu hadlayey ayaa labaatan ilbidhiqsi agteeda ka ahaa. Sahra ayaa soo boodday.

- Naa inaneey, inanta yarka kuusan sii eegaysaay, yarkii labaatanka jeer ku salaami jiray ayaa halkaa soo fadhiya.

Hoodo: alla walaal waa miskiinkii yaraa, naa dee inanka la hadal Najaxeey, iska daa kan kunka naagood kala dooranayoo. Najax: kun naagood aa? Kuma? Naa kolley waa la ilaaliyaa oo naago loo ma oggola.

Sahra: markaa maxaad isla daallinaysaa?

Najax: oo dee anigu ma isagaan rabaa? Anigu hadalkiisa uun baan dhegeysanayee.

Sahra: wallaa? Car bal muxuu yidhi sheeg!

Najax: naa naga tag.

Hoodo: naa soo kaca soo kaca, innagaa ku xignee.

Sahra: alla dee isagaa shahaadadaha inna guddoonsiinaya, alla yarka kuusanoow lagu jecel.

Najax: naa naga aamus belo ku jecelaatee.

Afkeedu hadal ayuu leeyahay, qalbigeeduna mid kale. Jidhkeeda ayaa kala shaqaynaya. Wadnaha ayaa feedhaha hoosta ka soo tumaya. Magacyadii fasalkooda ayaa la bilaabay. Hoodo ayaa kacday. Lugaha ayay isla dhacday. Gacmaha ayaa aayar raxleeyey. Hoodo ayaa soo noqotay iyada oo hoos u leh "naa Sahraay waa runtaaye waxa yari gacan kuusanaa". Dhidid aanay filayn ayaa sacabadeeda ka soo maaxday. Magaceedii ayay maqashay. Wadnahaa afka yimid. Cagaha ayaa dhulka loogu aasay. Salka ayaa kursiga ku dhegay. Iyada oo aan kicin ayay damacday in ay tallaabsato. Waxoogaa ayay rafatay. Ilmo yar oo dembi galay sidiisa ayay u hoganaysaa. Cabsi ayaa madax martay. Way calool-adaygtay, si kale ayaan jirin. Bartaas ayuu soo taagan yahay, si fudud ayuu afkiisu u furan yahay, qofkan magiciisa wadata ayuu sugayaa. Qofkan magaceeda wata ayay soo gaadhay. Gacan qoyan ayay si waafi ah ugu dabooshay tiisa. Qoyaan ayay ugu maydhay. shaarubaha ayay dhidid waaweyn ka keentay. Way foorarsatay, way toostay, way foor... digaagad hadhuudh loo daadiyey sideedii. "Hambalyo, Alle ha kugu anfaco" ayaa dhankiisa ka soo yeedhay. Wax cod u eeg, naqasna u badan ayaa dhankeeda ka tegay. Saddex jeer ayay kufi gaadhay. Kursigeedii ayay ku soo noqotay. Hareeraha waxa ka fadhiya laba maryaha afka ku qariyey, qosolna la gariiraya. Way fadhiisatay. Dhowr ilbidhiqsi oo

kale haddii ay sii taagnaan lahayd, way suuxi lahayd. Naqaska ayay soo kala gurtay, qosol-gariirka ayay sii wateen.

Midna hadal ma uu odhan illaa bannaanka loo soo baxayey.

Sahra: naa Najax, huuno ma nabad qabtaa?

Hoodo: wixii ku helaan la yaabay wallaahi, Najaxeey anba markaan suqaar arko waan ilmeeyaa.

Sahra: adigu suqaar-jecleey ha hadline sug. Naa Najax, bisinkee ma haantii hadalkaa kaa luntay?

Najax: naa dee maxaad rabtaan? Camal la'aan ayaa idin haysa wallaahi.

Runta way dafiraysaa. Booraan afweyn bay, far ku awd is leedahay. Sidii ayay ahaatay, si kaley ahaatay. Gelinkii damboo dhan, dhoof ayay ku maqan tahay. Kolba way fogaataa, haddana way timaaddaa. Riyadeedii oo dhan, rajadeedii oo dhan, Najax ayaa dhex taagan. Isagay dhex legaddey, qalbigeeda oo idil. Maskaxdeeda oo dhan, isagay u xidhan tahay. Way u qaadan la' dahay, sidan uu ku yeeshay. Rag horaa ku xiiqay, salaanta in ay ka qaaddo. Isna aayar maantaba, hantidiisay noqotay. Hadal wuxuu ka joogaa, sidii ay u hanan lahayd. Hadal waxay ku goysay: "Waa in aan haleelaa, dhammaantii afduubtaa, dareenkiisa yeeshaa, habeenkii la'aantay, hurdo seexan waayaa".

Najax waa la taabtay. Baaqigii ayaantaas, farxaddeedii oo dhan, isagaa badh qaatay. Dareenkii ay la timid wuu ka geddisnaa kii ay kala tagtay goobta. Wejigeeda oo dhan, madow ayaa kor saarnaa. Dhoof ayay ku maqan tahay.

Maalin dheer ka bacdi, gurigoodii way timid. Maryihii ay saaka, oogadeeda saartay ayay kala huleeleen. Durba fiidkii weeyaan, tiifiiga fadhiga yaal dhinaciisay aadday. Baahideedu waxay tahay, muuqaalkii maanta dib-u-fiirsigiisa. Cunto miiska saarnayd haf ayay la sii tidhi. Agteeda ayay ku wadhay lugo aad u daallan. Xayaysiiska dhawaqa dheer dhankiisay indhaheedu u dhowrayeen ujeeddo la'aan marka ay gacantu ka dhex shaqaynaysay saxanka iyo afkeeda. Cod aan ka tiifiiga ahayn ayaa dhegaheeda soo gaadhaya. Waa codka hooyadeed oo ay weheliso jabaqda jitamaysa ee ay samaynayso kabta dacaska ah ee cagta midig laga qadiyey.

- Alla, day siday wax u cunto, nin ma mooddaa? Naa xaggeed wakhtigan ka timid?

- Waxba hooyo dee, waannu iska caweyneynay. Weli waa fiid hooyo.

- Oo haddaa ma saqda dhexaad iman lahayd? Cagaha kuraasida iiga qaadoo, waa ku sidee hooyo.

- Hooyo wallaahi waan soo daaloo waan ku kala bixinayey uun.

- Oo maxaad ku soo daashay markaa? Maantoo dhan waad wareegayseen dee, fartaadoo dhan ayaan fahmayaa illeyne, suuraaf yahay.

- Haa, waannu iska ..

- Alla hoognayeey waxa la odhan dibjirad ayay dhashay. Naa bal i sii rimoodhkaas, filinkii ayaa i dhaafayee.

- Hooyo sug dee waxa soo galaya barnaamijkii maantee.

- Ma kii meesha aad joogtay laga soo duubay? Ba'nay! Waad fadhiday bee maxaad ka daawan?

- Sug sug, wuu soo galay, waa kan.

- Naa bal cibaaradan eega. Bal waayee yara naaqus uun, balaayadan codka weynina muxuu ahaa?

Barnaamij socon doona laba saacadood ayay labaatan daqiiqo ku leedahay. Marka uu inyar socdaba hooyadeed ayaa hadlaysa. "Naa kanna muxuu ahaa? Sowdigaa halkaa soo fadhiya! Hadal badanaa, nagnagtaas uun hay adigu meeshaad joogtaba, bal habluhu way xishoodaane maxaa aamus kuu diiday?"

Najax u ma jeeddo hadalladaas. Saacad ayaa tagtay, weli ninkii ay sugaysay la ma hayo. Way is hayn kari weyday.

- Ish! Soomaalidana hadal badni ayaan ku nacay, bal muu soo koobo odaygan xun ee dacayda dheeri.

- Naa maxaad wasiirka ku gashay? Dee inna ga beddel oo musalsalkii innoo gee haddaanad doonayn hadalkooda.

Waa loo yeedhay, "soo dhawoow mudane Najax". Kor ayay u boodday, cagihii ayay dhulka dhigtay, saxan madhan oo dhabteeda ay ku illowday ayay dhinac isa ga tuurtay, horena way u fadhiisatay. Hooyadeed ayaa yaabtay oo dhankeeda soo eegtay. Way ka aamustay. Najax ayaa indhaha ka dhex saartay muraayadda ay daawanayso. Socodkiisii ay saacado kahor u soo joogtay ayay dib u daawatay. "Waa kan kii naanaabka ahaa" ayay ku dhawaaqday iyada oo aan is ogeyn. "Naa kanna maxaad ku cuntay?" ayay jawaab u

heshay. "Hooyo nacas-nacas ayuu u eeg yahay". "Naa waa fariid ayaa la yidhi, waa nin yaroo kaalay arag ah, siduu u shaqaysto ee uu aabbihii u garab joogo waad yaabaysaa". Haddana way aamustay oo ay ku faraxday ereyada wanaagsan ee hooyadeed ka soo yeedhay. Hadalkiisii ayuu bilowday, riyadeedii ayay gashay. "Alla, weliba waa hadal-yaqaan. Bal siduu u hadlo day, waa ba aabbihii oo bartaa taagan". "Hooyo yara aamus biliis" ayay hoos u leedahay. Ma rabto in laga qalin-daaro dunideedan xuubka caaro ka dhisan. Mar kasta oo ay sii dhegeysato, waxa ku kordhaya rabitaanka ay rabto in ay ka ag dhowaato. Badweyn Najax ah ayay dhex muquuratay, roob Najax ah ayaa u da'ay, doog Najax ah..

Wuu dhammaystay, kamaraddana bartaas ayaa lagu jaray si loogu gudbo qofka xiga. "Boolshidh" ayay hoos u tidhi. Hadalka ma ay badin markii ay dhanka qolka jiifka u soo tahriibtay. Sariirteedii oo aad mooddo in ay toban sanno ka maqnayd ayay isku dul tuurtay. Sariirtuna laabteeda ayay u furtay. Fikirkeedii maanta ee ahaa "waa in aan haleelaa" ayaa maskaxdeeda sidii cajalad ugu soo noqnoqonaya. "Wuxu ma rag ayuu ka weyn yahay horto?" ayay is weydiisay. "Dee maya" ayay markiiba meel ololaysay ku bakhtiisay. "Haddii aanan gacanta ku soo dhigin, Najax la i ma idhaa". Way ku seexatay.

Way ku soo toostay. Jaamacad lagu kallaho ma jirto, wax se ka weyn ayaa jira. Dhankii Hoodo iyo Sahra ayay u jarmaadday. Waa saddex marka ay isku yimaaddaan, dheri kasta karin kara. Shir qaran ayay yeesheen. Arrintii ayay u soo bandhigtay.

Sahra: ma anaan garan in Kuusow la jeclaanayo.

Hoodo: naa yarku subag Ilaahay ayuu ahaa bee iska daa dee ha jeclaatee.

Dacaayadda heshiis ayay ku yihiin. In ay iska caawiyaan wixii soo kordhana, waajib ayay u arkaan. Hawshii ayay gudo-galeen. Su'aalo ayaa la is weydiiyey. "Ninkani sidee lagu heli karaa? Asxaabtiisu waa ayo? Muxuu xiiseeyaa? Shaqadiisu waa maxay? Ma dhanka shaqada ayaynu ka soo galnaa mise dhanka asxaabta, mise labadaba? Intee in le'eg ayaa loo dhowaan karaa inta aanay ciidankiisu qoorta kaa jebin?"

Hoodo oo looga dambeeyo falanqaynta iyo dejinta qorsheyaasha ayaa dhankeeda la eegay. Durba su'aal muhiim ah ayay ka jawaabtay.

Hoodo: naa ninkan waxa Ilaah yar u haysata tii "Cambaro Dheer".

Najax: tee?

Hoodo: naa dee tii okiyaalaha waaweyn xidhnayd miyaanad garanayn ee aannu berigii is laynay, ta xun ee miyaanad garanayn..
Sahra: Alla haa haa, naa dee tii caafimaadka dhigan jirtay ee habeenkiina arooska u soo xidhatay googgoradda basaliga ah iyadoo dirac cad xidhan.

Najax: Alla waa sirqadii dheerayd. Haa haa, haye.

Hoodo: naa dee dhegeysta oo, naagtaa ma jecli laakiin waan soo basaasayaa, iyada ayaan waxan oo dhan ka soo ogaanayaa.

Sahra: naa horto waxaan ogahay in aanu ninkani sii joogeyn dalka in badan. Alla sug, naa dee ninku xarumaha agoomaha ayuu caawiyaa.
Sowtii barnaamijyo badan laga soo deyn jiray.

Najax: naa show hortay ayaad ninka isku waddayba. Anigu maan aqoon bee!

Sahra: naa fudkan yaree kuusan anigu waxba ku ma falayee dhegeyso, ninku waxaasuu ka shaqeeyaa.

Hoodo: anaa gartay, dhakadii adduunka ayaynu dhigaynaa.

Najax: ka soco.

Hoodo: urur aan jirin ayaynu samaysanaynaa, urur agoomaha caawiya. Haddaynu doonno mid caalami ah ayaynu odhanaynaa waa qaybtiisii dalka oo annagaa ka mas'uul ah.

Sahra: oo dabeedna?

Hoodo: alla dhoohanaa tani, dee markaa isku suuq ayaynu noqonaynaa. Xaflad aan jirin ayaynu qabanqaabinaynaa oo aynu u bixinayno "U gargaar agoonta".

Najax: ii wad, ii wad.

Hoodo: dee dabeedna waynu u yeedhaynaa oo martiqaadka ayaynu u diraynaa, Kuusow haddaan ku hor keeno markaa ka warran, adiga oo guddoomiyihii ururka ah?

Najax: naa haaye walaal billee aan khashifannaa!

Sahra: eeg dee, waa saacaddii ay dabadu galiir jirtee.

Hoodo: naa waxaa ka bax, adigu sida aan ku idhaa uun yeel.

Najax werwer ayaa galay, in inanka madaxweynaha la shirqoolo ma ay rabin. Balse wax kasta oo isaga u soo dhoweynaya, diyaar ayay u

tahay. “Maxaa khaldami kara?” ayay hoos isu weydiisay. Maskax “wax walba” ku jawaabaysa ayay “waxba” ka hor geysay. Ma rabto in ay walaacdo imika, ma doonayso in ay khilaafto Hoodo oo ay wax badan uga soo joogtay. Talo waxay ku goysay, inay addeecdo Hoodo. Dhanka kalena Hoodo, hawshii way bilowday. Inantii “Cambaro Dheer” ayay xog ka keentay. Sidii ay ogsoonayd ayaa loo xaqiijay. Najax waa nin maatada, agoomaha ilaasha. Qof kastoo ka saacida, dadka wuu ka jecel yahay.

Telefoonkaa yeedhay. Cod aan meel fog gaadhayn “haloow” ugu dhawaaqday.

- Naa maad huruddaa?

Codkii Hoodo weeyaan.

- Mayee waan sii seexanayee. Maxaa saacaddan ku wada?

- Naa bal naagtan eega aannu ninka u sallaxaynee sidaa noo la hadlaysa.

- Bisinka, ha i cunin. Bal iska raalli ahow oo, ii warran.

- Si fiican ii dhegeyso, Faysbuuggaaga fur, farriinta ku jirta ee aan kuu soo diray soo qaado oo wajahaddaada soo dhig.

- Bal sug aan eegee, ma “nabiga ku salli” baa?

- Naa mayee fur, inantu hadal badanaa.

- Kkkkkkkk adduunyo, maantaa Faysbuuggaygiina la ila maammulay. Sug bal aan akhriye waxaad ii soo dirtee. Alla, oo naa waayo? Maxaan waxan ugu soo qorayaa?

- Naa Kuusow ma rabtaa?
- Haa dee waan rabaa laakiin waaxay beentu.
- Markaad intaa samayso, gurigii Sahra ha innoo ahaato. Qolkii dambe ee waashmaanka.
- Naa dee haaye...

Way dhigtayba.

Qaddar daqiiqado ah kaddib, wajahadda Najax waxa laga akhristay: “Ii soo duceeya, Nayroobi ayaan safar shaqo ugu baxayaa.”

Najax oo lebbiskeeda muddo ku hawlanaan jirtay, maanta durba bannaanka dhakhso waa tan u aadday. Saacad aan wada buuxin waa tan goobtii ku gaadhay. Qol yaroo laga guuray, gidaar daah ku xidhnaa iyo wax yaroo sanku diiday ayay soo martiday. Indhaheedu se maanta, wax kaley arkayaan. Daahaasi korkiisa warqad ayaa ku dahaadhan. “COA Orphanage Assosiation” ayaa far waaweyn ku qoran. Waxba way fahmi weydey. Wax yar uun horteeda, loox yaroo la istaajay, ku dahaadhan maryo si qumman loo sharraxay, makrafoonka dul yaalla.. Waxba way garan weydey.

Bannaankay indhaheedu, wejigeeda ka joogeen. Sahra oo barkin weyn salka aad ugu haysa ayaa halkaa soo fadhida. Hoodo oo maryo dumar, qulubaa-geddiyeysa, halkanay ka sii jeeddaa. Najax way fajacday. Weli wax hadal ah, loo ma soo tuurin dhankeeda. “Naa maxaad waddaan imika?” ayay is hayn kari weydey. “Baddaa ka baxoo, kaalay ku taswiiree, bannaanka soo yara aad” ayay Hoodo tidhi. Sahra oo fadhiga, sii jecleysanaysaa, tilifoon laba waar ah, faro

baasto la moodo, in ay ku garaacdo bilowday. Najax oon fahmahayn waxa eeggan socda ayaa aamustay. Qolka ardaagiisa hore, meel dhir cagaaran lahayd ayaa aayar la joojay. Dhexdoodaa la istaajay, qosol aan jirin baa debnaha ay ku dhigeen. Gacantii Sahra ee birta calanka la mooday ayaa hortooda fidsan si ay xusuus uga reebto. “Naa maxaad waddaan imika?” Jawaab loo ma hayo. Qolkii ayay ku xareeyeen. Hoodaa soo tuurtay maryo. “Bal dharkaa isku taag”. Iyadoon ka keenin hadal, waa taa isku taagtay. Wax yaroo khataray waa taa u eekaaday. Okiyaalo, kuwii akhriska waa taa la sudhay. Sahra oo halkan taagani waa taa u tilmaamtay bartii ay istaagi lahayd. Hoodaa ku tidhi “naa halkaa bal istaag, yartaadan jacaylku hayaa”. Qosol waa la isku daray. Halkii ayay kor istaagtay. “Makarafoonka qabso”. Dhakab waa ta siisay. “Naa Sahraay bal sawir”. Sahraa dhawda ka saartay, waxoogaa tilmaam ahna korka waa ta u qaadday. “Naa sida tabliiqiyiinta farta sidaa dheh, oo makarafoonka iska yara fagee, bahalka miyaad ku cadayanaysaa?”. Way ku soo dhoweysey, si aan loo ba arkin qolka intiisa kale. Dhabarkeeda warqaddii weyneyd ayaa ka muuqata. Intaasaa la dhammeeyey, dharkii ayaa laga saaray, kuwo kale ayaa loo xidhay, bannaankaa loo la baxay, in kalaa laga qaaday. Laba saacadood kaddib, arrintii way dhammaatay. Hadal se weli wuu hadhsan yahay.

Hoodaa tidhi “kaalay, halkan ii soo fadhiiso”. “Labada maalmood ee soo socda, gurigii ayeeydaa ee bilaa internet-ka ahaa ayaad haatan tegaysaa”. “Naa maxaad leedahay?”. “Dhegeyso, Sahraa ku qaadaysa haddeer”.

Sidii waa la yeelay, Facebook-na waa laga mamnuucay. Hoodo iyo Sahra ayaa shaqadooda bilaabay. Caweyskii markii ay ahayd ayay soo

geliyeen sawirradii ay ku wada jireen. “Safar khayr qaba Najax, guuleyso weligaa. Shaqo khayr qabta insha Allah, we will miss you “

Subaxii dambena iyaday la hadleen. “Naa sawirradaa aan kuu soo diray, qaybtooda koowaad soo geli, waxaanad raacisaa ‘mansha Allah si wacan ayuu noogu socdaa shirku’, intaa kaddibna ka bax Facebook-ga”.

Najax oo dawakhsan, balse aad u ogsoon, in asxaabteedii wacnaa, wanaag uun la rabaan, ayaa yeeshay sidaa. Maalintii xigtayna sawirrada qaybtoodii labaad, oo ay dhar kaleeto xidhnayd, wajahaddeeda wadhay. Dadku “Mansha Allah, hambalyo huuno Najax” ayuun bay ku khafiifeen. Sahra iyo Hoodo, macluumaad wixii ay Najax kari weydo, ayay soo qubayaan. Dadkii way u sheegeen in guddoomiye loo doortay. In Afrikaan badan oo u tartamaayey jagadaas, keligeed ay ka qaadday. Mashxaraddaa is qabsatay. Dadkii way u riyaaqeen, balse waxaanay ogeyn, in magaaladan, dhinac uun ay ka joogto.

- Caawa waa habeenkii, berri ay iman lahayd. Qorshihii sidiisii ayay Hoodo samaysay, fiidkii way soo wacday. Iyaduna way ka jawaabtay.

- Haddaad og tahay Facebook-gii waxa ka socda, ayeeydaa maad ag jiiifteen.

- Naa walaal Ilaahaaga ka yaab! Maxaad dee samayseen?

- Naa xiddig baan kaa dhignee adigu sideeda iftiin.

- Kkkkkkkkkk alla naa walaal, weligaaba ma sidanaad dhakooyinka u degi jirtay? Wallaahi waan kaa yaabay. Lug iyo gacan ayaan kuu taagay, shan lugood haddaan lahaan lahaa, waan kuu taagi lahaa.

- Bal dhegeyso horto, berri dee waad soo degeysaa. Diyaaradda Kiiniya ka imanaysaa waxay soo degeysaa tobanka subaxnimo.
- Haye?
- Sagaalka iyo badhka diyaar ahow.
- Oo dabeedna?
- Dee eeriboodhkaannu ku geyneynaa, wuxu badowsanaa!
- Bisinkee ha igu qayline, miyaan dhoofayaa haddana?
- Naa mayee waad soo degeysaa.
- Sideen u soo degayaa markaa?
- Imahani hadal badanaa, naa hooyaa ii yeedhaysee, cashadii ayaan diyaarinayaaye, berri wakhtigaa aan kuu sheegay diyaar ahow.

Gaadhigu waa Indho-cadde, afkoodu dhoolla-cadde, lebbiskuna kaalay arag, markii ay ku soo qulquleen gurigii ay Najax joogtay. Okiyaalaha wejiga intiisa badan qariyey ayay iska rogeen markii ay albaabka soo dhaafeen. Daarad dhuuban ayay cagta saareen, laba gidaar oo madhan ayaa hareeraha ka buquujinaya marka ay tallaabada badhka ah u wadaan dhanka hore ee guriga. Salli yar ayay ku fadhidaa markii ay ku soo baxeen, waa Najax ayeeydeed. Sahra oo waayeelka ka hesha ayaa si kalgacal ku jiro u soo tuurtay “ayeeyo macaan ii warran?” Jawaab ayay weydey. Hoodo ayaa hoos ugu celisay “naa dee islaantu waa xagga dhegahee kor ugu qaad codka”.

Sahra: **AYEEYO ISKA WARRAN?**

Ayeeyo: naa maxaad la qaylinaysaa? Carruurta ha naga kicine naga aamus.

Hoodo: alla hoognay, naa miskiintu sowta ka sii dartay. Carruurtu xaggey joogtaa?

Hadalka ayay sii wadday markii ay Najax ku soo baxday.

Najax: naayaadeheen, dee maantana ma ayeeydey ayay idin tustay? Bal naagahan eega!

Tallaabada iyo codka ayaa la socday gacmaha jeedalka ah ee ay sida macnaysan u wadhfinayso. Noole kasta oo goobta joogay ayaa wixii uu hayey dhigay si uu u daawado korkeeda. Toobka garbaheeda ka soo bilaabma ayaa soo shuban kuna dhammaada kuraamaheeda, halkaas oo ay kabaha xadhkaha badani ka bilaabmaan. Saddexdooda oo ay boqorraddu ka tilmaaman tahay ayaa dhankii gegida dayuuradaha u dhaqaaqay.

Sahra: naa heedhe, dee show Kuusow uun baad u baahnayd!

Hoodo: naa ma arkaysaa horto! Inantu way sii dhalaalaysaa uun.

Sahra: balaayada kuusani, hadduu ku helo waabu ciidi.

Najax: naayaada, iga aamusa dee waan soo degayaaye, maxay ahaayeen kuwan aan weligoodna dhoofin!

Goobtii waa la yimid, baabuurkii ayaa meel fog la dhigay. Najax ayaa la yaabtay sababta baabuurka loo takooray. "Naa walaal maxaad baarkinka u dhigi waydeen gaadhiga?" Waxba ma oga. Cagaha ayaa dhulka la saaray, shandad buuran oo xagga dambe saarnayd ayaa gacanta loo geliyey. Hoodo ayaa dhowr tilifoon wacday. Wiil wax fahamsan oo lebbiskii shaqaalaha xidhan ayaa u yimid. Najax ayuu la haaday. Albaab yar oo dhinaca ah ayuu ka geliyey, gudaha ayuu dhex

istaajiyey, ”bartan fadhiiso, marka aad aragto in diyaaradda labaad soo fadhiisato, dadka sii baxaya uun raac”. Wuu ka dhaqaaqay. Naxdin. Sidii ayay yeeshay, si kale ma taqaanno. Diyaaraddii koowaad ayay quraaradda ka dhex aragtay, teedii in aanay ahayn ayay ogaatay. Saacad wax dhiman kaddib, way soo caga-dhigatay. Naqas ayaa ka soo booday. “Ka warran haddii ay diyaaraddaasi hawada ku burburi lahayd? labadii waalwaalnaa ‘wax dhintay iska dhig ayay i odhan lahaayeen kolley’”. Way sugtay intii ay dadku ka soo dhammaanayeen baadhitaannada kala duwan. Muddo kaddibna qof soo dagey ayay noqotay. Shandad ayay jiidanaysay, bannaanka ayay madaxa iyo cagaha mar u soo wada saartay. Laydha wejigeeda sida fudud u dhirbaaxday waxa xigay dhawaaqa dhanka bidix kaga imanaya. Waa laba cod oo ay si fiican u taqaanno iyo sagaal kale oo aanay garanayn. Way jalleecday, way kufi gaadhay. Qosol-gariir ayay wadne-garaac ku darsatay. Ubaxyo kun nooc ah ayaa lagu la soo orday, qoorta ayaa dhowr kale loo sudhay. Waa asxaab aanay si fiican isu aqoon. Way u qaadan weydey. Soo-dhoweyn fiican ayaa loo sameeyey, Sahra iyo Hoodo ayaa gadhwadeen ka ahaa. Iyaga ayaana kala diray markii ay arkeen in sawirro ku filan la qaaday. Najax oo hambalyo iyo dhunkasho lagu dawakhiyey ayaa baabuurka la fogeeyey dhex fadhiisatay. Su’aalo badan oo ay jawaabbo u rabto ayay soo kala horreysiisay. ”Horto heedhaha, maxaa idinka qaldan? Qofka sow wax loo ma sheego! Maxay ahaayeen dadkani?”

Sahra: naa dee waa dad ku soo dhoweynayey.

Hoodo: naa bal u kaadi aan u balballaadhiyee. Waad garanaysaa ”Cibaado af-dhowr” sow maaha?

Najax: dee waa tii yarayd ee.. maxaa la odhan jiray qofta? Tii dee macallinka ku cawriday roodhida.

Hoodo: dhegeysoo, maxay caan ku tahay?

Najax: dee kun wax.

Hoodo: naagta wax kasta Facebook-ga soo dhigta miyaanay ahayn, xitaa markay suuliga gelayso?

Najax: naa balaayada iga daayoo, waxay ugu darnayd maalintii ay soo qortay "aabbooy hooyo iska daa". Innaalillaah! Illeyn wax dhintay ma dhuuso!

Hoodo: "Cambaro dheer"-na waad garanaysaa dee.

Najax: iyadu ninka ayay taqaannaa dee, waan gartay.

Hoodo: dhammaan naagahan meesha marayey oo dhan waxa weeyaan kuwa ugu codka dheer Facebook-ga. Midba wax gaar ah ayay caan ku tahay, midna way ka siman yihiin: dad badan ayaa ku xidhan.

Sahra: dee waannu adeegsanaynay. Naag waliba idaacad gaar ah ayay u dhigantaa. Tan dheerina dee Kuusow ayay saaxiib la tahay, markaa markay boggeeda soo geliso sawirrada, fudkii yaraa ayaa arki doona.

Hoodo: allaylehe kaasi waa fud, mise waa dhibic, naa waa dhibice iska daa.

Najax: danihiinna haddaad ku mashquushaan ka warrama?

Hoodo: wallee tan waa lagu weyn yahay. Naa iga aamus, wax wax jecel ayaaban nacay, keligood miyaanay dadkani noolaan karin horto! Wallee nin ma raadsado.

Qorrax kulul ayay hadh iyo sharaab qabow isa ga dhigeen. Sheeko aan dhammaanna dabada ayaa la qabtay. Asxaab kala maqnayd iyo caalkeed. Qosolka iyo sheekada aan la kala sugayn, tilifoonnada kolba hoos loo eegayo iyo okiyaalaha miiska saaran. Sahra ayaa ka soo jeedsatay xantii, "naa heedhaha, maxaa imika innoo hadhay?"

Najax: dee horto waan soo degay kooba dhaha, dadkii dalka sii joogayoow maxaad haysaan?

Hoodo keligeed ayay isla baxday, way dhoofsan tahay.

Sahra: dee imika waa in aan xidhiidh la samaynaa Kuusow. Najax: sow maaha? "Cibaado dheer" ayaan u baahan nahay markaa dee.

Sahra: naa taa Hoodaa ka adage, imika way hor oroddaa markay la hadashee, iyada ayaynu wacaynaa, ninka ha soo qabato.

Najax: haa dee, dabeedna aan aragno waxa yar, socodkiisa.. yaa, maxaan idhi?

Sahra: balaayo kula socod xumaatay! Naa iga aamus haddaba.

Hoodo ayaa soo toostay. "U kaadiya".

Sahra: hee?

Hoodo: xafiis ayaan u baahan nahay.

Dhulka oommani sida aannu biyaha u diidin, ayay fikirka Hoodo u oggolaataa. Tixgelin saa'id ah ayay u haysaa. Walow ay saddexdoodu

si siman walaalo u yihiin, haddana Hoodo ayaa iyada uga dhow Sahra. Dabeecad ahaan ayay labadoodu isu fahmeen. Sahrina waa lug ka maqnayd oo iyaga dhammaystirta. Marka la rabo in Najax fikir laga dhaadhiciyo, sida in safar degdeg ah loo baxo, Hoodo ayaa la soo diraa. Iyada ayaa si gaar ah ugu sheegta. Najaxna ma diiddo. Cadho kasta iyada ayaa burburin karta. Qosolka Najax ayaa Hoodo ku xidhan. Da' ahaan way isa ga dhow yihiin Sahra. Malaha taas ayaa sababtay in ay sidaa isugu dhowaadaan.

Bartii ay fadhiyeen ayay ku ansixisay fikirkii. Su'aasha xigta ayaa noqotay "xafiis sidee loo kiraynayaa?"

Sahra: oo heedhaha, xafiiska xagee ayaynu ka helaynaa?

Najax: naa xafiis la ma waayayee, lacag xagee laga keenayaa?

Hoodo: imisa ayuu noqon karaa toloow?

Sahra: dee walaal waa ugu yaraan boqol doollar, meesha aad ka rabtana way ku xidhan tahay.

Hoodo: waxaynu u baahan nahay mid xaafadaheennana ka fog, suuqana aan aad ugu dhoweyn.

Najax: adigu waa in aanu boqol ka badan uun.

Sahra: naa bal suga, qol laba-af-le ah ayaa jira oo waddada ku soo jeeda.

Najax: waddadee?

Sahra: ii sheeg dee, halkan uu ku yaallo macmacaanlihii.. een..

Hoodo: kii dhareerka lahaa miyaa?

Sahra: naa maya, kii suudhka ka weyn xidhan jiray.

Najax: ma Maxamed Soqodhi?

Sahra: haa kkkkkk Maxamed Soqodhi qolka ku dheggan maydaan arag? Qolkii farmasiga ahaan jirey.

Dhawaaqa telefoonka Hoodo ayaa kala jaray hadal aan dhammaan. "naa aamusa waa tiye" ayay soo tuurtay intii aanay ka jawaabin kahor.

- Haloow! Xabiibti mayee ii warran? naa huuno haa, miyaan fadhiistayba! Adna? Hii, haye? Kkkkkk Alla Ilaahay dad badanaa! Haye?

Sahra iyo Najax ayaa is eegay. Way sii wadatay.

- Dee xabiibti waa in aan soo dhammaysannaa, ma ku soo doonaa dee hadhow? Miyaad waalan tahay, dee sow imika halkaas uun ka ma adeegto, ma anaa meel kaleba taga. Anigaa ku soo doonaya qaaliyeey. Haa, haye? Imisada? Huuno macaaneey ii seexo waa runtaaye, waa innoo hadhowe, haye.. haye.. ha.. haye macaanto.

Way dhigtay. Afar indhood oo madhan ayay fallaadhahooda dareentay intii aanay telefoonka miiska saarin. Su'aasha aan lagu dhawaaqin ayay ka jawaabtay.

Dee waa tiye, Cambaro Dheer. Alla naa ba'nay, horto si fiican maan u dhigay, yaanay i maqline? Haa, waa Cambaro Dheer.

Sahra: maxay kaa rabtaa?

Najax: maxay doonaysaa?

Hoodo: kute mayk ab ayaan soo iibsanayaaye maad i raaci. Akhas caleeg, horto siday maanta u marsanayd ma arkayseen? Waa naagta aay laaynarka illaa dhegta jiidday. Akhas akhas akhas.

Sahra: naa adba ma dhaantide wadoo..

Hoodo: oo naa anigu ma sideedaan ku riyoodaa, internetkaan ka daawadaa sida loo marsadee?

Najax: naa bal waxan ka baxa oo, maxaad tidhi markaa?

Hoodo: dee waa in aan mardhow u tago, illeyn dan baan ka leennahee.

Sahra: alla Kuusayoow kugu xiintay oo tif noqo Ilaahay idamkee, bal naagta uu na hoos geeyey eega! Oo naa heedhe, gaadhiga aad ku doonayso yaa leh?

Hoodo: oo dee ma sideedaan dhowr gaadhi leeyahay, dee kaagaan kaa kaxaysan huuno.

Najax: miskiinsanaa markay wax rabto, naa bal aniga gurigii hooyaday i geeya horto, aan dharkan igu dheggan iska saaree.

Magaalada ayay soo dhex qaadeen si ay haddana dhanka xaafaddooda ugu arooraan. Qolkii ayay dusha ka soo eegeen, way isla qaateen. Sahra ayaa warkiisa dooni doonta. Najaxna gurigeedii ayaa la keenay.

Hoodo: dee waa innoo sidaas, anna aan naagtan ka dhex baxo, Sahrina qolkan warkiisa ha soo sugto, adna Faysbuugga uun dadka "waad mahadsan tihiin" ha u dhaafin. "Telefoon ayaa innoo dhex ah" ayaa lagu kala tegay.

Najax oo soo boholyowday ayaa hooyadeed macaan dhabteeda barkatay, jidhkana maryo fudud huwisay. Xubin kasta oo jidhkeeda ka mid ah ayaa dhaqaaqa joojisay, indhaha oo si saa'id ah u furan ayaa hawada dhexe aragga u qaybiyey. Hooyadeed oo aan waxba

ogeyn, ayaa hoos u eegaysa inanteeda. Dareen ayay ka qaadatay, waxba se ma ay weydiin.

Walow uu qorshuhu, illaa hadda, u socdo si wacan, haddana werwer ayaa ku jira. Way rabtaa in ay hesho Najax, haddana habkan ay u marayso ayaa ah mid ay ku qasban tahay, balse aanay samayseen maalmaha qaar. Waa ficil ka soo hor jeeda shakhsiyaddeeda. In ay lunsan tahay ayay dareemaysaa. Qaladkii iyo saxii ayaa meel wada fadhiistay, isaga ayaana casuumay. "In aan qof jeclaado, qaladkayga maaha" ayay nafta ku sabaysaa. Mar kasta oo ay fikirka ku dheeraato, dareenka laabteeda fadhiya ayaa sii kordhaya. Culayska garbaheeda fuulaya ayaa farxad kale wata. Muddo yar marka ay jiiftaba, naqas dhowr galaan ah ayay dib u nuugaysaa si ay haddana hore ugu soo tuurto. Wadnaha ayaa dubaaxinaya. Ma rabto in ay ka fikirto, haddii ay joojisana waxay dareemaysaa in ay madhan tahay. Jewi ku cusub, baahi iyo dareen culusna wata, ayaa u bilaabmay. In ay bilowgii uun tahay, ma dareensana.

Hawlaheeda gaarka ah iyo shaqada guriga ayay isku mashquulinaysaa, haddana waxay arkaysaa iyada oo daqiiqda ku darsanaysa shaaha. Qolkeeda ayay soo gashaa si ay shay uga soo qaadato, muddo dheerna way dhex taagnaataa si ay u xasuusato shaygii ay rabtay. Yeedhmada ayay maqli weydaa, weydiimaha ayay qalad kaga jawaabtaa. Goob keli ah ayay taagnaan kartaa saacad go'an. Indhaha ayay libidhiqsiga ka illoobi kartaa in ka badan. Waa lagu duulay. Haddii uu dareenku tiix ahaa, maanta waa mahiigaan.

Habeenkii dambe ayay damacday in ay asxaabteedii ka war doonto, maaddaama ay soo wici waayeen. Hoodo ayay ku horreysey. Wuu u dhici waayey. Sahra ayay ku dambeysey. Wuu dhacayaa.

- Haloow? ayay maqashay.
- Naa Sahra, bal warran?

Bariido kaddib ayay weydiisay ”naa tii Hoodo waan waayey, malaha dabkaa ka dhacay”.

- Walaal intay saaka gaadhiga ii keentay, oo ay furahana yaryarka iigu dhiibtay aniga oo maqan, ayay iska noqotay. Xitaa i may soo garaacin.
- Cajiib, dee saaxiib cusub ayay heshay naagtu.
- Sow ma aragtid horto, mid calag haysata dee, illeyn Hoodo waa diinu-lacage.

Waxay u sheegtay in qolkii warkiisa loogu maqan yahay, kadibna ”waynu is maqli” ayay hadal ku gunaanadeen.

Maaddaama oo ay imika uun waxbarasho dheer ka soo baxday, Najax waxay dareentay in ay u baahan tahay in ay hooyadeed wakhti la qaadata. Inta ay Hoodo soo hadlayso, qorshehanina dhan u soconayo, hooyo ayaan meel kasta u raaci. Waxa uu noqday go’aan ka mashquuliyey nin maskaxdeeda xoog ku haysta.

Saddex maalmood ayaa tegay, weli wax war ah laga ma hayo Hoodo. Reerkoodii way la hadleen oo way og yihiin in ay nabad qabto. Sababta ay iyaga ula soo hadli weydey ayaa Najax ku noqotay xisaab aan la xallin karin.

Sidii caadiga ahayd ayay laabta u jiiftay sariirteeda, wajahaddeedana shaashadda kombiyuutarka ayaa ku soo aaddanayd. Midabka buluugga iyo caddaanka ah ayay dhex mushaaaxaysay. Bogga Hoodo

ayay gashay. Wax warbixin ah ayay ka weydey. Niyadjab ayay faraha dhaqaaqooda yaraysay. In yar kadib ayuu fikir ku soo dhacay. Oo maad eegtid bogga Cambaro Dheer. Qofta magaceedii muxuu ahaa horto? Way heshay. Sawirro dhowr iyo toban ah ayaa u sarreeya. Cinwaanku waa "xalay iyo baashaalkii". Iyada oo u khajilsan ayay si caajisnimo leh u sii taabatay sawirradii. Shan sawir markii ay dhaaftay ayuu kii lixaad sidii dhagax la soo tuuray wejiga ka dhirbaaxay. Gidaar in ay jiidhay ayay u malaysay. Inta gacan afka laga geliyey, in wadnaheeda la tuujiyey ayay moodaysay. Dhidid qabow ayaa sanko korkiisa fadh-fadhiistay. Way u fiirsatay sawirka. Waa Hoodo. Debnaha aadka u kala jiidan ayaa indhaheedii yareeyey. Kamaradda ayay soo egaysaa. Agteeda waxa taagan isaga. Najax laftiisii.

Haddii ay taagnaan lahayd, joogga ayay ka dhici lahayd. Imika se wax kale ayaa hoos u dhacay: wadnaheedii. Indhaha ayay ku sii haysay. Kolba way libiqsataa, haddana way eegtaa. Sawirku in uu is beddelo ayay hubisaa. Balse waa isagii, Najixii ay lahayd oo haatan la jooga Hoodo ay oggolayd. Maskaxdeedu ma baandhayn waxa ay qabanaayeen, wakhtigaan saamaxayn. Ruuxdeedii yarayd dareen baa qarqiyey. Indhaheedii caddaa daruur baa hadhaysay. Calooshaa wareegtay, laabtaa dhaqdhaqaaaday. Way is hayn kari weydey, Sahra waa ta wacday. Sahra oo aan waxba ogeyn ayaa aayar tidhi "haloow". Illeyn waa qof dareen, gebigeedaba saaqee, hadalkay odhan lahayd ayaa soo bixi diidey. Dhuunteedaan furnayn. Qasab ayay ku bannaysay.

- Naa heedhe Sahra, miyaad gashay maanta Faysbuugga?

Sahri may filanayn su'aashaa maldahan. Haddii "haa" ay tidhaa dembi ayay yeelan kartaa. "May" haddii ay tidhaa been bay sheegi kartaa. Beenta ayay ku dhaqaaqday.

- May huuno, hee?
- Kombiyuutarkii miyuu ku ag yaallaa?

Dhinac intay u sii riixday ayay deedna tidhi:

- May huuno macaan, maxaa jirana?

Najax oo aan is dhiibayn ayaa sii wadatay.

- Naa dhegihii tilifoonka sow ku ma hadlaysid?
-
- Haddaba faysbuuggaaga ka gal dee tilifoonka, wax baan ku tusayaaye.
- Oo dee huuno maad i tidhaahdid uun faysbuugga gal, i sug aan galee.
- Ma gashay?
- Wax yar. Wuu wareegayaa. Telesomtii cuslayd weeyaane i sug.
- Ma gashay?
- Haa imikaan galay, haye?
- Cambaro Dheertii magaceeda ku qor.
- Naa maxaad aragtay haaye? Waan ku qoray.
- Sawirrada u sarreeya ma arkaysaa?
- Haa, balaayada madaxa dhuuban.
- Fur oo hore u soco.
- Alla, naa Kuusow ayaan arkaa.
- Naa iga daa waxaasoo bal hore u soco. Sawirka..
- Alla hoognay! Naa ma Hoodaa?
- Ka sheeke!
- Hadhnayeeey! Naa bal sug malaha... wallaahi waa iyadii, acuudu billaah! Afka xun day!
- Waa xalay xafladdaasi.

- Oo dee heedhe, naa bal sug, oo waa xertii eeriboodhka ay isugu yeedhay oo dhane.
- Miyaan garanayaaba! Ma kuwii baa?
- Naa way ka buuxaan, sow taa tii yarayd ee gaabnaydna. Naa dee naagtu maxay u jeeddaa laakiin.
- Maan fahmin wallaahi aniguba.
- Miyey ku la soo hadashay maanta?
- Ma Hoodo?
- Haddaa ayo?
- Huuno maya, bal imikaan garaaci doonaa.
- May, iska dhaaf. Illaa ay soo hadasho la ma hadlayno.

Tilifoonkii ayay hoos u dhigtay, qaybtii ay sariirta kaga jiiftayna way soo koobtay iyada oo jilbaha ku nabaysa beerkeeda. Dareenkii ay u qabtay Najax waxa ka xoog batay kan ay iyadu ka heshay Hoodo. Waxa ay dareentay in la khiyaameeyey. Way og tahay in aanu ninku meel ugu xidhnayn, balse in Hoodo oo qorshaha ku jirtay ay arrin noocan ah ku dhaqaaqdo ayaa dhib noqotay. Waa laga dhex toosay. Qiil ayay u raadisaa sawirka, way u weydaa.

Waxba ma huwana, haddana way gubanaysaa. Way karaysaa. Naxdintii ayaa weji kale qaadatay. Calooshii xanuunaysay ayaa bogsatay. Dareenkii nooca ahaa ayaa mid kale noqday. Cadho iyo ciil ayuu isku beddelay.

Saacadaha ayaa sida daqiiqadaha u weydaaranaya, su'aalaha aan jawaabaha wadan ayaa ku mudan maskaxdeeda. Hal mar ayay is rogtay intii ay jiiftay, iyada oo aan rabinna way gama'day. Laba saacadood kaddib ayay ku toostay dhawaaqa telefoonka. Waa Sahra.

- Naa maad huruddaa? Waannu kugu soo soconnaa?

- Adiga iyo?

- Aniga iyo Hoodo.

Xarfaha dambe markii ay dhegaheeda gaadheen waxay uga dhignaayeen biyo qabow oo lagu saydhay. Kor ayay u boodday. Orod ayay guriga dhexdiisa ka bilowday. Dhar aad u qurux badan ayay isku taagtay, si degdeg ah wejiga ayay u rinjiyeysay. Afkeeda oo muddo xidhnaa ayay qosolka u sii tabobartay. In aan laga dareemin sida ay tahay ayay go'aansatay. Cadceedda oo aan weli fadhiga ka kicin ayay iyadu bannaanka u soo boodday. Wejiga baabuurka dhexdiisa ka soo dhoolla-caddaynaya ayaa hor keenay xusuustii sawirkii xalay. Kun su'aalood ayay rabtay in ay mar keli ah weydiiso, way se kala guri kari weydey. Salaan ay soo qasabtay ayay si dayacan ula eegatay wejiga Hoodo ee werwerku ka muuqdo. Kursiga dambe oo bannaan ayay si waafi ah u fadhiisatay. Bariido iyo hadal korka laga salaaxayo ayaa muddo lagu jirey. Waa la isu bixi waayey. Sahra ayaa go'aan qaadatay, iyada ayaa u bilowday.

- Naa dee Hoodoy, waad og tahay oo afar maalmood war lagaa ma helin. Arrinna waad ku maqnayd, bal dee sidii ay wax kuugu qabsoomeen iyo wixii ku helay noo sheeg.

Cunaha ayay sifaysay intii aanay bilaabin kahor.

- Een, dee horto waa run oo arrin ayaan ku maqnaa. Weliba qorshe aan anigu intiisa badan lahaa ayaynu ku soconnay, sow wax aad garateen maaha?

Najax guux ma leh, gariirna iska illow. Hadalkay dhuganaysaa.

- Markaa maalintii markii aan idin ka tegay waannagii is raacnay aniga iyo tii dheerayd. Adigu dee waan maaweelinayey illeyne, in badan ayaan u sheekeeyey. Wax badan oo aan maalmaha qaar ku diidi lahaana "waa runtaa" ayuun baan lahaa. Adigu al xaasil badweyn ayaan dhex muquurtay. Naago yaryar, ma ba yaryaree laakiin wax sida carruurta u dhaqmaya ayaan dhex tagey. Saddex asaasaq oo ay iyada wax isku yihiin oo qurbaha ka yimidna way jiraan. Koox dhan oo illaa lix naagood ka kooban ayaan toddoba ku noqday. Waxa qasab noqotay in aan sidooda u dhaqmo. Waa dad subixii is raaca, habeenkiina saqda dhexe uun kala taga. Inta subixii la ila haado, ayaa sida marada guriga hortiisa la iigu tuuri jirey labada habennimo. Aniga oo hurda ayaa haddana subaxa la i dul istaagaa. Waxay noqotay in aan la qasto, dan ayaan ka lahayn illeyne. Iyaga in aan ka mid noqdo ayay dantaasina ku jirtey. Horto sidaas ayaan idiin ka maqnay.

Sahra: oo ma wakhti aan nagu soo wacdo ayaad weyday?

- Wallaahi sow maan dhaaran, haa waan waayey. Marna iyaga ayaan la joogay, marna waan hurday. Xitaa telefoonkaygu laba cisho oo isku xiga bilaa dab ayuu ahaa oo Ilaahay igu og yahay. Laakiin waan qirsanahay in ay khalad tahay taasi, aniga xaaladdaydu siday doonto ha ahaatee. Waanay ahayd in aan qoraal idiin soo qoro xitaa, balse runtaa fiicane waxaan is lahaa way fahmi doonaan iyaguna.

Najax oo aad u aammusnayd ayaa hadal damacday.

Najax: habeen hore xaggeed ku maqnayd?

Hoodo: habeen hore, habeen hore een.. horto naagahan aan kuu sheegayaa waa naago hawada la haysta oo noloshaba ciyaar iyo qosol uun u haysta.

Najax: ...

Hoodo: dirac iyo xaflad wax aan ahayna ka ma shaqeeyaan. Imika saddex xafladood ayaan afar habeen ku tegay. Habeen uun baannu bilaa xaflad ahayn, habeenkaana hudheel ayay noo casho geysay. Labada xafladood ee hore iska caadi ayay ahaayeen, dharka oo la isugu faanayey mooyaane. Laakiin habeen hore..

Sahra: haa, taa habeen hore ka sheekee.

Hoodo: waanigan soo wadee, habeen hore, naag ayaa sii dhoofaysay. Xafladda la qabtay waxa la yidhaa "Good bye". Dad akhyaar ah ayaa imanayey, rag iyo dumarba. Show dadka imanaya, Najax ayaa ku jira. Anigu markaa maan ogeyn. Xafladdii marka ay muddo socotay ayuu soo galay, dee waa ta sidii gaalada la isu sal-salaamay ee dhabannada la iska dhun-dhunkaday. Show Kuusowgan aynu ka xaraabaysanno dad baa ku daba tukada. Waa ta la kala jiiteyba. Isaguna maaha qof waalane, si gaaban ayuu qof walba u salaamayey. Markii ayaa noogu dambeysey. Muddo kaddib markii ay xafladdu sii dhammaanaysay, ayay Cambaro Dheer u yeedhay. Malaha waxay i tusaysay sida ay isugu dhow yihiin. Hadda naagtaa waa la qabaa!

Najax: tuma, ma iyada?

Hoodo: haa walliyo bille, beri dhoweyd ayaa la mehersaday. Laakiin dee waxaan maqlay in ay iyada iyo isagu wada sheekaysan jireen

berigii hore. Adigu waxba yaanan hadal kugu daalline, sidaas ayay ku dhammaatay.

Sahra: sawirro ayaad la gasheen.

Hoodo: haa markii uu sii baxayey.

Sahra: si fiican ayaad u qoslaysaye..

Hoodo: alla, waynagaa jabnay, naa ma saasaa la iigu cadhoonayaa? Dhibku ma sawirkaa? Naa Najax, Sahra! Dee ila hadla!

Najax: naa walaal cidna kuu ma cadhoonayso. Qof xoraad tahay, cidda aad doontana waad isla sawiri kartaa.

Hoodo: Najaxeey i dhegeyso, ninkani markii uu sii baxayey ee uu agtayada ka kacayey, ayay Suleekhi ku tidhi..

Sahra: Suleekhi waa ayo?

Hoodo: dee Cambaro Dheer. Iyadaa ku tidhi "Najaxoow dee sawir na la gal". Waxa wallaahi ah oo billaahi ah in la igu qasbay sawirka oo aanan dan ka lahayn waxan yaree dabada buuran. Maxaad is lahaydeen, ma Hoodaa idin ka dhex toostay?

Najax: dee mayee waannu fahmi weynay, adna waxba noo maad soo sheegin. Laakiin dee waa caadi, illeyn ninku ninkaygii maahee.

Hoodo: naa wallaahi bay iga tahaan ku idhi walaal, haddaad i rumaysanayso. Xaggeed ka aragteen sawirka? Yaa soo geliyey.

Najax: "Siiq Leebal" ayaa soo gelisay dee, balaayada dheer.

Hoodo: waxaasay ka shaqaysaa taasina. Naa heedhaha haddaba, anigu kan yaree dabadii naagaha leh ma xiisaynayo oo wallay iga tahaye, waanad i taqaannaa Najaxeey oo maanta i ma baranayside, qorsheheennii ma sii wadannaa? Maxaa se idiin qabsoomay idinka? Qolkii ma la soo helay Sahraay?

Sahra: qolkii waa diyaar, haa. In aynu heshiis la galno ayuun baa hadhay.

Hoodo: asal, weliba anigaa dhiibaya bisha koowaad lacagtiisa. Najax: naa maxaad u dhiibaysaa, anaa dhiibayee.

Hoodo: alla miskiinsanaa, ma adaa waxba og. Naa waxaan ka imid naago ay bahashu iska ag taal-taallo. Maalmahaa waan ladanahay.

Najax: alla maxaad wax soo aragtay!

Hoodo: naa waxaas oo dhan wax baa ka horreeya, markii uu miiskayaga fadhiyey yarku, wuxuu noo sheegay in uu xaflad casho ah qasriga madaxtooyada uu ku qabsanayo. Tigidho ayuu noo qaybiyey intayadii meesha fadhiday, laba kalena waan ka soo qaaday oo waxaan ku idhi "keen guddoomiyaha iyo ku-xigeenkiisa tigidho aan u geeyo".

Najax: haye haye, warkaasaa i maree.

Sahra: naa waxba ku maad odhane Ilaahay ka yaab.

Hoodo: waa taan kaa ku go'aa, sidaasaan ku idhi. Deedna wuxuu yidhi "waa kee guddoomiyuhu". Nin buu moodayey. Dee waaniga u sheege ku idhi "miyaanad maqal inanta geeska Afrika oo dhan laga xushay ee sidaa iyo sidaa ah". Wallaahi waa taan hooyaday waayaa,

wuu u qaadan waayey. Xitaa waxaan u sheegay in aad isku magac tihiin.

Najax: wallaahi wax nool ayaad tahay Hoodooy, wax yarna waan kuu cadhoodee iska dul qaado. Xafladdu waa goorma?

Hoodo: dee waa caawa, si weyna waa la innoo sugayaa weliba. Adigaa lagu sugayaa weliba.

Sahra: maxaad tidhi?

Najax: naa waa goorma, caawa aa?

Hoodo: caawa sagaalka iyo badhka habeennimo ayaa tigidhada ku qoran.

Degdeg ayay uga hadhay, iyada ayaa isu hadhay. Dareen qasan ayay qolkeedii la gashay. Haanteeda dareenka haddii loo fiirsado, gunta hoose farxad ayaa fadhida oo aayar karkarayasa. Korkeeda sarena rajaa ku dahaadhan sidii labeenta. Labadaa dareen, haanta waa ka badh uun. Dhowr kiiloo oo shaki ah, badhkii oo walaac ah, saddex rubuc oo cabsi ah iyo qadhiidh quus ah, intaasaa ka korrayasa xuubka rajada ah. Way ku kalsoon tahay saaxiibaddeed Hoodo, haddana wax ay rumaysato ayay garan la' dahay. Hadalkii ay ku lahayd ayay ku soo ceshataa, deedna way qanacdaa. Haddana waxay og tahay in ay Hoodo cid kasta hadal ku qancin karto. Biyuhu dhanka ay u shubmayaana in ay u raacdo ayay qoondaysatay.

Warqadda dhan walba laga xardhay ee faraheeda sida dabacsan ugu jirta ayay hoos u eegtay. "09:30 pm" oo far dahabi ah ku sharraxan ayay indhaha ku nasisay. Xiisaha gororka ah ee ay u qabto madal aan

laga aqoon ayaa si isleeg siman ah ula kordhayey ammintay ay sii eegto xarfahan dhowrka meelood ka laabma. Tamar saa'id ah ayaa gashay. Meel aan laga aqoon marka aad tegayso, dhowr waxyaabood ayay ku fiican tahay. Mid ka mid ah ayaa ah in haddii lebbiskaagu liito, cidi aanay dan kaa galayn. In ay sidii hablaha boqortooyada u lebbisato, go'aan ayay ku gaadhay. "Hadhow sidii ay noqotaba, adigu waxba ha la hadhin" ayay ku tashatay.

Sidii qumac la riday ayay sariirta ay dacalka kaga fadhido uga boodday. Wakhti badan ma hadhin, waanay qorshaysay. Saacad waxa iska leh musqusha oo ay imika sii gelayso. Toban daqiiqo wax ka yar, dharka oo diyaar u ah ayay isku sudhaysaa. Laba saacadoodna waa xaalxaalka dambe iyo is-rinjiyeynta. Tuwaal culays badan ayay ula kacday dhanka qolka la isku dhaqo. Lixdan daqiiqo kaddib ayay ka soo baxday iyada oo qof kale u eeg. Raad qoyan oo ay cagaheedu reebayaan ayay ku hagtay qolkeeda. Timo mayd ah oo aan goorahaa qallalayn ayay tuwaal kale ku maraysaa iyada oo qoorta dhinac u duwaysa. Kor ayay u laabaysaa si ay halkaa ugu illowdo saacadda soo socota. Shaqo aanay jirin cid kaga xariifsani ayay caawa si niyadsan u bilawday. Dhowr nafaqo oo kala kaan ah ayay midna jidhka ku duugaysaa, midna ka korreysiinaysaa, midna labeen uga dhigaysaa. Sidii farshaxan qalabkiisu u dhan yahay ayay xaadda korkeeda midba gaar u raalli gelinaysaa. Iyada oo barta ay ka dhaqaaqdo caraf udgoon kaga tegaysa ayay dhankii maryaha u dhaqaaqday.

Kabadh gidaarka qolka hoos u gashan ayay labadiisa albaab midba mar furtay sidii uu kaare ka soo baxayo. Faraheeda hore oo ay ku aammintay xulidda maryaha ayay hoos u raacisay dharka laallaaban iyaga oo maroba mid uga gudbaya. Meel ay wax ku ogaayeen ayay ku

nagaadeen. Amar la siiyey ayay fuliyeen markii ay si qumman u soo jiideen wixii ay hayeen. Gacmaha iyo indhaha oo wada sida ayaa sariirta cidhifkeeda hoose ee bidix dul fadhiisiyey. Maaha maryo ay weligeed hore u isticmaashay. Waa hadyad ay iyada habaryarteed uga keentay Dubay markii ay qalinjabinaysay. Shan jeer oo hore oo ay isku eegtay mooyaane, weli la may bixin.

Iyada oo niyadda ku haysa "Cambaro Dheer" iyo asxaabteeda ay la kulmi doonto, ayay si qumaati ah muraayadda u hor fadhiisatay. Dhowr burush oo kala kaan ah ayay qunyar ugu salaaxday wejigeeda. Foodda hore iyo dhabannada ayay ku noqnoqotay iyada oo aan degdeg ku jirin. Muddo ayay sidaa ahayd, in kalena way sii ahayd. Ciddiyo aan aad u dhaadheerayn oo bilaa midab ah ayay tii u dambaysay faryarta ku xidhaysay markii ay maqashay hoonka baabuurka bannaanka ka yeedhaya. Wax yar kaddibna, dhawaaqa asxaabteeda ee qolkeeda ku soo dhowaanaya ayaa xigay. Codka Hoodo ayaa soo horreeyey. "Naa meeday yartii? Way jiftaa kolley?" Sahra ayaa qosol ugu markhaati furtay. "Kolley riyadii saddexaad ayay sii dhammaysanaysaa imika". Way soo dhowaadeen. Sahra oo afka ku haysa "naa kolley qannaayad ayay ku riyoonaysaa" ayay albaabka soo riixeen. Sankooda ayaa ka dhakhso badnaa indhahooda. Ur udgoon oo qolka dhex hurudday ayaa illaa cidhbaha socotay, xubnahoodana dabcisay oo hadalkii ka jartay. Maskaxda oo aan weli waxba fahmin ayay indhuhuna sixi waayeen jooggan sidii caadiga ahaa ka dheer. Cadar ku jira gacanteeda bidix oo fidsan ayaa meel dheer ka soo tooganayey markii ay indhahoodu qabteen iyada. Hadal ayay iska waayeen. Najax oo saacad dahabi ah dhudhunka ku laabaysa

ayaa mar dambe ku tuurtay ”ayaa hurda ee aad sheegayseen?” ”Inna mariya” ayay u raacisay iyaga oo weli sida asnaamta qallalan.

Sahra: uu uu uu.. wallaahi haddaan nin ahay waan kugu boodi lahaa imika.

Hoodo: naa xuural-cayntu ma sidanay u eeg tahay toloow? Huuno ma adigiibaa?

Najax: hadalka badan jara..

Hoodo: naa dee naagtu way innoo xoog sheeganaysaa. Inaadeer adiguu Ilaahay quruxdaa ku siiyee dee ha nagu jimicsan.

Najax: waa imisadii?

Sahra: oo diracanna muxuu ahaa naa? Wallaahi in aan qaawanahay ayaan isu haystaa imika. Qurux badanaa wuxu.

Hoodo: alla, naa bal dhankaa u jeedso. Oo kan maan arage, waan kaa xadi lahaaye.

Najax: ma baxnaa?

Hoodo: bal cadarkaa uun ii dhiib, may ka kale, shaneelka.

Najax oo hoggaaminaysa ayay kaabadda guriga ka soo dhaadhaceen. Baabuur ay indhaheedu garan waayeen nooca uu yahay iyo wadihii oo dhex fadhiya ayay indhaheedu qabteen. Iyada oo aan hadal ka keenin ayay kursigeeda qaniintay. Qorshe ay xafladda ku geli doonto ayay asxaabteedu diiyaariyeen, iyaduna waa mooge.

Afartan daqiiqo kaddib ayay ku soo hagaageen qasri magaalada ka baxsan oo nuurkiisu xiddigaha u jawaabayo. Saddex isbaaro oo kala dambeeya ayay ka gudbeen markii ay magacyadooda oo sii yaallay ku dhawaaqeen. Qasri mataan la ah kan weyn oo garabkooda bidix ka soo eegaya ayuu waduhu ku hagaajiyey isaga oo raacaya fallaadhaha iftiimaya ee dhulka waddada labadeeda dhinac lagu dhigay. Taallada badhtanka taalla dhismaha hortiisa ayuu ku wareegay isaga oo si aan dareen kicinayn u istaagaya. Hoodo ayaa degtay, Sahra ayaa raacday. Najax oo soo siqaysa ayaa la yidhi "joog". "Naa waa maxay?" ayay weydiisay.

Hoodo: horto doqonsanidaa huuno.

Najax: maxaad leedahay?

Sahra: ma adigoo sidan u dhalaalaya ayaad aayar uun iska soo geli xafladda. Waa in la ogaadaa marka aad soo gelayso.

Hoodo: walaal inankoow, inanta kaxee, baabuurka ku wareeji illaa inta annu kula soo hadlayno. Canjaladdii aan kuu dhiibayna u shid oo magaalada ku soo wareeji. Adiguna xabiibti, yarkii kuusnaa oo jooga mooyaane, soo geli maysid xafladda. Markaa dib u fadhiiso, illeyn muusig maynaan soo doonane.

Najax oo amakaagsan ayaa albaabkii lagu xidhay. Qasrigii ayay dib uga noqotay iyada oo amarka qasab ku qaadanaysa. Soddon daqiiqo ayay sii jeedeen markii uu telefoonka waduhu yeedhay. Wadihii ayaa kala jeediyey. Haddana telefoonkeeda ayaa yeedhay. Hoodo oo hoos u hadlaysa ayay ka heshay "naa waa la wada

yimid kow dheh, dee waad taqaannaa sida xafladaha loo soo galee, adigu ha ku fin uun”.

Saacad badhkeed oo kale ayay haddana u soo socdeen dhankii madaxtooyada. Lugta midig ayay iska soo horreysiisay iyada oo cidhibta dheer ku kala kaxaynaysa jayda dhulka cabbaysan. Diraceeda oo aan wax badan qarinayn, marka laga tago caleemo cagaar-dahabi ah oo si farshaxanaynsan oo gudban u qarinaya laabteeda, dhexdeeda illaa jilbaha inta u dhaxaysa mooyaane.

Labadeeda gacmood ayay xagga hore isugu keentay iyaga oo ku kulmaya shandadda aadka u yar ee caatada ah. Garbasaarta ku xidhan timadeeda inta kuusan ee dambe, baallahana u raacda garbaheeda ayaa hoos ula daadegta gacmaha dhererka la jalaqsan.

Afar kaabadood ayay midba mar kabta saartay. Albaab jooggeeda laba jeer kor uga dheer ayay dhismaha ka gashay. Midig ayay u leexatay markiiba iyada oo raacaysa ishaarooyinka ay bixinayaan shaqaalaha asnaamta aad mooddo ee madowga ku lebbisan. Tallaabada ayaa soo dhoweyneysa dhawaaqa ay dhankiisa u socota. Muusig qalaad oo la naaqusay ayaa ku badhxaan codka ay dadku sida shinnida ugu guuxayaan. Qosol talantaalli ah ayaa labadii ilbidhiqsiba yeedhaya. Koox-koox ayaa loo taagan yahay, qaarna u fadhiyaan. Meel ay ku hagaagto iyada oo aan garanayn ayay soo istaagtay afaafka hoolka ee ubaxyadu ku wareegsan yihiin. Intii aanay waxba fahmin ayay maqashay dhawaaq ka soo yeedhaya dhanka hore ee hoolka. Waa Hoodo iyo Sahra oo si farxad leh magaceeda ugu heesaya. Waa qayb qorshaha ka mid ah. ”Najax ayaa timid, Najaaaax!! Wuuuuu”. Magicii yeedhay ee u eekaa kii inanka madaxweynaha ayaa dadkii soo jeediyey. Laba boqol oo indhood oo jidhkooda wata ayaa mar keli ah

soo eegay dhankeeda. Naxdin ayay bawdyaha isla dhacday. Guuxii ayaa mar keli ah joogsaday. Waxay ogaatay in uu habeenkeedii yahay. Alle waa baray sida fursadaha looga faa'iideysto. Labada gacmood ee boorsada yar ku dheggan ayay ta bidix kor u soo qaadday si ay sacabkeeda oo ballaadhan timaha u dul mariso, iyada oo dhafoorka bidix ka bilaabaysa kuna joojinaysa dhegta iyo qadaadka inta u dhaxaysa. Isla gacantii ayay dhaadhicisay iyada oo faryarta ku soo qabsanaysa diraca qaybtiisa ku beegan jilibkeeda bidix, korna u soo dallacaysa in aan badnayn. Tallaabbo Alle baray sida loo qaado ayay ku hoggaamisay jidhkeedan carbisan. Dad hoos u leh "qoftan yari maxay ahayd?" ayay kolba laba dhaaftaa illaa ay ku dambaysay Sahra iyo Hoodo oo dhoollacaddayn aan jirin illaa gowsaha ku muujinaya. Sidii carabta ayaa kolba dhaban la isu dhiibay. Afar hablood oo ag taagnaa, oo ay "Cambaro Dheer" ka mid tahayna, xisaabta ayay ku saxday. Kuusow oo jidh ahaan la jooga afar asxaabtiisa ah oo laba dumar yihiin, ayaa indhihiisa iyo qalbigiisuba xaggan u soo maqan yihiin. Inta uu isha ku soo xadayo, iyadu waxay uruursanaysaa hambalyooyin ay dadkii maqlay shaqadeedu dusha uga tuurayaan. "Shaqo fiican ayaad qabatay walaal", "dumarka ayaad hormood u tahay Najaxeey", "geeska Afrika ayaad u horraysaa" iyo in u dhiganta oo aanay garanayn sababta ay u mutaysatay ayaa lagu rusheeyey. Intii taasi socotay ayay Hoodo isha kala hadashay "Cambaro Dheer". Iyaduna isaga ayay si dahsoon ugu dhawaaqday. Najax oo goorahaaba garan la'aa si uu ugu yimaaddo ayaa soo dhaqaaqay isaga oo iska dhigaya qof aan waxba arkin.

Cambaro Dheer: Najaxoow walaal maanta waxa aan ku barayaa inantan aad isku magaca tihiin.

Isaga: mansha Allah, ma Najax ayaa lagu yidhaa walaal?

Najax oo hoosta ka shanqadhaysa gariir dartii ayaa is adkaysay, u na celisay "walaal haa, barasho wanaagsan". Gacan kun nooc oo kiriim ah lagu duugay ayay si dabacsan u soo fidisay. Degdeg ayuu uga qaaday. Way og tahay in aanay urtaasi ka ba'ayn illaa berri.

"Cambaro Dheer" oo aan haatan waxba looga baahnayn ayaa damacday in ay xaaladda hoosteeda ku soo celiso. "Inanta miyaad garanaysaa? Waa inantii toddobaadkii hore ku guulaysatay shaqadii ay dhallinta Afrika oo dhammi u tartamayeen". Isaga oo aan indhaha iyada ka qaadin, shaqadana aan fahmin ayaa soo celiyey "wallaa! Shaqaduna?" "Dee waxay noqotay guddoomiyaha COA ee bariga Afrika". Haddii uu dherigiisu bilaa milix ahaa, imika ayaa cusbo loogu daray. Markii uu maqlay magaca "COA" ayuu indhaha kor u taagay. Si toos ah ayuu iyada ugu yidhi "waaw, marwada hambalyo ayaan leeyahay marka hore." Hoodo iyo Sahra oo sidii ay rabeen wax ugu socdaan ayaa "Cambaro Dheer" cidhifka jiiday si ay u keliyoobaan labada isku magaca ahi.

Meel ka durugsan ayay sharaab u doonteen iyaga oo ka fogaaday goob ay ka maqli karaan hadalkooda. Shaqada Hoodo iyo Sahra ayaa haatan ah in ay dadka ka ilaaliyaan si ay u kala bogtaan. Saaxiibaddood Najax oo aanay uga baqayn in markabka loo soo xidhay ay alaabteeda kala degto ayaa isku kala bixisay Kuusow. Wixii u eekaa bariido iyo isbarasho ayaa u gudbay hadallo dhankiisa ka imanaya iyo dhoolla-caddayn ay inani siin karto nin ay rabto oo dhankeeda ka imanaya. Walow uu la joogo ninkii ay jeclayd ee madaxweynuhu dhalay, haddana mar keli ah jooggeeda waxba ka may

beddelin. Kalsooni ayay dhabarka la dhiibinaysay iyada oo eegmada ay indhihiisa u diraysana u qiyaasaysa. Xaaladda ayay maammulkeeda la wareegtay, iyada oo aammusni, qosol ay marka ay iyadu doonto u qadhiidhayso, marka uu doonana ka qarinaysa, iyo ereyo kooban ku hagaysa haasaawaha. Bilaa awood ayay ka dhigtay. Wax la sito ayay ka dhigtay. Fig ayay kala baxday. Dad waxa uu yidhaahdaba "nacam" odhan jirey ayay ka mid noqon weyday. Iyada oo aan isagana didinayn ayay haddana marka ay doonto ku adkaysaa. Markii u horreysay ayay dareensiisay in laga awood badnaan karo.

Sahra ayaa u sheekaynaysa kooxda, Hoodo ayaa sheedda ka soo dhowraysa iyada oo kolba candhuuf culus liqaysa. In badan ayay eegtaa, haddana way ka jeedsataa si aan looga shakiyin. Mar kasta oo ay labadoodu isa sii fahmaan, Hoodo laabta ayaa sii cuslaanaysa. Walow ay si niyad ah isugu keentay, haddana farxadda ay saaxiibaddeed u dareemayso, wax kale ayaa weheliya. Ishii aragtay in ay lambarrada kala qorteen ayaa degdeg u qoyday, dhibic illin ahna soo tuurtay. Qof ay rabtay ayay hibaysay caawa.

Labada Najax ruuxdooda ayaa ku midowday dhul ciiro ku fadhido, hareerahooduna qarsoon yihiin. Labadooda oo keli ah ayaa isu muuqda, isu qoslaya. Bartooda ka may dhaqaaqin, hawada sare haddii aad eegtana, kuwa gacmaha is haysta ee isla duulayaa waa iyaga. Fure ay la wareegi jirtay ayay heshay qufulkiisii. Daruur farxad ah ayaa keligeed u da'aysa, isna sida jeegaanta ayuu dusheeda hadheeyey. Cagaagni ayay doog dharab ku fadhiyo ku botorinaysaa. Xaalad ay si kedis ah u gashay ayay rabtaa in aanay ka bixin. Hadalka ayaan u baahnayn in la qasbo. Ereyada laxanku saaran yahay ayuu midba mar soo qubayaa. Debnaha ay sida xakamaysan u kala jiidayso

ayay shidaal uga dhigaysaa haasaawe aan farogelin kale u baahnayn. Mawduucyada ay ka hadlayaan ayaa ka kooban wax kasta. Dhan kasta oo ay isu la kacaan – haddii ay ku midaysan yihiin iyo haddii kaleba – isku-soo-dhowaansho ayuu abuuraa. Weli hadal ay sidan u dhadhansato hore u may soo arkin. Sidaas oo ay tahay, waxay iska jiraysaa in ay u eekaato kumannaanka hablood ee isaga daba orda. Waxay hoos u leedahay ”nasiib ayaad leedahay haddaad i hesho”. Isaga ayaa u eeg qof maqlay codkeedaa hoose, oo rumaystay. Gabadh isaga hadal ku gujinaysa, mid aan isaga wax walba ku raacsanayn oo cod gaar ah leh iyo in ay wax badani ka qarsoon yihiin ayuu ogaaday. Inta uu ka bartay caawa, ayaa ah darkii koowaad ee ceel uu waadaanta kula noqon doono.

Habeenkii markii ay hoyatay ayay jifka ku baandhaysan. Dareenno badan oo markii ay isaga la joogtay daah ka saarnaa ayaa imika soo xaadiray. Dhanka midig ayay u jiftaa, jilbahana laabta ayay ku haysaa marka ay indho qoslaya hawada bannaan ku illowday. Afkeeda ayaa dhoollacaddayn ku turjumaya xusuusta ay maskaxdeedu hadba baal rogeyso. Hadalladiisii ayay dib ugu noqotay, maya, dhaqdhaqaaqiisii. Indhihiisii in ay hurdaan u eekaa ayay midba mar eegaysaa. Libiqsigii caajisku ku jirey ayaa dareenkeeda xadaya. Debintii hoose ee uu kolba muudsanayey ayay la jidhidhicootay. Marka ay hadal damacdo, sidii uu u aamusayey ayaa garaaca wadneheeda kordhisay. Marka ay soo xasuusato sidii ay hadalka ugu adkaynaysay ayay qosol la jeedsataa. Dhankeeda marka uu u soo jeesto, sidii loo saaqayey ayaa haddana loogu duulayaa. Jidhkeeda ayaa xubinba gaarkeeda loo la hadlay, isaguna u qanciyeey. Lambarkiisii ayay hoos u eegtay, waa sax. Qiyaastii in uu berri la soo xidhiidho ayay rajaynaysaa. Si kasta ha u

dhacdee, iyaduna ma rabto in ay kaga horreyso. Sida ay noqoto, loo joogi doonee.

Dhanka kale ee magaalada, gabadh dhiggeeda ah oo Hoodo loogu yeedho ayaa sidaas si la mid ah u fikiraysa. Balse hal mid ayay ku kala duwan yihiin: afka Hoodo wuu xidhan yahay, indhaheeduna way qoyan yihiin. Calool-xanuun ay kala timid xafladdii ayaa hadda ku fiday. Dareen aanay rabin in la ogaado ayay la galgalanaysaa. Culays aanay ka caban karin ayaa ku raran. Wax aanay cidna la wadaagi karin ayaa cidlo ka helay. Habeenka oo ku dheeraaday, barkimada oo aan lahayn meel fayow iyo qalbi qayb maqan tahay ayay hurdo qadhiidh ah aakhirikii kabbatay.

Guri saddexaad oo magaalada badhtankeeda ah, Sahra ayaa xisaabbo la kadeedan. Waxa ay ahayd qofka keli ah ee aan dareenkeedu hagayn caawa. Qorshaha ayay Hoodo la wadday intii hore, markii Hoodo la daaray ayay keli ku noqotay hablihii ay sheekada beenta ah kaga jeedinaysay Najax. Indhaheeda oo ahaa kuwo aad u shaqaynayey ayay ku la socotay haasaawaha labada Najax, intii aanay dhanka Hoodo soo eegin kahor. Candhuufta ayaa isku taagtay markii ay indhaheedu qabteen Hoodo oo ilmada hoos u bi'inaysa. In ay farxad la ilmaynayso ayay iska hubisay, in aanay sidaas ayay ka garatay illinta dhaadheer ee ay qari is leedahay. Waxba way fahmi weyday. In ay sheekada Najax iyo dareenka Hoodo xidhiidh leeyihiin way garatay. Hawsha ay waddo awgeed, ayay waxba weydiin kari weyday. Waxay go'aansatay in ay iska dhigto qof aan u jeedin. Xisaabta xidhitaankeeda ayay hadda sariirta dusheeda ku laaqaysaa. Hal ay hal u geysay ayaa kow iyo toban ku noqonaya. Waagu inta uu dillaacayo ayay raagsatay.

Saddex dareen oo kala kaan ah, ayay habeenka ku sagootiyeen, qorraxduna ugu soo baxday.

Waaga oo ka qurux badan kuwii soo maray ayaa u hor baryey Najax. Iyada oo baalal leh ayay ka duushay jiifka. Hoodo weli qorraxdu dhankeeda ka ma soo bixin. Weji uu rinjigii xalay iyo qoyaankii kun midab u sameeyeen, timo geed maraa ah u eeg iyo cago mayd ah ayay la jiiiftaa bartii xalay. Sahra oo qorraxda ka hor toostay ayaa dhanka Hoodo u soo xadhko-xidhatay. Dhexda ayay laba nafar oo kelyo ah ka sii qaadday. Si dhuummasho ah ayay qolka u soo gashay. Hoodo oo maqlaysa shanqadha ayaa ka wahsanaysa in ay kor u eegto qofka soo galay. Maryo sariirta dhinaceeda wadhnaa ayay sidaa isa ga riixday intii aanay salka si taxaddir leh u saarin furaashka. Hoodo oo isha bidix furtay ayaa aragtay qofka dul fadhiya, markaasay xidhay.

- Kelyahaad jeclayd ayaan kuu keenay.

Maalmaha qaar, sariirta ayay ka boodi lahayd farxad darteed. Baadka ishu xitaa muu dhaqaaqin. Sahra ayaa ka dhigatay in loo jawaabay oo sii wadatay hadalkeeda qabow.

- Basbaasna waan kuugu soo daray weliba, miyaanad urinayn?

Indhaha Hoodo ee xidhan ayaa midna hoos barkimada illin ugu mudday, midna sanko korkiisa dul cararsiisay. Sahra ayaa gacanteeda saartay garabka Hoodo, iyada oo aan hadal ayay u sii waddey dhanka wejigeeda iyada oo suulka si deggan ugu masaxaysa raadka qoyan ee ay illintu reebtay. Aamusni ayay timha ugu salaaxday saddex jeer. Hoodo ayaa labadeeda sacab degdeg ugu qallajisay dhabannadeeda, korna u fadhiisatay mar keli ah.

- Liin-dhanaan maad soo raacisay?
- Waa tan, jeexaa dhan ayaa kuugu jira. Ma roodhida ayaad rabtaa mise laxooxda.

Intay cunaha sifaysay ayay raacisay "roodhida".

- Kee baad ka soo qaadday?
- Kii dhowaa. Ma macaana miyaa?
- Waxaasi ma shaah baa?
- Mayee waa bun, kii aad jeclayd.

Arrintii xalay, midhaheedu waa qaydhiin, in la goosto la ma rabo. Sheeko hudheellada magaalada iyo sida ay u kala quraac macaan yihiin ah, ayaa la galay. Bunka iyo noocyadiisa ayaa la qaadaa-dhigay. Codka ayaa si fiican uga soo baxay Hoodo, calooshana waa loo tiiriyey. Intaa kaddibna Sahra ayaa dhar u soo saartay. Bannaanka in ay u saarto, qolkan ilmaynayana ay ka kaxayso ayay rabtaa. Sidaa ayay yeeshay. Iyada oo jiidaysa ayay baabuurka saartay. Magaalada ayay dhinac uga saartay, baabuurka ayay ka dejisay, dhagax weyn oo ay ku fadhiisan jireen saddexdoodu, ayay laba sal saareen.

Wejiga Hoodo waxa si fudud ugu ciyaaraysa shalmadda ay laydhu ku dhirbaaxayso. Indhaha ayaa iyaguna ka gabbanaya indhaha Sahra. Way fahamtay waxa soo socda, inta aan su'aasha la weydiin ayay jawaabta sii bilowday.

- Sow ma garanaysid maalmihii dhoweyd ee aan idin ka maqnay? Xafladdii aannu tagnay habeennimadii, maalintii ay Najax

soo degtay, ayuu inankani yimid. Wax badan muu joogin, laakiin bahashii ayaa is kaaya bartay. Anigu markaa qorshihii aynu dejinnay ayaan fulintiisa u socday, oo Ilaahay igu og yahay. Inankii waannu is barannay. Ma garanayo wax igu dhacaye, malaha waa hadalkiisa, waan isku dardarsamay uun. In yar ayuu ila hadlay, wuxuun baan is arkay anigoo daldalmaya. Miiskayaga ayuu soo fadhiistay, hortayda weliba. Waannu iska soo hor jeednay. Waana qof aad is baranaysaan imika oo sheekada waad ka guraysaa.

Way aamustay, faraha ayay hoos u eegtay. Naqas culus ayay cantuugtay, intii in ka badanna way soo tuftay. Way sii wadatay.

- Waan is kala garan waayey. Waan ka jeedsan kari waayey. Si kasta oo aan isu qabto, si kasta oo aan isu xakameeyo, si kasta oo aan Najax u soo xasuusto, wax ka weyn ayaa i watey. Muddo ayuu na la joogay, markii dambena wuu naga tegay.

- Ma intaas uun baa?

- Maalintii dambe ayuu haddana soo noqday. Anigu waxaan u haystaa in aan keligey sidan dareemayo, show isagana waa la sitaa. Af-dheeridayda anna hadalkaygii ayaa saameeyey malaha. Inankii markii uu soo noqday, dhankii aan joogay waa kan u soo cararay. Waa saddex cisho kahor uun. Maalintaas ayaan dareemay in isagana la sito. Waan u qaadan waayey. Dee qof la hadlaysa qof ay xiisaynayso ayaan ahaye, si caadi ah ayaannu habeenkaana u sheekeysanaynay. Habeenkii sidii markii aan ku kala tagtay ayuu maalintii dambe i soo wacay, waa dorraad. Kuye "xalay oo dhan waan kaa fikiraayey oo maan seexan".

- Maahee?
- Walliyo bille.
- Waynagaa ba'nay! Haye?
- Anna waan u soo gaabiyey hadalkoo, wuxuun baan ku idhi "huuno ha iga fikirin, waan doonanahee". Dee miyaanu in yar kaddib jarin khadka.
- Haye?
- Xalay ayaannu is aragnay markaa, salaanta ii muu dhaafin oo waa adigii arkayey. Markaa waa sidaas.
- Show bilaash u maad ooyeyn xalay!
- Xalay goorma?
- Dee xafladda. Ma inaanan ku arkayn ayaad moodeysay?
- Adna indho dheeridaa horto. Wallaahi ma rabo in aan Najax farxaddeeda lumiyo, ee anna sideen farxaddayda u soo ceshadaa haddaba?
- Miyaad rabtaa in aad u sheegto?
- Mooyi, ma garanayo wallaahi.
- Bal inna mari aan u tagnee.

Telefoonka oo ay caadi ahaan ku illoobi jirtay meel ay xasuusan kari weydo, maanta gacanta ayay ku haysaa. Marka ay ku dhididdo, gacanta midig ayay u dhiibaysaa. Musqusha way u qaadanaysaa, way la soo baxaysaa. Yeedhmadiisa ayay raajicinaysaa. Kolba hoos ayay u

eegaysaa. Dhowr jeer ayay gujinaysaa - wuu shidan yahay. Daqiiqaddii dhaaftaaba wadno-gariir ayay ku reebaysaa. Feedhaha hoostooda iyo xuddunta korkeeda, maqaarka meel hoos looga dhaadhaco, ayaa dhaqdhaqaaqaysa. Caloosha dhan ayaa gariiraysa. Sambabbada ayaa shaqada kordhinaya. Wax aanay weligeed dareemin, balse macaan ayaan dhex mushaaxaysaa. Hawada ayaa si gaar ah dhadhamaysa, indhaha ayaa wax kasta u qurxinaya. Lugaha ayaa si dahsoon u dubaaxinaya. Meel in ay taagnaadaan ma rabaan, dhan ay u socdaanna ma garanayaan. Qolkeeda iyo daaradda inta u dhaxaysa ayay soddon jeer ku noqnoqotay, illaa awood kale ay iyada joojisay. Gacanta ayaa la gariirtay baaqa ka yeedhay teleefanka ay ku dheggan tahay. Hoos ayay u eegtay, magiciisa oo ay dhowr wadne raacaan ayaa muraayadda ku xardhan. Naqas qosol u badnaa ayaa debnaheeda soo dhaafay. Wadnaha ayaa amray in ay ka jawaabto, maskaxda ayaa tidhi "afar jeer ha dhaco". Saddex ilbidhiqsi ayay adkaysatay. "Helow" ayay cod bilaa xanaf ah ugu heestay. Dhankiisa ayay "Najax ii warran?" gariiraysaa ka soo yeedhay. "Nabad walaal Najaxe ii warran?" ayay u celisay.

- Malaha wakhti xun ayaan ku soo wacay.
- Waa iska caadi walaal, hawl yar ayaan waday laakiin waan hadli karaa.
- Daalkii xalay ka warran?
- Daalkii la maan soo toosinba, saaka lixdiiiba waan soo jeeday.
- Al, wallaahi qof adag ayaad tahay haddaa.
- Helow!

- Haa maad i maqlaysaa walaal?
 - Wuu kaa yara googo'ayaa, haa, imikaan ku maqlayaa walaal. Maxaad tidhi?
 - Qof adag ayaad tahay ayaan idhi.
 - Iga daa Najaxoow waxna ma adkiye.
 - Hee?
 - Waxna ma adki, inkastoon yara adagahay malaha.
- Qosol kaddib ayuu weydiiyey ”caawa maxaad qabanaysaa?”
- Caawa waan seexanayaa dee walaal.
 - Maya intaanad seexan ka hor, ayuu weydiiyey isagoo qoslaya.
 - Caawa waxa laga yaabaa inaan raaco hablo.
 - Ma Hoodo iyo inanta kale?
 - Haa, Hoodo iyo Sahra. Laakiin magaceeda yaa ku baray?
 - Waan maqlay uun wallaahi. Xalay ayaan maqlayey. Waa saaxiibaddaa maaha?
 - Waa walaashay oo kale, haa.
 - Dee caawa maad u jari?
 - Waayo walaal?
 - Anigaad i raaci lahayd?
 - Xaggee?

- Xag aanan kuu sheegayn.
- Goorma?
- Fiidka.
- Fiidka? Bal walaal aan eego in aan iyaga ka soo fakan karo.
- Waad i soo wici, sow maaha?
- Haa, anaa kuu soo sheegi siday u dhacdo walaal.
- Waa war dhan, haye.
- Haye walaal.

Baay.

Badhanka khadka laga jaro ayay ugu yaraan shan jeer ku celcelisay si ay farxaddeeda keligeed u maqasho. Kor iyo hoos ayay u boodday. Diraca oo ay ku kufi gaadhay ayay labada kelyood gashatay. Boodboodkii ayay sariirta la fuushay. Iyada oo hawada ku maqan ayaa albaabkeeda la soo riixay. Laba madax oo ay taqaanno ayaa soo eegaya.

Hoodo: naa bisinke inanta maa la dardaray?

Sahra: waanigan arkaya, naa maad taajirtay?

Dhulka ayay u soo boodday, dhankooda ayay u soo carartay, Hoodo oo dhanka soke taagan ayay isku duubtay. "Hoodoy wax aan kuugu abaal gudo wallaahi ma garanayo, waad ila dedaashay, anna waxaan kuu ballan qaadayaa in aan maalin uun kuu gudo intii aad ii gashay". Hoodo way qallashay. Labadeeda gacmood ayaa naxdin la laallaada. Ta bidix ayay kor u soo qaaday si ay dhabarkeeda dhowr jeer u

mariso. Sahra oo wejiga Hoodo ku soo beegan ayaa aragtay illinta dhabankeeda yaacaysa. Iyaduna way ku dartay. Waa Najax oo faraxsan, asxaabteeda oo farxadda dhabarkeeda ka ilmaynaya iyo iyada oo mooggan. Hoodo oo codka toosinaysa ayaa soo qasabtay "naa waxaa saaxiibtinimadaa ka weyne iga fuq bal".

Sariirta ayay si wareeg ah u fadhiisteen saddexdooduba, sidii beryaha qaar.

Sahra: haye, warran!

Hoodo: bal wax noo sheeg!

Najax: dee imikuu i soo wacay, "caawa meel ayaan ku geynayaa" ayuu yidhi.

Sahra: haye, xaggee?

Najax: ii muu sheegin, laakiin caawa firaaqo in aan ahay ayuu i weydiiyey.

Sahra: haye?

Najax: "aan kugu soo jawaab celiyo" ayaan ku idhi.

Sahra: oo waayo?

Najax: dee waan isu yara xariifinayey.

Hoodo: naa is xariifin lahaane walaal inanka la hadal, dirqi baannu ku soo qabannee!

Najax: dee waan ku celinayaa, imikaan wici.

Najax ayaa indhaha Hoodo isha la sii raacday. Sahra ayaa ka soo jeedisay.

Sahra: oo naa ma garanaysidba miyaa meesha uu ku geynayo?

Najax: may, ii muu sheegine, idinku xaaladdiinna ka warrama?

Sahra: annagu waxba ma hayno dee, adigaannu kaa soo war doonnay.

Najax ayaa u jeedsatay dhanka Hoodo.

- Naa hoodo maanta maxaa kaa si' ah?

Hoodo ayaa sii jeedsatay, cagaha dhulka dhigtay, korna u joogsatay.

- I sug suuligaan gelayaaye aan soo noqdee.

Markii ay baxday ayay Sahra weydiisay "naa maxaa helay maanta Hoodo?"

- Walaal mooyi, maanta dhan sidaasay ahayd. Waxba way ii sheegi weyday xitaa.

- Oo walaal maad inanta caadi u waraysatid? Wallaahi Sahraay ma naxayside ka warran?

- Dee waan waraystee waxba ii may sheegin, "waan fiicanahay" ayay igu tidhi.

- Sow tan la arkayo in aanay caadi ahayn.

- ...

- Hoogi waayey, anna halkanaan farxad boodboodayaa iyadana maan weydiinba xaaladdeeda.

Hoodo markii ay baxdayba naqas ay laabta ku haysay ayay soo fasaxday. Musqusha ayay baroor la dhex istaagtay. Beerka ayaa sabbeeyey. Culays laabta u fadhiyey ayay isa soo dhaafisay. Illin badan oo haaro u yeeshay illaa xalayna way soo farsamaysay. Iyaga oo hadalkii wada ayay calool-xanuun xidhan dharkii firfircoonida la soo gashay.

Najax: naa Hoodo walaal maxaa kaa qaldan maanta Ilaah baan kugu dhaariyee?

Hoodo: naa walaal hargab xun ayaa i soo haya dee, sanko iyo indhuhuba way i hoorayaan.

Najax: dee sidaa i dheh..

Hoodo: naa waxaa ka baxoo wax ma kuu sheegaa. inanka la hadal, waxba koodh ha iska dhigine "waan ku raacayaa" dheh. Ma garatay? Imikana is diyaari oo wixii aad xidhan lahayd soo saar, meeye duruucdaadii horto? Kii xidho, kii akhtarka ahaa. Madhab iska dhig oo inanka raag. Kabihii afka dhuubnaana xidho. Markaa caawoo dhan soo sheeke dee, adigaaba haysta nin aad u sheekaysee. Naa Sahra miyaanay ahayn?

Sahra oo si hoose u qiiraysan ayaa ku naxday su'aasha. "Dee mayee waa sidaa" ayay dirqi ku soo saartay.

Hoodo ayaa baalasha hoostooda ku qaadatay Najax markii ay Najax isu diyaarinaysay casuumaddii caawa. Dookha ayay ka kabtay, cabsi haysayna way isku dayday in ay hadal kaga maydho. Dhabarka waxa u soo jiipta Sahra oo isku daawanaysa labadan qof ee maankoodu kala daaqayo, jidhkooduna wada joogo. Laba hablood, da' ahaan wax is

dheerayn, damacu meel ka wada galay. Laba ay midi ku heshay rabitaankeedii ta kale waayiddeedii. Isle'eg teeda tabani tamar u tahay teeda togan. Inta mid ka maqan ay tahay in meel u buuxisay ta kale. Indhaha ayay ku rakibtay dhankooda. Fikirka ayay ku fogaatay marka ay indhuhu diiwaangelinayaan dhaqdhaqaaqooda. Mid ayaa dirac soo fidinaysa, ta kale ayaa dhinac u tuuraysa si ay mid kale u tusto. Ta kale ayaa markeeda laalaysa si ay mid kale u hor keento. Muddo kaddib ayaa kii u horreeyey dib loo raadinayaa iyaga oo wada qoslaya. Hoodo ayaa ka qaadaysa burushka ay Najax gacanta ku hayso. Dhanka muraayadda ayay ka soo jeedsanaysaa iyada oo iskaga gudbaysa muuqaalkeeda. Burushka ayay si taxaddir leh u dul cararsiinaysaa rinji ay gacanta bidix ku hayso iyada oo aamusan. Indhaha iyo gacanta ayay mar kor u soo wada qaadaysaa si ay dhabannada Najax u dul cararsiiso. Si taxaddir leh ayay u xardhaysaa iyada oo aan libiqsanayn. Walaasheed ka yar oo ay arooskeedii u qurxinayso ayaa la moodaa. Najax way taqaannaa naxariista Hoodo, waanay og tahay sida ay ugu dhow dahay. Taas ayaa keenaysa in aanay ka shakiyin ficillada ay hadda samaynayso Hoodo. Sidii ay ka yeeli lahayd haddii ay iyada tahay, ayay dareemaysaa in ay imika Hoodo yeelayso. Balse ma oga. Way mooggan tahay. Inta ay og tahay ayaa ah waxba.

Qurux Alle siiyey, joog ay u dhalatay iyo ladh ay Hoodo ku kabtay ayay qolkii ku iftiimisay. Najax ma rabto in ay aad isu qurxiso caawa oo kale. Qofkii aan aqoon waxa uu moodayaa in ay aroos u socoto, waana dareen ay ka hesho qof kasta oo la kulma iyada oo lebbisan, balse iyada ayaa ah qof dheellitiran marka hore. Tan ayaa ah midda ay asxaabteedu uga hinaasaan mar kasta oo ay meel u wada baxayaan,

walow ay kaftan ku dhammaystaan. Wakhtigii ballanta oo labaatan daqiiqo dhiman ayay guriga ka jarmaadeen. "Nimco inaabtideed ayaa aroos leh oo aannu u tegaynaa habaryar" ayaa lagaga jawaabay su'aal ay Najax hooyadeed ka soo daba tuurtay intii aanay bixin kahor. Magaalada ayay sii dhex qaadeen iyaga oo la caweynaya Nimcaan Hilaac oo aad mooddo in uu raalli gelinayo Najax. Laammida daammurka la madow, iftiinka kala kaanka ah ee hareeraha ka haya, dadka inta kelida u socotaa ay yar tahay ee waddada dhinaceeda tallaabada aayar gundhinaya iyo guux iyo gurxan hoose oo dhegta u roon ayuu baabuurku dhex muquuranayaa. Laabta oo Najax in aan badnayn ruxmaysa ayay baabuurka dhigteen bar bannaan oo farta loogu fiiqay markii ay hudheelka soo galayeen. Wiil ka codsaday in uu u adeego ayay fasaxday iyada oo rabta in ay dhex fadhido gaadhiga. Markiiba telefoonka ayaa yeedhay. Waa isagii. "Helow. Haa. Nabade ma fiican tahay? Alxamdu lillaah. Sow ma aragtid? Meel aannu istaagno ayaannu weyneyba. Haa. Xaggee? Hiihi. Mooyi wallaahi, weli baabuurka ka maan soo degin. Haye, haye." Way dhigtay. Afar dhegood oo dhursugaya ayay u sheegtay in ay ka degayso. Cag rejo la ruxmaysa ayay sibidhka saartay qaybteeda hore ee dhulka uga dhow cidhibta. Meel ay garanayso ayay ku hagaagtay. Wax yar markii ay socotay ayay humaaggiisa garatay. Dhidid qabow ayaa soo dhaafay. Laydhaa martay. Si deggan ayay u salaantay. Cimilada oo qabow lagu sheegay kaddib ayaa isku dhinac loo dhaqaaqay. Laba is raba, haddana kala xishoonaya sidoodii, ayaa dhulka loo eegayaa marka la sii socdo. Gacmihiisa wuxuu ku aasay labadiisa jeeb, madaxuna wuu fooraraa. Labadeeda way is dhaafsatay, cidhibta dhuuban ee kabtana dhulka ayay ku ilaalinaysaa. Hadalka ayuu midba mar

qadhiidhanayaa, haasaawaha la handaafinayaa. Mugdigay ku libdheen. Dhabarkooda waxa ku soo maqan laba indhood oo ballay fatahay aad mooddo. Waxa ay ka soo tooganayaaan madaxa ku rakiban jidhka dubaaxinaya ee dhex fadhiya baabuurka jihada kale u socda. Baabuur isna magaaladu liqday markiiba.

Laab culus, indho burqanaya, naqas xakamaha soo goosanaya iyo dhafoor ololaya ayay la hoyatay. Keli markii ay ku noqotay qolkeedii, afka ayay barkimada ku hagaajisay. Indho gudhay ayuu waagu ugu baryey. Cadceedda soo baxday ayay karahday, jiif aan xal ahayn ayay door bidaysaa. Wax kasta dhadhankii ayaa ka tegay, wax kasta oo ay cuntadu u horreyso. Muhiim maaha gebigeeduba. Maskax foofaysa ayay la dhoofaysaa. Cashadii xalay ayay dul tagtaa. Hadba mid ayay dhowrtaa. Tinta ayay u hagaajisaa saaxiibaddeed. Indhaheeda farxadda la dhalaalaya ayay ka subkataa. Dhankiisa ayay eegtaa. Codkiisii degganaa ayay illaa cagaha ku dhegeysataa. "Hee" ayay tidhaa iyada oo aan lala hadlayn. Indhahoodan is xadaya ayay u fiirsataa. Uummiga kalgacal ee cuntada ku weheliya miiska ayay dhaxanta iskaga duulisaa. Wixii ay is yidhaahdeen oo ay wax ugu dartay ayay kolba mid ka yeedhsiisaa. Hadal ay iyadu qurxisay ayay bilicdiisa la ilmaysaa.

Maalinta oo badh tagtay ayay jiifka ka kacday. Iyada oo qarsanaysa xanuunka haya ayay hawsha guriga ku foofay. Dhar ay iyada hooyadeed u dirtay ayay bilowday in ay dhaqdo. Way is mashquulisay, maskaxda ayay u diidaysaa in ay firaqo u hesho fikir guri ku yeeshay maankeeda.

Kaabadda bannaanka waxa soo fadhida hooyadeed. Iyaduna in ay ka durugto ayay kolba sabab u samaynaysaa. Qorraxdii dharka

qallajinaysay ayaa daruuro madow dhabarkooda gashay. Dhibic dhulka u baratamaya ayaa dhirbaaxo la dhacay oogada ay ku taagan tahay. Hooyadeed ayaa ku dhawaaqday "naa hooyo dharka ka gur xadhiga". Hoodo way dhaqaaqi weyday. "Naa hooyo dee dhakhso, dharkii way qoyeene maxaa ku taagay?". Sida qoriga ayay dhaqaaqa joojisay. Dhanka hooyadeed ayay soo eegaysaa. Jidhka oo dhan ayaa qoyan. Dhibica roobka iyo illinta ayaa wiilka agtiisa ku kulmaya si ay uga daadegaan labada dhaban.

Dareenkooda ayaa haatan noqday mid dhan u wada jeeda. Haddii ay laba ahaayeen, maanta waa hal. Maalintii inta ay kala maqan yihiin ayaa ka yar inta ay wada joogaan. Haddii aanay is arkayna, cod ayay ku wadaagaan ereyada naxariista ah. Dabeecadihiisa ayay daristay, kuna qanacday. Cag iyo kabteed ayay noqdeen. Sidaas oo ay tahay, iyadu ma deggena. Been uu xidhiidhkoodu ku bilaabmay ayaa gubaysa. Haddii ay rabto way iska aamusi lahayd, Najax se ma aha qof noocaas ah. Waa in ay runta sheegto. Caawa ayayna qoondaysatay. "Maxaa dhici kara?" ayay is weydiisay. Wuu iga cadhoon karaa, iga niyadjabi karaa. Haddii ay xaaladdu faraha ka baxdana, wuu iga tegi karaa. Balse taa beddelkeedu maxay tahay? In uu ila joogo, wax aanan ahayna aaminsanaado. Qof aanan ahayn in uu i moodo, sidaasna muddo igu la joogo. Waxa se hubaal ah, in uu maalin uun xaqiiqada soo ogaan doono. Taasina ay noqon doonto dhacdo foolxun. Wixii dumayaaba ha dumaan, intii uu hadhow iga tegi lahaa imika ha iga tago. Wax kastaa ha dhacaan, yaanan se been ku haysan dareenkiisa. Waa in aan soo afjaraa caawa.

Wadne ruxmaya ayay la baal socotaa marka ay barxadda hudheelka ee ballaadhan wadiiqooyinkeeda dhirtu ku soo foorarto ay laydha la

dheelayaan. Caawa gudaha ayaa miis gaar ah looga diyaariyey. Salka ayay la haleeshay buush midabkiisu ka gidaarka u eeg yahay. Isagu wuu soo qoslayaa, iyaduna hoos ayay u galiiraysaa. Ma garanayso goor ay bilawdo iyo si ay u bilawdo. Mar kasta oo ay ka fikirana, way sii werweraysaa. Dhowr jeer ayuu weydiiyey waxa caawa ku dhacay ee ay la kala maqan tahay. In ay kala maqan tahay ayay ku dafirtay. Biyaha ayay isku mashquulisaa, durba caagad hor taallay way ka baxday. Salladh khudaar kala duwani ku jirto oo laba saxan oo yaryar dul taagtaagan ayaa hortooda la dhigay, cashadii weli way u maqan tahay. Caleen yar oo afka ku dhex wareegaysay ayay dirqi u dejisay. Way ka degi weydey. Inta ay biyo kale isku qabatay, warqaddii ay gacanta kale ku haysayna miiska saartay, ayay si buuxda indhihiisa u eegtay.

- Najax, wax ayaan doonayaa in aan kuu sheego.

Markii uu magiciisa maqlayba si qumman ayuu u soo eegay, wixii uu wadayna wuu joojiyey.

- Hee, qaali!

- Een, berigii aynu is barannaynay..

- Hee, ayuu u yidhi si ay hadalka u sii waddo.

- Waan, een..

- Maxaa dhacay qaali?

- Ka ma shaqeeyo waxa aad moodayso in aan ka shaqeeyo.

Wuu aammusay, welina wuu soo eegayaa.

- Ma ihi guddoomiye, ka mana shaqeeyo ururka agoomaha.

Indhihiisa ayaa libiqsiga joojiyey.

- Waxaas oo dhan been ayay ahaayeen, ayay soo tuurtay iyada oo cidiyaha dhaadheer ee midabbada iyo kuulaha leh wadwadda.

Caagad sharaab ah ayuu afka ku qabtay. Markii uu ka qaaday ayuu soo eegay, isaga oo gacanta midig ku haya dhaladii. Si qabow ayuu u yidhi "sharaabkan maad garanaysaa waxa laga sameeyey?" Wadnaha oo afka jooga ayay madaxa aayar ruxday. "Cinab ayaa ku sawiran, laakiin waxa uu yahay maad garanaysaa?" Way yaabban tahay. "Waa biyo soodhe leh, kaddibna dhadhan cinab loo sameeyey. Midabkan casna wuxuu ka yimid baytaraaf". Indho madhan ayay ku eegaysaa. Inta uu afka si deggan isa ga masaxay ayuu gacantiisa bidix kor ugu soo qaaday telefonka shaashadda ballaadhan ee agtiisa ku nasanaya. Korkiisa ayuu waxoogaa salaaxay. Dhankeeda ayuu u soo jeediyey, markaas ayuu raaciyey "miyaad garanaysaa qofkaa?". Gabadh madow oo si yar u dhoollacaddaynaysa ayaa kamaradda soo eegaysa. "Maya" ayay u celisay. "Waa Claudia, gabadh aannu aad isu naqaanno. Waxay u dhalatay dalka Tanzania, waddankana laba jeer ayay timid oo aan martiqaaday. Bal qiyaas shaqadeeda!". Indhaha ayaa raxleeyey. Jawaab ay ku daahday ayuu raagsaday, wuu sii watey. "Waa guddoomiyaha ururka COA, ururka aad adigu sheegatay in aad guddoomiyihiisa tahay." Wadnahaa ka siibtay, calooshana waa la dhex yaacay. Carrabkii hadli lahaa ayaa laf noqday.

- Laakiin Najaxeey caawa mid ayaa ii caddaatay.

- Hii, ayaa ka soo baxday.

- Waxa ii caaddaatay in aad tahay qof daacad ah.

Candhuufteeda ayay ku saxatay. Biyo ayuu u soo fidiyey. Mar dambe oo ay quficii joojisay ayay tidhi "yaa?"

- Caawa waxaan ogaaday in aad tahay qof daacad ah, qof la isku hallayn karo. Wax kasta oo qof dumar ah lagu raaco waad leedahay, keliya tan aan caawa ogaaday ayaa iga maqnayd

- U kaadi bal horto, oo intaas oo dhan miyaad ogeyd in aan been kuu sheegayo?

- Nacam.

- Oo markaana? Adigoo i fahansan ayaan meelahaa iska qoslayey miyaa?

- Quruxdaada ayaa i sakhraamisay xabiibi, intaasi waxba maaha.

- Waanigaa hoogay!

- Waxaan rabaa in aan ku guursado!

- Yaa?

- Si dhakhso ah weliba.

- Inaan hee?

- Reerka i soo bar horto.

- Waar reerku way ku yaqaannaan oo laguu sheegi maayee, miyaad i soo dooni?

- Hee, miyaan kula baxsan lahaa?

- Dee maya, waan yacnii, miyaanad i weydiinaynba in aan diyaar ahay? Billee aan ku diidaa.

- Indhahaagu wax kale ayay sheegayaan.

Caweyskii qosol iyo kalgacayl saa'id ah ayaa lagu dhammaystay, farxadna way la hoyatay. War weyn oo ay garan la' dahay cid ay la wadaagto ayay la seexatay. Subixii ayay hooyadeed ku salaantay, asxaabteediina ku xigsiiyay. Waa la isla oogsaday. Dharaaro farxadeed ayaa la galay. Isagii ayay waalidkeeda hor keentay, waa la ansixiyey. Maaddaama oo uu safar u baxayo, maalmo gudahood ayaa ballantii meherka laga dhigay. Reerihii ayaa is bartay, diyaargarowgii kalena uu baal socdaa. Ayaamo mashquul ah ayay gashay. Hoodo iyo Sahra ayaa dhankooda ka hawl galay.

Maalintii meherka ayaa berri ah, maantana waxa loogu xinnaynayaa guriga Najax. Hoodo waa loo dhammeeyey oo bannaanka ayay u baxday, daaqadda qolka hoosteeda ayay sabab la'aan u taagan tahay. Sahra ayaa iyaduna imika ka kacday kursigii loogu shaqaynayey si ay Najax u fadhiisato markeeda. "Naa tii Hoodo meeday?" ayay tidhi intii aanay qolka bannaanka uga soo bixin. Dhanka bidix ayay u dhaqaaqday. Waxa ay aragtay Hoodo oo taagan keligeed hoosna u ooyaysa. Illinta ayay degdeg isa ga masaxday markii ay aragtay Sahra oo ku soo socota. Sahra ayaa garabka gacanta ka saartay, taabasho bannaanka u soo saartay baroor aanay filayn. Cod aan si fiican loo fahmayn ayay ku geeraartay. "Wallaahi in aanan ka xumayn saaxiibadday arooskeeda, wax aan ka jecelahay ma jirto in ay faraxsanaato, laakiin marmar uun baa la igu soo boodayaa. Bal maxaa murugadayda iyo farxaddeeda isku xidhay? Miyaannaan

labadayaduba faraxsanaan karin? Maxaa dookha nin keliya noo wada geliyey? Midda kale ma rabo in aan u sheego in aan iyada darteed isaga u diiday. Waxaas oo dhan ayaa laabta iiga buuxa, waan cabbudhsanahay.” Sahra oo dhabarka u salaaxaysa ayaa hadalka ku soo koobaysa ”waa runtaa huuno”. ”Imikana waa arooskeedii, ma rabo in ay ogaato arrintan. Xitaa hadhow, sidaas in aynu ku illowno ayaan doonayaa. Iga ballanqaad Sahraay walaal in aanad arrinkan weligaa u sheegayn Najax.” Sahra oo aan jawaabin ayaa dareentay dhaqaaqa dhabarkooda. Way jalleecday, waa wejigii Najax oo daaqadda soo taagan.

Sahra oo dhanka Najax sii eegaysa ayaa ku naxday ”naa Najax!”. Hoodo oo aan dhan kale eegin ayaa dhinac u dhaqaaqday. Najax oo hadal kale laga sugayey ayaa weji madhan halkan la soo taagan, si qabowna ugu celisay ”naa maxaa meesha idin taagay ba’naye? Sheeko boqolaan idiin hayaaye bal soo gala”. Way dhaqaaqday. Waa ficil naqas badan ka soo tuuray Sahra iyo Hoodo oo iyada hadalku meel durugsan ka soo gaadhayey. Iyaga oo debnaha been u sheegaya ayay soo hor fadhiisteen Najax oo kursigii xinnaha loogu marinayey si dhiibsan dhabarka u qotominaysa.

Najax: naa dee ta dhacday maad og tihiin? ”Hee?” ayay mar keliya la soo wada boodeen.

– Naa dee waa kii madaxweynuhu maqnaa ee aynu ogeyn. Wuu soo hadlay, wuxuu yidhi ”inankayga meherkiisa ka ma maqnaan karee ha la ila sugo intaan safarka ka soo noqonayo”.

Hoodo: maahee? Illaa goorma?

Najax: laba toddobaad kaddib ayuu imanayaa.

Sahra: oo dee ma meherka berri ah ayaa la baajinayaa.

Najax: ma amarka madaxweynaha ayaad diidi kartaa xabiibi, yaan lagu xidhin.

Qosol ayaa xigay. Aamusnaan degdeg ah sidoo kale. Qofba gaarkiisa ayuu u foofay qaddar ilbidhiqsiyo ah. Sahra oo aan rabin in la kala aamusnaado ayaa soo tuurtay "oo dee haddaa maxaynu la xinnaysanaynaa?" Halkaas oo ay "dee aniga weli la ii ma bilaabinbee idinku iska xarragooda" ka heshay Najax. Sababo ay ku fakato ayay markiiba soo bandhigtay, labadoodiina halkii ayay kaga dhaqaajisay. "Weli cid u maan sheegine dadka ha iiga horraynina" ayay u dhaaftay. Dhankii uu qalbigeedu ka xigay ayay u dhaqaaqday. Weji-gabax, indho aan libiqsanayn iyo qoor aan dhaqaaq lahayn ayay waddooyinka magaalada la dhex qaadday. Kaabadda guriga isaga oo caday la soo fadhiya, gacanta bidixna jilibkiisa bidix dul dhigtay ayay ku soo hagaagtay. Weji anfariirsan ayuu ku qaabbilay. "Xabiibi maxaa ku helay?" ayuu salaan uga dhigay. "Hee qalbi, miyaan lagu soo booqan karin?" Alle hadalka ku ma dhibin. Salka ayuu dhinac u hinjiyey, agtiisa ayay sidiisa oo kale u soo fadhiisatay. Hadalka ayay dusha ka xaadhay. Geedkan weyn ee ay caleemihiisu laydha la dheelayaan ayay noociisa ka waraysatay. Markii uu u sheegay ayay ka ubaxa leh haddana weydiisay. Muddo ayaa dhirta iyo noocyadeeda la qaadaa-dhigay. Marka uu sharraxayo, iyada wejigeedu waa bilaa nuuxsi. Sunniyaha ayaa dallacan, balse indhuhu may raacin. Dhabannada ayaa nasasho ku jira. Debnaha ayaa kala furan, midba

gaarkeeda u qallashay. Ujeeddada booqashadeeda ayay haatan u dhaadhacday.

Isaga: ..deedna kaasi waa ka ubaxa cas bixiya, kani se waa huruud. Midda kale kan jirriddiisu..

Iyada: aabbo horto goormuu imanayaa?

- Huuno aabbo waxa u hadhsan shan dal oo kale, markaa beryahaa ma imanayo. Eeg, kan jirriddiisu way ka buuran..

- Illaa goorma qiyaastii?

Cadaygii ayuu dhinaciisa dhigay, gacantana afka mariyey. Hortiisa isaga oo sii eegaya ayuu weydiyey "maxaa soo kordhay xabiibi?" Iyada oo aad mooddo in ay isku dhagax eegayaan ayay u celisay "waxba dee waan ku weydiinayaa".

- Ugu yaraan saddex wiig ayuu sii maqnaanayaa, maanta ayuu Maleesiya ka dhoofayey.

- Qalbi haddaba i dhegeyso, haddaanu haween nahay, waxyaabbo aan weyneyn ayaa macno noo sameeya. Dee anna waxaan ahay inan la soo doonayo oo waxaan rabaa in ay noqoto maalin weyn. Markaa xabiibi haddii aynu aabbo sugno ka warran?

- Ma adigaa sidaa raba?

- Haa.

- Hadda waa bil ku dhowaad wakhtiga safarkiisa ka hadhay.

- ...

- Waa si wanaagsan, anna waan kugu raacay.
- Maxaad tidhi jirrida hee?

Way heshay sidii ay rabtay. Qorshe bilow ah ayay xadhigiisa soohiddiisa bilowday. "Waxa aannu sugaynaa inta uu aabbihii dalka ku soo noqonayo, si uu uga qaybqaato. Sidaas ayaannu ku heshiinnay aniga iyo isaguba". Waa sida ay waalidkeeda ugu dhigtay. In ay aqbalaan wax aan ahayni, meesha ma yaallo. "Wakhti waxa aan haystaa inta aanu odaygu soo noqon, saddex toddobaad", waa sida ay nafteeda ku tidhi. "Waa wakhti kooban, balse waa suurto gal" ayay hoos u tidhi. Wada-hadalkooda khadka telefoonka ayay ka bilowday. Subixii marka ay toosto iyo habeenkii hurdada kahor, labadaa jeerba way joojisay in ay wacdo. "Waan mashquulay saaka" iyo "waan gam'ay anigoon filayn" ayay sababo uga dhigtay. Sidaas ayay maalmo ku wadday. In ay farriimihiisa kala daahdo jawaabaha ayay ku xigsiisay. Waxay siisay wakhti uu madadaalo kale ku raadsado. Asxaabtiisa ayay ku talogashay in uu ku bixiyo wakhtigii uu labadooda siin jirey. Isaga oo soo waca mooyaane, way joojisay in ay kaga horreyso. Kulankoodii joogtada ahaa ayay ku soo ururisay saddex habeen toddobaadkii. Saddex habeen oo si qotodheer u qorshaysan.

Habeenkii koowaadba way bilowday. "Horto hablaha aannu asxaabta nahay weli maan is kiin baray?" Way og tahay in aanay weli is barin. "May" ayuu si qabow u yidhi. "Alla, oo weli maad aragba show?" ayay u raacisay iyada oo wax kale ka raadinaysa. "Mayee dee waan arkay, waa Hoodo oo waa inanta inanka u doonan iyo inanta kale". Way la heshay. Dabin ay u dhigtay ayaa gondaha jaray. Muu sharaysan su'aalaha, iyaduna way ka gudubtay. Habeenkii labaad ayay

sheekadeeda dhextaal uga dhigtay asxaabteeda iyo sidii ay isku barten, intay isku jiraan iyo sida ay isugu xidhan yihiin. Mar kasta waxa ay ku nasanaysay magaca Hoodo. Wax badan uga may sheegin Sahra, Hoodana wanaaggeeda ayay dhansiisay. Waxa ay u sheegtay in ay gashaanti tahay oo aanay cidna u doonnanayn. Intaa markii ay tidhi ayuu wejigiisu is beddelay, way ku raaxaysatay. Kun goor oo ay Hoodo iyada ka saxsanayd ayay uga sheekaysay. Kuwo kale oo dabeecaddeeda iyo furfurnaanshaha Hoodo ka warramaya ayay ku qulaamisay, si aan la dareemayn.

Inta ay hawshaas iyada ah waddo, waxa ay si gaar ah u dalbatay waxbarashada heerka sare ee jaamacadda caalamiga ah ee Kampala. Hooyadeedna si guudmar ah ayay ugu sheegtay in ay xiisaynayso waxbarasho meeshaas ah. Ayaamaha ayaa ku dhaafay sidii ay rabtay. Toddobaadkii hal mar ayay Hoodo iyo Sahra la kulantaa, markaana sheekadu meherka soo socda ma dhaafsiisna. Isaga ayay aragtaa, wax aan dantooda ahayn uga warrantaa. Qof aan la xiisayn karin ayay iska dhigtay. Hadalkoodii ayaa ku soo ururay maalintii hal mar. Iyada oo ka xun ayay haddana ku faraxday. Madaxweynihii ayaa dhankiisa isaguna baaqday, safarkii ayaa intii la sugayey ka dheeraaday. Way ku faraxday kaana. Taasi waxay ku sintay jawaab ay ku sugaysay oo dhankii jaamacadda uga timid.

Hoodo iyo Sahra oo aan u bogin xidhiidhin-la'aanteeda ayaa dhowr jeer su'aalo ku ganay. In aanay waxba jirin ayay qosol ugu dhex laaqdaa. Way rumaystaan. Sidii ay rabtay ayuu isaguna noqday qof dano kale yeeshay oo aan haleelin kulankoodii caadiga ahaa. Xakamaha ayay u haysaa xaaladda.

Waa Khamiis, berrina Jimce. Waa diyaargarow, berrina fulin. Bil ayaa ka soo wareegtay maalintii meherkoodu qabsoomi lahaa. Oori farxad ku nool, maalmaha la qaybsanaysa kii ay adduunka u jeclayd ayay maanta ahaan lahayd. Balse keligeed ayay ciil la yaraatay. Dareen ay muddadaas dabool saaraysay ayaa xadhkaha soo goostay. Waxay miisaanka saartay halka ay caawa jiifi lahayd iyo barta ay imika galgalanayso. Waxa ay is weydiisay sababta ay sidan u samaynayso, jawaab waafi ah ayay isa siisaa. Si kasta oo ay u xanuun kulushahay, runta ayay ku qanacdaa. Imika in aanay joogin meel laga soo noqdaa, ayay og tahay. Berrina in ay xidhiidhkan soo afjari doonto ayay nafta u sheegtay. Qalbi budo ah iyo indho bururay ayay hurdo aan badnayn ku kabbatay.

Sahra ayaa subaxnimadii la soo xidhiidhay.

- Naa xaggeed ka dhacday, miyaad na nacday?
- Naa haaye iska warran, Hoodona ka warran?
- Waannu wada joognaaye, xaggeed joogtaa annu kuu nimaadnee.
- Anaa hadhow idiin imanayee iska jooga.

Hawsha sugaysa ayaa ka weyn kulanka ay doonayaan. Dhankiisa ayay u dhaqaaqday. Bartii ay ku la ballantay ayay timid isaga oo sii taagan. Candhuuf culus ayay liqday markii ay aragtay sida uu u sugayo. Baabuurka ayuu soo fuulay, dhinaceedana dhoolla-caddayn ballaadhan la soo fadhiistay.

- Warran xabiibi! ayuu ku bilaabay.
- Qalbi, arrin ayaan doonayey in aan kuu sheego.

Weji naxsan ayuu ku soo eegay.

- Waad og tahay sidaan waxbarashada u jecelahay, welina waan yarahay.

Way margatay. "Haye?" ayuu yidhi isaga oo raagsanaya waxa soo socda, haddana ka baqaya.

- Adigu guurdoon ayaad tahay sidaad ii sheegtay, anna in aan wax dhigto ayaan rabaa.

- Haye?

- Jaamacad Kampala ah ayaa ii soo baxday, in aad i fasaxdaan rabaa.

- Haye?

- Dee waa kaa.

- Haye?

Hadalka ayaa dhuuntiisa ku raagay. Haddana waxa ka soo baxday "imika miyaad tegaysaa markaa?". Su'aalo aanu rabin jawaabahooda, ayuu weydiyey. "Goormaad tegaysaa? Waa imisa sanno?". Si aan faahfaahsanayn ayay ugu jawaabtay. Waxa ay moodaysay in ay sidaas dhibta yar kaga baxayso. Wax yar inta uu aammusnaa, ayuu ku yidhi "walaal maxaad sidan u samaynaysaa?". Way garatay in ay su'aashu meel fog ka soo go'day, waxay se isku dayday in ay fududaysato. "Sidee walaal?" ayay si dabacsan u weydiisay iyada oo aan jawaabta xiisaynayn maqalkeeda. "Dad is jecel ayaynu nahay, waynu is guursan rabnay, imikana waxaad i leedahay 'waan tegayaa', maxaa inna helay? Maxaad igu nacday?".

- Ku maan nicin dee walaal.
- Hee haddaa, maxaad iiga tegaysaa?
- Kaa ma tegayo ee..
- Adigaa maalintii hore ii yimid oo igu yidhi meherka dib inoogu dhig. Ma xasuusataa?
- Haa dee waxaan is lahaa..
- Haddana markii aan kaa yeelayna imika waxaad leedahay wax kale.
- Haaye maalintaa dee aabbaan sugayey walaal, waxaan is lahaa ha yimaaddo.
- Oo markaa maxaad dadkoo dhan ugu tidhi "isagaa sidaa raba". Waad og tahay in aad adigu ii la timide. Imika waxaas oo dhan iska dhaaf, aniga iyo adiguba waxaynu og nahay in ay jirto sabab kale oo aad iiga tegayso, maxaad igu nacday bal ii sheeg?
- Najax walaal ku maan nicin.
- Dee haddaba inna mari aynu is guursannee!
- Walaal i fahan biliis.
- Hee?
- In aan wax soo barto ayaan rabaa ee wax kale maaha.
- Way tahay oo anaa og Najaxeey, ha i odhannin sidaas. Magaalada oo dhan ayaa igu sheekaysanaysa xitaa, bal ii sheeg sababta aad igu diidday, si aan mustaqbalka uga taxaddiro.

Illinta ayay dib u celinaysaa inta uu hadlayo. Dirqi ayay intan ku soo saartay.

- Wallaahi in aanay waxba kaa qaldanayn walaal, inanta ku heshaana iyadaaba nasiib leh. Waan ogahay oo waan ka shallayn doonaa go'aankan, laakiin maanta in uu sax yahay ayaan u arkaa. Adiguna fadlan i fasax oo ha ii cadhoonnin. Adiguna cawil-naqa ayaad heli doontaayoo, qof ku jecel oo kaa farxisa ayaad heli doontaa.

Sacabka bidix inta uu ishiisa bidix korkeeda ku masaxay, naqas badanna qaatay, ayuu weydiiyey "markaa imika goormaad baxaysaa?".

- Weli tigidh maan goosan, laakiin adigu wax badan sii joogi maayo.

Daaqadda gaadhiga halka laga furo ayuu faraha la boobay. "Aan ku sii qaadee.." ayay ka daba geysay. "Sowkaa gaadhigaygii" ayuu hadal ku soo koobay.

Jidka dheer ee gurigooda taga ayay indho hooraya la soo qabsatay. Iyadoo aad gariirka mooddo ilmo qandho hayso ayay guriga soo gashay. Su'aalihiisa oo madaxeeda xuurto ku haysta ayay galgalimaysatay. Si walba in uu uga saxsan yahay ayay og tahay, laakiin aanu waxba ogeyn. Intii ay faraxday in ka badan in ay ilmayn doonto ayay og tahay. Sidaas oo ay tahay, diyaar ayay u tahay in ay dariiqaa marto. Go'aan aan ka-noqosho lahayn ayay fulintiisa bilowday. Way fool-dhaqatay, dhanka hooyadeedna u dhaqaaqday. "Hooyo ma xasuusataa maalintii aan kuu sheegayey in aan jaamacad dalbaday" ayay hadal ay soo diyaarisay uga bilowday. Waa hooyadeed, sida loo la hadlana way taqaannaa. Waxoogaa qiiro ah, in ficil ah iyo in dhanka dumarnimada ah ayay isugu dartay. Waxay kursigii ka kacday

iyada oo hooyadeedna faraa ku sidata. ”Waa runtaaye orod wax soo baro hooyo, aabbahaana aniga igu daa, anigaa ka adage. Lacagta tigidhkana berri iigu kaalay, hooyo” ayay ka heshay. Farxad ay ku faraxday arrinta u meel-martay iyo naxdin ay arrinta lafteeda ka naxday ayay guriga kala baxday. Tilifoon ayay iska horreysiisay, in yar kaddibna way la kulantay asxaabteedii. Weji aan dhowr habeen hurdada ka bogan ayay la hor tagtay Sahra iyo Hoodo oo markiiba arkay is-beddelka ka muuqda.

Sahra: alla hoognay, naa ma ammaa kugu dhuusay?

Hoodo: naa bisinkee huuno maxaa ku helay?

Sahra: ma sidanuu aroosna ku sugayaa, bal soo fadhiiso.

Najax: naa baddaa ka baxa oo, bal ii warrama?

Sahra: ii warrama kuteh, naa adigu warran, adigaa war lagaa sugayaaye.

Najax: miyaan la iska soo war doonaynba?

Hoodo: oo huuno sownagii kugu soo xiiqnay.

Sahra: miyaad nagaga horreynaysaa?

Sheeko aan meel gaadhsiisnayn ayaa sharaabkii badankiisii lagu dhammeeyey. Waa laga gudbay su’aalihii bilowga ahaa, waana la is fahmay. Labadoodu se ma oga qaraxa hadhay. Kabbasho weyn oo mushakal ah ayay is dhaafisay, horena way u soo fadhiisatay.

- I dhegeysta, codsi ayaan wataa.

Laba qosol ku maqnaa ayaa afka degdeg isugu keenay.

- Arrin ayaan idiin sheegayaa, laakiin ta ugu muhiimsan ayaa ah, taageeradiina ayaan u baahanahay.

Hoodo: taasi waa qasab walaale noo sheeg, maxaa soo kordhay?
Sahra: igu dhur.

- Go'aan ayaan gaadhay. Guur ayaan iska dhaafay, wax-barasho ayaan u xadhko-xidhay.

Hoodo: maxaad tidhi?

Sahra: naa bal ku celi!

- Najaxna waan u sheegay, hooyana waan u sheegay. Jaamacad aan maalin dhoweyd si dhayal ah u dalbaday ayaa ii soo baxday.

Hoodo: oo Najaxna?

Sahra: naa bal naga aamus Hoodo - jaamacad xaggee ah?

- Kampala weeyaan. Dee Najax waan fasaxay, qof iga wanaagsan ayuu heli doonaa, ayay tidhi iyada oo Hoodo eegaysa.

Hoodo ayay indhuhu ka soo dhici gaadheen. Cagaha ayaa cuslaaday, cunaha ayaa xidhmay. "Ma ninkii ay i seejisay, ayay imikana cidlo kaga dhaqaaqday" ayay is tidhi. Illin ayaa ku soo joogsatay, way ka foorarsatay.

Sahra: waad iska ciyaaraysaa, maalintii beenta adduunkana maahee, wax noo sheeg. Ma ninkii aad sidii u rabtay, kunka beenoodna aynu u sheegnay, ayaad imika ka dhaqaajinaysaa?

- Naa walaal Ilaah baan idinku dhaarshee ha igu adkaynina, waa sababta aan sidan ugu ekaadaye. Beentiina waanigii u sheegaye. Wuu og yahay in aanan guddoomiyena ahayne.

Najax way la socotaa aammusnaanta Hoodo, ma na rabto in ay gujiso. Laakiin Hoodo ma oga in ay Najax fahmayso iyada.

Hoodo: yacnii haaye imika waad kala dhaqaajiseen isagii?

Sahra: haddaa ma Kampaluu u raaci lahaa?

Hoodo: bal na sug Sahra - naa Najax, imika ma saasaad ku kala dhaqaajiseen?

- Haa wallaahi, wuu i fasaxay isaguna.

Hoodo: oo miyaanu ka nixin, ma aayar uun buu ku fasaxay? Dee adigu mayee wuu ka xumaadee, laakiin muxuu samayn karaa?

Hoodo: wallaahi Najaxeey ma naxaysid. Ma aayar uun baad sidaa kaga tegaysaa?

Sahra: naa waannu ku taageersannee ku soco.

Hoodo: oo Kampalana yaa kuu jooga? Goormaad se baxaysaa?

Sahra: naa Kampala Xasan baa joogee, taasi dhib ma lahee, laakiin goormaad baxaysaa?

- Wax badan ma joogayo, adigu maalmo gudahood.

Hoodo: waad iska ciyaaraysaa!

- Wallaahi waa iga dhab, dee kooraskaa bilaabmaya maalin dhow. Laakiin dee Hoodooy adna i fasax, calooshaad iga yara haysataaye saaxiib.

Hoodo: naa waad og tahay in aan kugu taageersanahay waxaad samaysabee, laakiin arooskaa aad kala ridayso ayuun baan yara diiday. Imikana Ilaahay ha ku nabad geliyo. Waanu kuu iman bee.

Sahra: naa haaye, oo yaad ku hagaagaysaa?

- Dee mooyi, Xasankii aad sheegaysayna muxuu ahaa?

Sahra: oo Xasan ma taqaannid? Inanka jaamacadda ka dhigta meesha, waa yarka lagu hagaagaba. Iska daa isagaan la xidhiidhayaaye. Waa wax yaroo subaga dee weliba.

Hoodo: waan arkay Xasane, wax walba isagaa kuu dhammaynayee.

- Subaggiisa maxaa iga galay. Naa bal naagahan eega!

Sahra: dee sowdiga Najax ka tegay, billee uu isagu kuu beddelaa. Waa wax yaroo wada akhlaaqoo waxaan ku idhi, haddaad aragto waad isku dhex yaaciye.

- Naa hadduu i dejinayo tunkaan ku qaadibee, lambarkiisana ii qora dee oo isku kaaya xidha.

Sahra: oo imika waad naga tegaysaa, waanigaa hoogay!

- Naa walaal Hoodooy mid ii samee, aniga wuu ii cadhoonayaaye, Najax la hadaloo biliis koombiyuutarkaygii ayaan gurigiisa ku illoobee iiga soo qaad.

Way helaysay siyaabbo kale oo ay kombiyuutarkeeda uga soo qaadata isaga. Ujeeddo ayaa se jirta. Habeenkaa waxa ay ku seexatay qorshe, qorshe isaga iyo Hoodo isku keenaya. Qorsheyaasha waxa dejin jirtey Hoodo, maanta se Najax ayaa hoggaanka u haysa. Balse waxaas oo dhan mid ayaa ka horreysa – in ay dalka ka baxdo.

Subixii ayay hooyadeed gacanta qabatay. Tigidh wakhtigiisu dhow yahayna gacanta ayay ku soo dhigtay. Weli waa subax, haddana aad ayay u kulushahay. Weli way yar tahay, haddana qalbigaa jaban. Sida ay u tallaabsanayso, laabta ay soo godayso, waxaad mooddaa qof gabowday. Geerka hoose ee indhaha iyo laammida ay ku dul socoto ayaa madowga ka siman. Hooyadeedna garabkeeda ayay socotaa, waxba se ma oga. "Hooyo sowdigan xumaaday, miyaanad waxba cunin maalmahan?" oo ay weydiisay, waxay kaga jawaabtay "waxba, hooyo". Been ka weyn oo la sheego ayaan jirin. Wax ka weyn oo la qariyo ayaan jirin. Socodkay dhimaysaa, debintay wadhaysaa. Sheekada hooyadeed iyadu way maqlaysaa, waxaa se iska cad in aanay dhegeysanayn. "Hii" iyo "Haa", marna "maahee?" iyo "wallee?" ayuu hadalkeedu noqday. Hadal la weydiiyo ayay "haye" iska tidhaa. Jismigeeda ayuun baa halkan soo qotoma, isna wuu jilcay haatan. Qalbi haaf maqan yahay ayaa laabta ugu jira. Markii ay timid gurigoodii ballaadhnaa, qolkii ay ku lahayd ayay is dhex taagtay. Dhinaceeda ayay kolba sii eegeysaa. Way dhoollacaddaysay iyadoo isla yaabban. Gidaarro aan wada muuqan ayay isha soo marisay. Iyadoo aan dhaqaaqin waa tan qiirrootayba. Miyaan kaa tegayaa? Adigaa iigu dhowaa aqaloow dadka bee, ma yar aan shalay uun bartay baa iga kaa kaxaynaaya hadda? Xaal baad igu leedahay. Wax kastoo kugu weyn, wax ka weyn baa jira. Hooyo oo igu weyn, aabbo oo la

mid ah, noloshan qabow ee haddeer aan ku jirey, dhammaantood wax ka weyn ayaa maanta i saaray. Isagaa iga tuuray wixii aan sitay oo dhan. Magaaladii aan ku dhashay isagaa iga i leh "dhaaf". Dadkii aan la rafiiqay isagaa i leh "goo". Sahradii degganayd, yartii noo ahayd deyrka. Haddii aan fakanno, qoftii "jooga" lahayd. Maskaxdii naga weyneyd. Inantii kalee Hoodo.. ax, maxaan idhaa iyada. Inantaan ahayn laba aan kala maarmin. Midig haddii ay ahayd, bidixdeedaan ahaa. Wax kastoo ay jeceshay, anna waan la jeclaa. Intaa waan garanaayey, hadal waan ku hayey. Waxbaa se iiga dhinnaa: ficilku siduu noqon doono. Anigoo aan aqoon, nin ayaan iska jeclaaday. Sidii oo ay tahay dhagax, iyadaan u dirtay. Iyaday is barten, anigaygan hortay. Qalbi aanay karayn ayaa dareen u bilaabay. Isagii aan rabayna, iyaduu iska jeclaaday. Doqonkaa hadda eega! Is muu odhan "joogso, yar kalaa jirta oo qalbigaaga rabtee, Hoodo gaar ha u eegin". Walaashay wacaneey, Hoododii noloshaay! Wixii aad ii samaysay waan kuu ogahay. Dharaartii aad hadlaysay anna waan ku maqlaayey. Weligey waan ogaa wanaaggaaga xabiibti. Balse maan filanayn qaddarkiisa dhammaan. Hadda se waan ogahay. Qof aad aad u jeclayd, isna aad kuu rabay, inaad iska dhaafto, aniga iiga tagto, waa wax aan la suuxay. Maxaad ii qososhay, adigoo murugaysan ii dhoollacaddaysay! Jidka aad ii wadhaysay, muxuu jabkaaga ahaa. Anigoon is ogeyn, illintaada arkayn, maxaan Dhooohan ahaa. Nabar aad dhayayso, anigoon wax ogeyn, maxaan diirka ka qaaday. Boogahaa kugu yaal, macaaneey ku tuntay. Adkaysigaagu badnaa! Hoogayeey wacnidaa.

Allaa mahad leh anigoon guri yeelan daaqaddaa i joojay. Isagaa mahad leh anigoon kaa afduuban yarkii ku rabay, aan ogaaday runta. Iyadoo ka qadhaadh ayaan kolleyba ogaan lahaa. Nasiib baan

leeyahay. Wax aanan lahayn, in aan iska qaato anigaaban jeclayn. Wax aad leedahayna, hadalkeedaba daa. Danaystaan noqday. Way iga degi la' dahay, sideed iigu dhaaftay inankii ku rabay? Naftaydaad la jeclayd wanaag ay iska doontay. Adigaa is illoobay. Naftaadaad u dullaysay naf aan kuuba ogeyn. Farxaddeeda kaa la weyneyd murugtaada oo dhan. Goormaad farxi lahayd? Ma maalintaan shan dhalo? Marka aan oori noqdo, maxaad qaban lahayd? Inankii aad jeclayd markuu "xabiibi" i yidhaa, sideed dareemi lahayd? Cigaabta inaa le'eg maxaad u marin naftaada?

Waxa farxad ii ah, in aan kaaga dambeeyey. Adigoon is ogeyn in aan ku ogaaday, dabadeed shax degay. Mid kalaa jirta oo, anigoo ooyaya dib ii arki maysid. Dareen qaadani maysid. Qorshayaahshaadii wacnaa kuwaygaa ka wanaagsan. Adigoon is ogeyn hadduu ku guursan waayo, Najax la ima idhaa. Tunka intuu kugu qaado, dhulku kuu diidiba waayo, hooyaday i ma dhalin. Anigoo soo illoobay, adigoo wax dhalay, ilma Najax korinaaya hadday dhici weydo, anigaa doqon ah. Midna ha illoobin, inta aad ii gashay ayaa kun jeer ka badan, inta aan gudayo. Adigaa iga fiican, anigaa huba taas. Culays kasta oo i fuulaya, anigaa u diyaar ah. Walow uu ahaa ninkii keli ah ee aan jeclaado, haddana waan ka tegayaa. Adigaan kuu dhaafayaa. Qalbi qayb maqan tahay ayaan kaa la dhoofayaa. Garan maayo in uu weligii soo kaban doono. Meel aanan aqoon ayaan u socdaa. Dad aanan arag ayaan baran doonaa. Qol madow ayaan badhtankiisa tegaayaa. Diyaar ayaan se ahay. Waan dhaqaajiyey haatan.

Muddo aan yarayn ayay "nabadeey" is lahaayeen. In intaa ka badan way isku soo dhegganaayeen. Wakhtigii markay gaadhay, saaxiibaddood way fasaxeen. Dhankii hubinta baasaboorrada ayay u

dhaqaaqday iyadoo dadkeeda gadaal u soo eegaysa. Boqollaal qof oo mid ba meel u socdo ayay dhex qaadday. Sahra oo ordaysaa ka soo daba carartay. Way soo gaadhay markiiba. "Su'aal ayaan ku weydiinayaa Najaxeey". Najax oo aan filayn ayaa soo joogsatay. "Ilaah baan kugu dhaarshee, runta iigu jawaab". Wax yar ayay aamustay, haddana way sii wadatay. "Maalintii aad daaqadda taagnayd, miyaad na maqlaysay?". Wejiga Najax ayay kor u eegtay. Dareen ayay ka weyday. Ishu may libiqsan, iska daa wax kaloo. Jawaab ayay soo celisay. "Mid ii ballan qaad Sahraay, Hoodo ii ilaali". Deedna way ka dhaqaaqday. Sahra oo aan dhaqaaqin ayay Najax libidhay.

Galab weeye nabdoon, cirku waa madow baahsan. Mahiigaan la yaqaan ayaa Kampala ku hooray. Qorraxdoo nasataa ilayskeedii dhulka diiday. Diyaaraddoo qoyan baa dhulka soo kala jeexday. Najaxoo naxsan baa dhismihii soo gashay. Dhulku waa mid cusub, afku waa af qalaad, dadku waa si kale. way ka soo dhammaatay, waxay raadinaysaa yarkii loo soo tilmaamay. Indhahay ku dhex baadhay dadkii meesha soo taagnaa. Midig ayay ka bilowday iyadoo socota. Bidix ayay ku dhammaysay, markaasay hakatay. Midabkiisa ka soocan Afrikaanka kale ayaa soo jiiatay markiiba. "Alla waa isagii" ayay hoos u tidhi. Dhankiisay u dhaqaaqday. Mar kastoo ay u dhowaato wuu sii ifayaa. Sankan soo qoran ayay aad u sii eegtay. Wejigiisa furan ayay soo hor istaagtay. Isagaa kaga horreeyey. "Najax sow ma tihid?". Inta ay indhaha uga jawaabtay ayay codna u raacisay "Xasan sow maaha?". Waa la is gartay. "Barasho wanaagsan" ayuu ku yidhi. "Mid qalbiga dhayda" ayay hoos u tidhi, korna waxay ugu qaadday "mid aad u wanaagsan, walaal". "Bun ma rabtaa?" ayuu weydiiyey. "Waxaad doonto i sii" ayay hoos u tidhi, korna waxay ugu qaadday

”shaah baan cabbi doonaa”. Way sii wada jeesteen. Hadal aan la maqlayn ayay sii rifayaan. Ciil baa kambadhuudha, gadaasheeda Najax. Waxa ay ku sii jeeddaa nolol aanay ogeyn, halka ay ku dambayn.

Saacad badhkeed oo kale ayay haddana u soo socdeen dhankii madaxtooyada. Lugta midig ayay iska soo horreysiisay iyada oo cidhibta dheer ku kala kaxaynaysa jayda dhulka cabbaysan. Diraceeda oo aan wax badan qarinayn, marka laga tago caleemo cagaar-dahabi ah oo si farshaxanaynsan oo gudban u qarinaya laabteeda, dhexdeeda illaa jilbaha inta u dhaxaysa mooyaane.

Labadeeda gacmood ayay xagga hore isugu keentay iyaga oo ku kulmaya shandadda aadka u yar ee caatada ah. Garbasaarta ku xidhan timadeeda inta kuusan ee dambe, baallahana u raacda garbaheeda ayaa hoos ula daadegta gacmaha dhererka la jalaqsan.

Afar kaabadood ayay midba mar kabta saartay. Albaab jooggeeda laba jeer kor uga dheer ayay dhismaha ka gashay. Midig ayay u leexatay markiiba iyada oo raacaysa ishaarooyinka ay bixinayaan shaqaalaha asnaamta aad mooddo ee madowga ku lebbisan. Tallaabada ayaa soo dhoweyneysa dhawaaqa ay dhankiisa u socota. Muusig qalaad oo la naaqusay ayaa ku badhxaan codka ay dadku sida shinnida ugu guuxayaan. Qosol talantaalli ah ayaa labadii ilbidhiqsiba yeedhaya. Koox-koox ayaa loo taagan yahay, qaarna u fadhiyaan. Meel ay ku hagaagto iyada oo aan garanayn ayay soo istaagtay afaafka hoolka ee ubaxyadu ku wareegsan yihiin. Intii aanay waxba fahmin ayay maqashay dhawaaq ka soo yeedhaya dhanka hore ee hoolka. Waa Hoodo iyo Sahra oo si farxad leh magaceeda ugu heesaya. Waa qayb

qorshaha ka mid ah. "Najax ayaa timid, Najaaaax!! Wuuuuu". Magicii yeedhay ee u eekaa kii inanka madaxweynaha ayaa dadkii soo jeediyey. Laba boqol oo indhood oo jidhkooda wata ayaa mar keli ah soo eegay dhankeeda. Naxdin ayay bawdyaha isla dhacday. Guuxii ayaa mar keli ah joogsaday. Waxay ogaatay in uu habeenkeedii yahay. Alle waa baray sida fursadaha looga faa'iideysto. Labada gacmood ee boorsada yar ku dheggan ayay ta bidix kor u soo qaadday si ay sacabkeeda oo ballaadhan timaha u dul mariso, iyada oo dhafoorka bidix ka bilaabaysa kuna joojinaysa dhegta iyo qadaadka inta u dhaxaysa. Isla gacantii ayay dhaadhicisay iyada oo faryarta ku soo qabsanaysa diraca qaybtiisa ku beegan jilibkeeda bidix, korna u soo dallacaysa in aan badnayn. Tallaabbo Alle baray sida loo qaado ayay ku hoggaamisay jidhkeedan carbisan. Dad hoos u leh "qoftan yari maxay ahayd?" ayay kolba laba dhaaftaa illaa ay ku dambaysay Sahra iyo Hoodo oo dhoollacaddayn aan jirin illaa gowsaha ku muujinaya. Sidii carabta ayaa kolba dhaban la isu dhiibay. Afar hablood oo ag taagnaa, oo ay "Cambaro Dheer" ka mid tahayna, xisaabta ayay ku saxday. Kuusow oo jidh ahaan la jooga afar asxaabtiisa ah oo laba dumar yihiin, ayaa indhihiisa iyo qalbigiisuba xaggan u soo maqan yihiin. Inta uu isha ku soo xadayo, iyadu waxay uruursanaysaa hambalyooyin ay dadkii maqlay shaqadeedu dusha uga tuurayaan. "Shaqo fiican ayaad qabatay walaal", "dumarka ayaad hormood u tahay Najaxeey", "geeska Afrika ayaad u horraysaa" iyo in u dhiganta oo aanay garanayn sababta ay u mutaysatay ayaa lagu rusheeyey. Intii taasi socotay ayay Hoodo isha kala hadashay "Cambaro Dheer". Iyaduna isaga ayay si dahsoon ugu dhawaaqday. Najax oo goorahaaba garan la'aa si uu ugu yimaaddo ayaa soo dhaqaaqay isaga oo iska dhigaya qof aan waxba arkin.

Cambaro Dheer: Najaxoow walaal maanta waxa aan ku barayaa inantan aad isku magaca tihiin.

Isaga: mansha Allah, ma Najax ayaa lagu yidhaa walaal?

Najax oo hoosta ka shanqadhaysa gariir dartii ayaa is adkaysay, u na celisay "walaal haa, barasho wanaagsan". Gacan kun nooc oo kiriim ah lagu duugay ayay si dabacsan u soo fidisay. Degdeg ayuu uga qaaday. Way og tahay in aanay urtaasi ka ba'ayn illaa berri.

"Cambaro Dheer" oo aan haatan waxba looga baahnayn ayaa damacday in ay xaaladda hoosteeda ku soo celiso. "Inanta miyaad garanaysaa? Waa inantii toddobaadkii hore ku guulaysatay shaqadii ay dhallinta Afrika oo dhammi u tartamayeen". Isaga oo aan indhaha iyada ka qaadin, shaqadana aan fahmin ayaa soo celiyey "wallaa! Shaqaduna?" "Dee waxay noqotay guddoomiyaha COA ee bariga Afrika". Haddii uu dherigiisu bilaa milix ahaa, imika ayaa cusbo loogu daray. Markii uu maqlay magaca "COA" ayuu indhaha kor u taagay. Si toos ah ayuu iyada ugu yidhi "waaw, marwada hambalyo ayaan leeyahay marka hore." Hoodo iyo Sahra oo sidii ay rabeen wax ugu socdaan ayaa "Cambaro Dheer" cidhifka jiiday si ay u keliyoobaan labada isku magaca ahi.

Meel ka durugsan ayay sharaab u doonteen iyaga oo ka fogaaday goob ay ka maqli karaan hadalkooda. Shaqada Hoodo iyo Sahra ayaa haatan ah in ay dadka ka ilaaliyaan si ay u kala bogtaan. Saaxiibaddood Najax oo aanay uga baqayn in markabka loo soo xidhay ay alaabteeda kala degto ayaa isku kala bixisay Kuusow. Wixii u eekaa bariido iyo isbarasho ayaa u gudbay hadallo dhankiisa ka imanaya iyo dhoolla-caddayn ay inani siin karto nin ay rabto oo

dhankeeda ka imanaya. Walow uu la joogo ninkii ay jeclayd ee madaxweynuhu dhalay, haddana mar keli ah jooggeeda waxba ka may beddelin. Kalsooni ayay dhabarka la dhiibinaysay iyada oo eegmada ay indhihiisa u diraysana u qiyaasaysa. Xaaladda ayay maammulkeeda la wareegtay, iyada oo aammusni, qosol ay marka ay iyadu doonto u qadhiidhayso, marka uu doonana ka qarinarsa, iyo ereyo kooban ku hagaysa haasaawaha. Bilaa awood ayay ka dhigtay. Wax la sito ayay ka dhigtay. Fig ayay kala baxday. Dad waxa uu yidhaahdaba "nacam" odhan jirey ayay ka mid noqon weyday. Iyada oo aan isagana didinayn ayay haddana marka ay doonto ku adkaysaa. Markii u horreysay ayay dareensiisay in laga awood badnaan karo.

Sahra ayaa u sheekaynaysa kooxda, Hoodo ayaa sheedda ka soo dhowraysa iyada oo kolba candhuuf culus liqaysa. In badan ayay eegtaa, haddana way ka jeedsataa si aan looga shakiyin. Mar kasta oo ay labadoodu isa sii fahmaan, Hoodo laabta ayaa sii cuslaanaysa. Walow ay si niyad ah isugu keentay, haddana farxadda ay saaxiibaddeed u dareemayso, wax kale ayaa weheliya. Ishii aragtay in ay lambarrada kala qorteen ayaa degdeg u qoyday, dhibic illin ahna soo tuurtay. Qof ay rabtay ayay hibaysay caawa.

Labada Najax ruuxdooda ayaa ku midowday dhul ciiro ku fadhido, hareerahooduna qarsoon yihiin. Labadooda oo keli ah ayaa isu muuqda, isu qoslaya. Bartooda ka may dhaqaaqin, hawada sare haddii aad eegtana, kuwa gacmaha is haysta ee isla duulayaa waa iyaga. Fure ay la wareegi jirtay ayay heshay qufulkiisii. Daruur farxad ah ayaa keligeed u da'aysa, isna sida jeegaanta ayuu dusheeda hadheeyey. Cagaagni ayay doog dharab ku fadhiyo ku botorinaysaa. Xaalad ay si kedis ah u gashay ayay rabtaa in aanay ka bixin. Hadalka

ayaan u baahnayn in la qasbo. Ereyada laxanku saaran yahay ayuu midba mar soo qubayaa. Debnaha ay sida xakamaysan u kala jiidayso ayay shidaal uga dhigaysaa haasaawe aan farogelin kale u baahnayn. Mawduucyada ay ka hadlayaan ayaa ka kooban wax kasta. Dhan kasta oo ay isu la kacaan – haddii ay ku midaysan yihiin iyo haddii kaleba – isku-soo-dhowaansho ayuu abuuraa. Weli hadal ay sidan u dhadhansato hore u may soo arkin. Sidaas oo ay tahay, waxay iska jiraysaa in ay u eekaato kumannaanka hablood ee isaga daba orda. Waxay hoos u leedahay ”nasiib ayaad leedahay haddaad i hesho”. Isaga ayaa u eeg qof maqlay codkeedaa hoose, oo rumaystay. Gabadh isaga hadal ku gujinaysa, mid aan isaga wax walba ku raacsanayn oo cod gaar ah leh iyo in ay wax badani ka qarsoon yihiin ayuu ogaaday. Inta uu ka bartay caawa, ayaa ah darkii koowaad ee ceel uu waadaanta kula noqon doono.

Habeenkii markii ay hoyatay ayay jifka ku baandhaysan. Dareenno badan oo markii ay isaga la joogtay daah ka saarnaa ayaa imika soo xaadiray. Dhanka midig ayay u jiiftaa, jilbahana laabta ayay ku haysaa marka ay indho qoslaya hawada bannaan ku illowday. Afkeeda ayaa dhoollacaddayn ku turjumaya xusuusta ay maskaxdeedu hadba baal rogeyso. Hadalladiisii ayay dib ugu noqotay, maya, dhaqdhaqaaqiisii. Indhihiisii in ay hurdaan u eekaa ayay midba mar eegaysaa. Libiqsigii caajisku ku jirey ayaa dareenkeeda xadaya. Debintii hoose ee uu kolba muudsanayey ayay la jidhidhicootay. Marka ay hadal damacdo, sidii uu u aamusayey ayaa garaaca wadneheeda kordhisay. Marka ay soo xasuusato sidii ay hadalka ugu adkaynaysay ayay qosol la jeedsataa. Dhankeeda marka uu u soo jeesto, sidii loo saaqayey ayaa haddana loogu duulayaa. Jidhkeeda ayaa xubinba gaarkeeda loo la

hadlay, isaguna u qanciyey. Lambarkiisii ayay hoos u eegtay, waa sax. Qiyaastii in uu berri la soo xidhiidho ayay rajaynaysaa. Si kasta ha u dhacdee, iyaduna ma rabto in ay kaga horreyso. Sida ay noqoto, loo joogi doonee.

Dhanka kale ee magaalada, gabadh dhiggeeda ah oo Hoodo loogu yeedho ayaa sidaas si la mid ah u fikiraysa. Balse hal mid ayay ku kala duwan yihiin: afka Hoodo wuu xidhan yahay, indhaheeduna way qoyan yihiin. Calool-xanuun ay kala timid xafladdii ayaa hadda ku fiday. Dareen aanay rabin in la ogaado ayay la galgalanaysaa. Culays aanay ka caban karin ayaa ku raran. Wax aanay cidna la wadaagi karin ayaa cidlo ka helay. Habeenka oo ku dheeraaday, barkimada oo aan lahayn meel fayow iyo qalbi qayb maqan tahay ayay hurdo qadhiidh ah aakhirikii kabbatay.

Guri saddexaad oo magaalada badhtankeeda ah, Sahra ayaa xisaabbo la kadeedan. Waxa ay ahayd qofka keli ah ee aan dareenkeedu hagayn caawa. Qorshaha ayay Hoodo la wadday intii hore, markii Hoodo la daaray ayay keli ku noqotay hablihii ay sheekada beenta ah kaga jeedinaysay Najax. Indhaheeda oo ahaa kuwo aad u shaqaynayey ayay ku la socotay haasaawaha labada Najax, intii aanay dhanka Hoodo soo eegin kahor. Candhuufta ayaa isku taagtay markii ay indhaheedu qabteen Hoodo oo ilmada hoos u bi'inaysa. In ay farxad la ilmaynayso ayay iska hubisay, in aanay sidaas ayay ka garatay illinta dhaadheer ee ay qari is leedahay. Waxba way fahmi weyday. In ay sheekada Najax iyo dareenka Hoodo xidhiidh leeyihiin way garatay. Hawsha ay waddo awgeed, ayay waxba weydiin kari weyday. Waxay go'aansatay in ay iska dhigto qof aan u jeedin. Xisaabtaa xidhitaankeeda ayay hadda sariirta dusheeda ku laaqaysaa. Hal ay hal

u geysay ayaa kow iyo toban ku noqonaya. Waagu inta uu dillaacayo ayay raagsatay.

Saddex dareen oo kala kaan ah, ayay habeenka ku sagootiyeen, qorraxduna ugu soo baxday.

Waaga oo ka qurux badan kuwii soo maray ayaa u hor baryey Najax. Iyada oo baalal leh ayay ka duushay jiifka. Hoodo weli qorraxdu dhankeeda ka ma soo bixin. Weji uu rinjigii xalay iyo qoyaankii kun midab u sameeyeen, timo geed maraa ah u eeg iyo cago mayd ah ayay la jiiiftaa bartii xalay. Sahra oo qorraxda ka hor toostay ayaa dhanka Hoodo u soo xadhko-xidhatay. Dhexda ayay laba nafar oo kelyo ah ka sii qaadday. Si dhuummasho ah ayay qolka u soo gashay. Hoodo oo maqlaysa shanqadha ayaa ka wahsanaysa in ay kor u eegto qofka soo galay. Maryo sariirta dhinaceeda wadhnaa ayay sidaa isa ga riixday intii aanay salka si taxaddir leh u saarin furaashka. Hoodo oo isha bidix furtay ayaa aragtay qofka dul fadhiya, markaasay xidhay.

- Kelyahaad jeclayd ayaan kuu keenay.

Maalmaha qaar, sariirta ayay ka boodi lahayd farxad darteed. Baadka ishu xitaa muu dhaqaaqin. Sahra ayaa ka dhigatay in loo jawaabay oo sii wadatay hadalkeeda qabow.

- Basbaasna waan kuugu soo daray weliba, miyaanad urinayn?

Indhaha Hoodo ee xidhan ayaa midna hoos barkimada illin ugu mudday, midna sanko korkiisa dul cararsiisay. Sahra ayaa gacanteeda saartay garabka Hoodo, iyada oo aan hadal ayay u sii waddey dhanka wejigeeda iyada oo suulka si deggan ugu masaxaysa raadka qoyan ee ay illintu reebtay. Aamusni ayay timha ugu salaaxday saddex jeer.

Hoodo ayaa labadeeda sacab degdeg ugu qallajisay dhabannadeeda, korna u fadhiisatay mar keli ah.

- Liin-dhanaan maad soo raacisay?

- Waa tan, jeexaa dhan ayaa kuugu jira. Ma roodhida ayaad rabtaa mise laxooxda.

Intay cunaha sifaysay ayay raacisay "roodhida".

- Kee baad ka soo qaadday?

- Kii dhowaa. Ma macaana miyaa?

- Waxaasi ma shaah baa?

- Mayee waa bun, kii aad jeclayd.

Arrintii xalay, midhaheedu waa qaydhiin, in la goosto la ma rabo. Sheeko hudheellada magaalada iyo sida ay u kala quraac macaan yihiin ah, ayaa la galay. Bunka iyo noocyadiisa ayaa la qaadaa-dhigay. Codka ayaa si fiican uga soo baxay Hoodo, calooshana waa loo tiiriyey. Intaa kaddibna Sahra ayaa dhar u soo saartay. Bannaanka in ay u saarto, qolkan ilmaynayana ay ka kaxayso ayay rabtaa. Sidaa ayay yeeshay. Iyada oo jiidaysa ayay baabuurka saartay. Magaalada ayay dhinac uga saartay, baabuurka ayay ka dejisay, dhagax weyn oo ay ku fadhiisan jireen saddexdoodu, ayay laba sal saareen.

Wejiga Hoodo waxa si fudud ugu ciyaaraysa shalmadda ay laydhu ku dhirbaaxayso. Indhaha ayaa iyaguna ka gabbanaya indhaha Sahra. Way fahamtay waxa soo socda, inta aan su'aasha la weydiin ayay jawaabta sii bilowday.

- Sow ma garanaysid maalmihii dhoweyd ee aan idin ka maqnay? Xafladdii aanu tagtay habeenimadii, maalintii ay Najax soo degtay, ayuu inankani yimid. Wax badan muu joogin, laakiin bahashii ayaa is kaaya bartay. Anigu markaa qorshihii aynu dejinnay ayaan fulintiisa u socday, oo Ilaahay igu og yahay. Inankii waannu is barannay. Ma garanayo wax igu dhacaye, malaha waa hadalkiisa, waan isku dardarsamay uun. In yar ayuu ila hadlay, wuxuun baan is arkay anigoo daldalmaya. Miiskayaga ayuu soo fadhiistay, hortayda weliba. Waannu iska soo hor jeednay. Waana qof aad is baranaysaan imika oo sheekada waad ka guraysaa.

Way aamustay, faraha ayay hoos u eegtay. Naqas culus ayay cantuugtay, intii in ka badanna way soo tuftay. Way sii wadatay.

- Waan is kala garan waayey. Waan ka jeedsan kari waayey. Si kasta oo aan isu qabto, si kasta oo aan isu xakameeyo, si kasta oo aan Najax u soo xasuusto, wax ka weyn ayaa i watey. Muddo ayuu na la joogay, markii dambena wuu naga tegay.

- Ma intaas uun baa?

- Maalintii dambe ayuu haddana soo noqday. Anigu waxaan u haystaa in aan keligeysidan dareemayo, shoo isagana waa la sitaa. Af-dheeridayda anna hadalkaygii ayaa saameeyey malaha. Inankii markii uu soo noqday, dhankii aan joogay waa kan u soo cararay. Waa saddex cisho kahor uun. Maalintaas ayaan dareemay in isagana la sito. Waan u qaadan waayey. Dee qof la hadlaysa qof ay xiisaynayso ayaan ahaye, si caadi ah ayaannu habeenkaana u sheekeysanaynay. Habeenkii sidii markii aan ku kala tagtay ayuu maalintii dambe i soo

wacay, waa dorraad. Kuye ”xalay oo dhan waan kaa fikiraayey oo maan seexan”.

- Maahee?

- Walliyo bille.

- Waynagaa ba’nay! Haye?

- Anna waan u soo gaabiyey hadalkoo, wuxuun baan ku idhi ”huuno ha iga fikirin, waan doonanahee”. Dee miyaanu in yar kaddib jarin khadka.

- Haye?

- Xalay ayaannu is aragnay markaa, salaanta ii muu dhaafin oo waa adigii arkayey. Markaa waa sidaas.

- Show bilaash u maad ooyeyn xalay!

- Xalay goorma?

- Dee xafladda. Ma inaanan ku arkayn ayaad moodeysay?

- Adna indho dheeridaa horto. Wallaahi ma rabo in aan Najax farxaddeeda lumiyo, ee anna sideen farxaddayda u soo ceshadaa haddaba?

- Miyaad rabtaa in aad u sheegto?

- Mooyi, ma garanayo wallaahi.

- Bal inna mari aan u tagnee.

Telefoonka oo ay caadi ahaan ku illoobi jirtay meel ay xasuusan kari weydo, maanta gacanta ayay ku haysaa. Marka ay ku dhididdo, gacanta midig ayay u dhiibaysaa. Musqusha way u qaadanaysaa, way la soo baxaysaa. Yeedhmadiisa ayay raajicinaysaa. Kolba hoos ayay u eegaysaa. Dhowr jeer ayay gujinaysaa - wuu shidan yahay. Daqiiqaddii dhaaftaaba wadno-gariir ayay ku reebaysaa. Feedhaha hoostooda iyo xuddunta korkeeda, maqaarka meel hoos looga dhaadhaco, ayaa dhaqdhaqaaqaysa. Caloosha dhan ayaa gariiraysa. Sambabbada ayaa shaqada kordhinaya. Wax aanay weligeed dareemin, balse macaan ayaan dhex mushaaxaysaa. Hawada ayaa si gaar ah dhadhamaysa, indhaha ayaa wax kasta u qurxinaya. Lugaha ayaa si dahsoon u dubaaxinaya. Meel in ay taagnaadaan ma rabaan, dhan ay u socdaanna ma garanayaan. Qolkeeda iyo daaradda inta u dhaxaysa ayay soddon jeer ku noqnoqotay, illaa awood kale ay iyada joojisay. Gacanta ayaa la gariirtay baaqa ka yeedhay teleefanka ay ku dheggan tahay. Hoos ayay u eegtay, magiciisa oo ay dhowr wadne raacaan ayaa muraayadda ku xardhan. Naqas qosol u badnaa ayaa debnaheeda soo dhaafay. Wadnaha ayaa amray in ay ka jawaabto, maskaxda ayaa tidhi "afar jeer ha dhaco". Saddex ilbidhiqsi ayay adkaysatay. "Helow" ayay cod bilaa xanaf ah ugu heestay. Dhankiisa ayay "Najax ii warran?" gariiraysaa ka soo yeedhay. "Nabad walaal Najaxe ii warran?" ayay u celisay.

- Malaha wakhti xun ayaan ku soo wacay.
- Waa iska caadi walaal, hawl yar ayaan waday laakiin waan hadli karaa.
- Daalkii xalay ka warran?

- Daalkii la maan soo toosinba, saaka lixdiiiba waan soo jeeday.
 - Al, wallaahi qof adag ayaad tahay haddaa.
 - Helow!
 - Haa maad i maqlaysaa walaal?
 - Wuu kaa yara googo'ayaa, haa, imikaan ku maqlayaa walaal. Maxaad tidhi?
 - Qof adag ayaad tahay ayaan idhi.
 - Iga daa Najaxoow waxna ma adkiye.
 - Hee?
 - Waxna ma adki, inkastoon yara adagahay malaha.
- Qosol kaddib ayuu weydiiyey ”caawa maxaad qabanaysaa?”
- Caawa waan seexanayaa dee walaal.
 - Maya intaanad seexan ka hor, ayuu weydiiyey isagoo qoslaya.
 - Caawa waxa laga yaabaa inaan raaco hablo.
 - Ma Hoodo iyo inanta kale?
 - Haa, Hoodo iyo Sahra. Laakiin magaceeda yaa ku baray?
 - Waan maqlay uun wallaahi. Xalay ayaan maqlayey. Waa saaxiibaddaa maaha?
 - Waa walaashay oo kale, haa.
 - Dee caawa maad u jari?

- Waayo walaal?
- Anigaad i raaci lahayd?
- Xaggee?
- Xag aanan kuu sheegayn.
- Goorma?
- Fiidka.
- Fiidka? Bal walaal aan eego in aan iyaga ka soo fakan karo.
- Waad i soo wici, sow maaha?
- Haa, anaa kuu soo sheegi siday u dhacdo walaal.
- Waa war dhan, haye.
- Haye walaal.

Baay.

Badhanka khadka laga jaro ayay ugu yaraan shan jeer ku celcelisay si ay farxaddeeda keligeed u maqasho. Kor iyo hoos ayay u boodday. Diraca oo ay ku kufi gaadhay ayay labada kelyood gashatay. Boodboodkii ayay sariirta la fuushay. Iyada oo hawada ku maqan ayaa albaabkeeda la soo riixay. Laba madax oo ay taqaanno ayaa soo eegaya.

Hoodo: naa bisinkee inanta maa la dardaray?
 Sahra: waanigan arkaya, naa maad taajirtay?
 Dhulka ayay u soo boodday, dhankooda ayay u soo carartay, Hoodo oo dhanka soke taagan ayay isku duubtay. "Hoodoy wax aan kuugu

abaa! gudo wallaahi ma garanayo, waad ila dedaashay, anna waxaan kuu ballan qaadayaa in aan maalin uun kuu gudo intii aad ii gashay”. Hoodo way qallashay. Labadeeda gacmood ayaa naxdin la laallaada. Ta bidix ayay kor u soo qaaday si ay dhabarkeeda dhowr jeer u mariso. Sahra oo wejiga Hoodo ku soo beegan ayaa aragtay illinta dhabankeeda yaacaysa. Iyaduna way ku dartay. Waa Najax oo faraxsan, asxaabteeda oo farxadda dhabarkeeda ka ilmaynaya iyo iyada oo mooggan. Hoodo oo codka toosinaysa ayaa soo qasabtay ”naa waxaa saaxiibtinimadaa ka weyne iga fuq bal”.

Sariirta ayay si wareeg ah u fadhiisteen saddexdooduba, sidii beryaha qaar.

Sahra: haye, warran!

Hoodo: bal wax noo sheeg!

Najax: dee imikuu i soo wacay, ”caawa meel ayaan ku geynayaa” ayuu yidhi.

Sahra: haye, xaggee?

Najax: ii muu sheegin, laakiin caawa firaaqo in aan ahay ayuu i weydiiyey.

Sahra: haye?

Najax: ”aan kugu soo jawaab celiyo” ayaan ku idhi.

Sahra: oo waayo?

Najax: dee waan isu yara xariifinayey.

Hoodo: naa is xariifin lahaane walaal inanka la hadal, dirqi baannu ku soo qabannee!

Najax: dee waan ku celinayaa, imikaan wici.

Najax ayaa indhaha Hoodo isha la sii raacday. Sahra ayaa ka soo jeedisay.

Sahra: oo naa ma garanaysidba miyaa meesha uu ku geynayo?

Najax: may, ii muu sheegine, idinku xaaladdiinna ka warrama?

Sahra: annagu waxba ma hayno dee, adigaannu kaa soo war doonnay.

Najax ayaa u jeedsatay dhanka Hoodo.

- Naa hoodo maanta maxaa kaa si' ah?

Hoodo ayaa sii jeedsatay, cagaha dhulka dhigtay, korna u joogsatay.

- I sug suuligaan gelayaaye aan soo noqdee.

Markii ay baxday ayay Sahra weydiisay "naa maxaa helay maanta Hoodo?"

- Walaal mooyi, maanta dhan sidaasay ahayd. Waxba way ii sheegi weyday xitaa.

- Oo walaal maad inanta caadi u waraysatid? Wallaahi Sahraay ma naxayside ka warran?

- Dee waan waraystee waxba ii may sheegin, "waan fiicanahay" ayay igu tidhi.

- Sow tan la arkayo in aanay caadi ahayn.

- ...

- Hoogi waayey, anna halkanaan farxad boodboodayaa iyadana maan weydiinba xaaladdeeda.

Hoodo markii ay baxdayba naqas ay laabta ku haysay ayay soo fasaxday. Musqusha ayay baroor la dhex istaagtay. Beerka ayaa sabbeeyey. Culays laabta u fadhiyey ayay isa soo dhaafisay. Illin badan oo haaro u yeeshay illaa xalayna way soo farsamaysay. Iyaga oo hadalkii wada ayay calool-xanuun xidhan dharkii firfircoonida la soo gashay.

Najax: naa Hoodo walaal maxaa kaa qaldan maanta Ilaah baan kugu dhaariyee?

Hoodo: naa walaal hargab xun ayaa i soo haya dee, sanku iyo indhuhuba way i hoorayaan.

Najax: dee sidaa i dheh..

Hoodo: naa waxaa ka baxoo wax ma kuu sheegaa. inanka la hadal, waxba koodh ha iska dhigine "waan ku raacayaa" dheh. Ma garatay? Imikana is diyaari oo wixii aad xidhan lahayd soo saar, meeye duruucdaadii horto? Kii xidho, kii akhtarka ahaa. Madhab iska dhig oo inanka raag. Kabihii afka dhuubnaana xidho. Markaa caawoo dhan soo sheeke dee, adigaaba haysta nin aad u sheekaysee. Naa Sahra miyaanay ahayn?

Sahra oo si hoose u qiiraysan ayaa ku naxday su'aasha. "Dee mayee waa sidaa" ayay dirqi ku soo saartay.

Hoodo ayaa baalasha hoostooda ku qaadatay Najax markii ay Najax isu diyaarinaysay casuumaddii caawa. Dookha ayay ka kabtay, cabsi haysayna way isku dayday in ay hadal kaga maydho. Dhabarka waxa u soo jiipta Sahra oo isku daawanaysa labadan qof ee maankoodu kala daaqayo, jidhkooduna wada joogo. Laba hablood, da' ahaan wax is dheerayn, damacu meel ka wada galay. Laba ay midi ku heshay rabitaankeedii ta kale waayiddeedii. Isle'eg teeda tabani tamar u tahay teeda togan. Inta mid ka maqan ay tahay in meel u buuxisay ta kale. Indhaha ayay ku rakibtay dhankooda. Fikirka ayay ku fogaatay marka ay indhuhu diiwaangelinayaan dhaqdhaqaaqooda. Mid ayaa dirac soo fidinaysa, ta kale ayaa dhinac u tuuraysa si ay mid kale u tusto. Ta kale ayaa markeeda laalaysa si ay mid kale u hor keento. Muddo kaddib ayaa kii u horreeyey dib loo raadinayaa iyaga oo wada qoslaya. Hoodo ayaa ka qaadaysa burushka ay Najax gacanta ku hayso. Dhanka muraayadda ayay ka soo jeedsanaysaa iyada oo iskaga gudbaysa muuqaalkeeda. Burushka ayay si taxaddir leh u dul cararsiinaysaa rinji ay gacanta bidix ku hayso iyada oo aamusan. Indhaha iyo gacanta ayay mar kor u soo wada qaadaysaa si ay dhabannada Najax u dul cararsiiso. Si taxaddir leh ayay u xardhaysaa iyada oo aan libiqsanayn. Walaasheed ka yar oo ay arooskeedii u qurxinayso ayaa la moodaa. Najax way taqaannaa naxariista Hoodo, waanay og tahay sida ay ugu dhow dahay. Taas ayaa keenaysa in aanay ka shakiyin ficillada ay hadda samaynayso Hoodo. Sidii ay ka yeeli lahayd haddii ay iyada tahay, ayay dareemaysaa in ay imika Hoodo yeelayso. Balse ma oga. Way mooggan tahay. Inta ay og tahay ayaa ah waxba.

Qurux Alle siiyey, joog ay u dhalatay iyo ladh ay Hoodo ku kabtay ayay qolkii ku iftiimisay. Najax ma rabto in ay aad isu qurxiso caawa oo kale. Qofkii aan aqoon waxa uu moodayaa in ay aroos u socoto, waana dareen ay ka hesho qof kasta oo la kulma iyada oo lebbisan, balse iyada ayaa ah qof dheellitiran marka hore. Tan ayaa ah midda ay asxaabteedu uga hinaasaan mar kasta oo ay meel u wada baxayaan, walow ay kaftan ku dhammaystaan. Wakhtigii ballanta oo labaatan daqiiqo dhiman ayay guriga ka jarmaadeen. "Nimco inaabtideed ayaa aroos leh oo aannu u tegaynaa habaryar" ayaa lagaga jawaabay su'aal ay Najax hooyadeed ka soo daba tuurtay intii aanay bixin kahor. Magaalada ayay sii dhex qaadeen iyaga oo la caweynaya Nimcaan Hilaac oo aad mooddo in uu raalli gelinayo Najax. Laammida daammurka la madow, iftiinka kala kaanka ah ee hareeraha ka haya, dadka inta kelida u socotaa ay yar tahay ee waddada dhinaceeda tallaabada aayar gundhinaya iyo guux iyo gurxan hoose oo dhegta u roon ayuu baabuurku dhex muquuranayaa. Laabta oo Najax in aan badnayn ruxmaysa ayay baabuurka dhigteen bar bannaan oo farta loogu fiiqay markii ay hudheelka soo galayeen. Wiil ka codsaday in uu u adeego ayay fasaxday iyada oo rabta in ay dhex fadhido gaadhiga. Markiiba telefoonka ayaa yeedhay. Waa isagii. "Helow. Haa. Nabade ma fiican tahay? Alxamdu lillaah. Sow ma aragtid? Meel aannu istaagno ayaannu weyneyba. Haa. Xaggee? Hiihi. Mooyi wallaahi, weli baabuurka ka maan soo degin. Haye, haye." Way dhigtay. Afar dhegood oo dhursugaya ayay u sheegtay in ay ka degayso. Cag rejo la ruxmaysa ayay sibidhka saartay qaybteeda hore ee dhulka uga dhow cidhibta. Meel ay garanayso ayay ku hagaagtay. Wax yar markii ay socotay ayay humaaggiisa garatay. Dhidid qabow ayaa soo dhaafay.

Laydhaa martay. Si deggan ayay u salaantay. Cimilada oo qabow lagu sheegay kaddib ayaa isku dhinac loo dhaqaaqay. Laba is raba, haddana kala xishoonaya sidoodii, ayaa dhulka loo eegayaa marka la sii socdo. Gacmihiisa wuxuu ku aasay labadiisa jeeb, madaxuna wuu fooraraa. Labadeeda way is dhaafsatay, cidhibta dhuuban ee kabtana dhulka ayay ku ilaalinaysaa. Hadalka ayuu midba mar qadhiidhanayaa, haasaawaha la handaafinayaa. Mugdigay ku libdheen. Dhabarkooda waxa ku soo maqan laba indhood oo ballay fatahay aad mooddo. Waxa ay ka soo tooganayaaan madaxa ku rakiban jidhka dubaaxinaya ee dhex fadhiya baabuurka jihada kale u socda. Baabuur isna magaaladu liqday markiiba.

Laab culus, indho burqanaya, naqas xakamaha soo goosanaya iyo dhafoor ololaya ayay la hoyatay. Keli markii ay ku noqotay qolkeedii, afka ayay barkimada ku hagaajisay. Indho gudhay ayuu waagu ugu baryey. Cadceedda soo baxday ayay karahday, jiif aan xal ahayn ayay door bidaysaa. Wax kasta dhadhankii ayaa ka tegay, wax kasta oo ay cuntadu u horreyso. Muhiim maaha gebigeeduba. Maskax foofaysa ayay la dhoofaysaa. Cashadii xalay ayay dul tagtaa. Hadba mid ayay dhowrtaa. Tinta ayay u hagaajisaa saaxiibaddeed. Indhaheeda farxadda la dhalaalaya ayay ka subkataa. Dhankiisa ayay eegtaa. Codkiisii degganaa ayay illaa cagaha ku dhegeysataa. "Hee" ayay tidhaa iyada oo aan lala hadlayn. Indhahoodan is xadaya ayay u fiirsataa. Uummiga kalgacal ee cuntada ku weheliya miiska ayay dhaxanta iskaga duulisaa. Wixii ay is yidhaahdeen oo ay wax ugu dartay ayay kolba mid ka yeedhsiisaa. Hadal ay iyadu qurxisay ayay bilicdiisa la ilmaysaa.

Maalinta oo badh tagtay ayay jiifka ka kacday. Iyada oo qarsanaysa xanuunka haya ayay hawsha guriga ku foofatay. Dhar ay iyada hooyadeed u dirtay ayay bilowday in ay dhaqdo. Way is mashquulisay, maskaxda ayay u diidaysaa in ay firaqo u hesho fikir guri ku yeeshay maankeeda.

Kaabadda bannaanka waxa soo fadhida hooyadeed. Iyaduna in ay ka durugto ayay kolba sabab u samaynaysaa. Qorraxdii dharka qallajinaysay ayaa daruuro madow dhabarkooda gashay. Dhibic dhulka u baratamaya ayaa dhirbaaxo la dhacay oogada ay ku taagan tahay. Hooyadeed ayaa ku dhawaaqday "naa hooyo dharka ka gur xadhiga". Hoodo way dhaqaaqi weyday. "Naa hooyo dee dhakhso, dharkii way qoyeene maxaa ku taagay?". Sida qoriga ayay dhaqaaqa joojisay. Dhanka hooyadeed ayay soo eegaysaa. Jidhka oo dhan ayaa qoyan. Dhibica roobka iyo illinta ayaa wiilka agtiisa ku kulmaya si ay uga daadegaan labada dhaban.

Dareenkooda ayaa haatan noqday mid dhan u wada jeeda. Haddii ay laba ahaayeen, maanta waa hal. Maalintii inta ay kala maqan yihiin ayaa ka yar inta ay wada joogaan. Haddii aanay is arkayna, cod ayay ku wadaagaan ereyada naxariista ah. Dabeecadihiisa ayay daristay, kuna qanacday. Cag iyo kabteed ayay noqdeen. Sidaas oo ay tahay, iyadu ma deggena. Been uu xidhiidhkoodu ku bilaabmay ayaa gubaysa. Haddii ay rabto way iska aamusi lahayd, Najax se ma aha qof noocaas ah. Waa in ay runta sheegto. Caawa ayayna qoondaysatay. "Maxaa dhici kara?" ayay is weydiisay. Wuu iga cadhoon karaa, iga niyadjabi karaa. Haddii ay xaaladdu faraha ka baxdana, wuu iga tegi karaa. Balse taa beddelkeedu maxay tahay? In uu ila joogo, wax aanan ahayna aaminsanaado. Qof aanan ahayn in uu i moodo,

sidaasna muddo igu la joogo. Waxa se hubaal ah, in uu maalin uun xaqiiqada soo ogaan doono. Taasina ay noqon doonto dhacdo foolxun. Wixii dumayaaba ha dumaan, intii uu hadhow iga tegi lahaa imika ha iga tago. Wax kastaa ha dhacaan, yaanan se been ku haysan dareenkiisa. Waa in aan soo afjaraa caawa.

Wadne ruxmaya ayay la baal socotaa marka ay barxadda hudheelka ee ballaadhan wadiiqooyinkeeda dhirtu ku soo foorarto ay laydha la dheelayaan. Caawa gudaha ayaa miis gaar ah looga diyaariyey. Salka ayay la haleeshay buush midabkiisu ka gidaarka u eeg yahay. Isagu wuu soo qoslayaa, iyaduna hoos ayay u gariiraysaa. Ma garanayso goor ay bilawdo iyo si ay u bilawdo. Mar kasta oo ay ka fikirtana, way sii werweraysaa. Dhowr jeer ayuu weydiiyey waxa caawa ku dhacay ee ay la kala maqan tahay. In ay kala maqan tahay ayay ku dafirtay. Biyaha ayay isku mashquulisaa, durba caagad hor taallay way ka baxday. Salladh khudaar kala duwani ku jirto oo laba saxan oo yaryar dul taagtaagan ayaa hortooda la dhigay, cashadii weli way u maqan tahay. Caleen yar oo afka ku dhex wareegaysay ayay dirqi u dejisay. Way ka degi weydey. Inta ay biyo kale isku qabatay, warqaddii ay gacanta kale ku haysayna miiska saartay, ayay si buuxda indhihiisa u eegtay.

- Najax, wax ayaan doonayaa in aan kuu sheego.

Markii uu magiciisa maqlayba si qumman ayuu u soo eegay, wixii uu wadayna wuu joojiyey.

- Hee, qaali!

- Een, berigii aynu is barannaynay..

- Hee, ayuu u yidhi si ay hadalka u sii waddo.
- Waan, een..
- Maxaa dhacay qaali?
- Ka ma shaqeeyo waxa aad moodayso in aan ka shaqeeyo.

Wuu aammusay, welina wuu soo eegayaa.

- Ma ihi guddoomiye, ka mana shaqeeyo ururka agoomaha.

Indhihiisa ayaa libiqsiga joojiyey.

- Waxaas oo dhan been ayay ahaayeen, ayay soo tuurtay iyada oo cidiyaha dhaadheer ee midabbada iyo kuulaha leh wadwadda.

Caagad sharaab ah ayuu afka ku qabtay. Markii uu ka qaaday ayuu soo eegay, isaga oo gacanta midig ku haya dhaladii. Si qabow ayuu u yidhi "sharaabkan maad garanaysaa waxa laga sameeyey?" Wadnaha oo afka jooga ayay madaxa aayar ruxday. "Cinab ayaa ku sawiran, laakiin waxa uu yahay maad garanaysaa?" Way yaabban tahay. "Waa biyo soodhe leh, kaddibna dhadhan cinab loo sameeyey. Midabkan casna wuxuu ka yimid baytaraaf". Indho madhan ayay ku eegaysaa. Inta uu afka si deggan isa ga masaxay ayuu gacantiisa bidix kor ugu soo qaaday telefonka shaashadda ballaadhan ee agtiisa ku nasanaya. Korkiisa ayuu waxoogaa salaaxay. Dhankeeda ayuu u soo jeediyey, markaas ayuu raaciyey "miyaad garanaysaa qofkaa?". Gabadh madow oo si yar u dhoollacaddaynaysa ayaa kamaradda soo eegaysa. "Maya" ayay u celisay. "Waa Claudia, gabadh aannu aad isu naqaanno. Waxay u dhalatay dalka Tanzania, waddankana laba jeer ayay timid oo aan martiqaaday. Bal qiyaas shaqadeeda!". Indhaha ayaa

raxleeyey. Jawaab ay ku daahday ayuu raagsaday, wuu sii watey. ”Waa guddoomiyaha ururka COA, ururka aad adigu sheegatay in aad guddoomiyihiisa tahay.” Wadnahaa ka siibtay, calooshana waa la dhex yaacay. Carrabkii hadli lahaa ayaa laf noqday.

- Laakiin Najaxeey caawa mid ayaa ii caddaatay.

- Hii, ayaa ka soo baxday.

- Waxa ii caaddaatay in aad tahay qof daacad ah.

Candhuufteeda ayay ku saxatay. Biyo ayuu u soo fidiyey. Mar dambe oo ay quficii joojisay ayay tidhi ”yaa?”

- Caawa waxaan ogaaday in aad tahay qof daacad ah, qof la isku hallayn karo. Wax kasta oo qof dumar ah lagu raaco waad leedahay, keliya tan aan caawa ogaaday ayaa iga maqnayd

- U kaadi bal horto, oo intaas oo dhan miyaad ogeyd in aan been kuu sheegayo?

- Nacam.

- Oo markaana? Adigoo i fahansan ayaan meelahaa iska qoslayey miyaa?

- Quruxdaada ayaa i sakhraamisay xabiibi, intaasi waxba maaha.

- Waanigaa hoogay!

- Waxaan rabaa in aan ku guursado!

- Yaa?

- Si dhakhso ah weliba.

- Inaan hee?
- Reerka i soo bar horto.
- Waar reerku way ku yaqaannaan oo lagu sheegi maayee, miyaad i soo dooni?
- Hee, miyaan kula baxsan lahaa?
- Dee maya, waan yacnii, miyaanad i weydiinaynba in aan diyaar ahay? Billee aan ku diidaa.
- Indhahaagu wax kale ayay sheegayaan.

Caweyskii qosol iyo kalgacayl saa'id ah ayaa lagu dhammaystay, farxadna way la hoyatay. War weyn oo ay garan la' dahay cid ay la wadaagto ayay la seexatay. Subixii ayay hooyadeed ku salaantay, asxaabteediina ku xigiisay. Waa la isla oogsaday. Dharaaro farxadeed ayaa la galay. Isagii ayay waalidkeeda hor keentay, waa la ansixiyey. Maaddaama oo uu safar u baxayo, maalmo gudahood ayaa ballantii meherka laga dhigay. Reerihii ayaa is bartay, diyaargarowgii kalena uu baal socdaa. Ayaamo mashquul ah ayay gashay. Hoodo iyo Sahra ayaa dhankooda ka hawl galay.

Maalintii meherka ayaa berri ah, maantana waxa loogu xinnaynayaa guriga Najax. Hoodo waa loo dhammeeyey oo bannaanka ayay u baxday, daaqadda qolka hoosteeda ayay sabab la'aan u taagan tahay. Sahra ayaa iyaduna imika ka kacday kursigii loogu shaqaynayey si ay Najax u fadhiisato markeeda. "Naa tii Hoodo meeday?" ayay tidhi intii aanay qolka bannaanka uga soo bixin. Dhanka bidix ayay u dhaqaaqday. Waxa ay aragtay Hoodo oo taagan keligeed hoosna u

ooyaysa. Illinta ayay degdeg isa ga masaxday markii ay aragtay Sahra oo ku soo socota. Sahra ayaa garabka gacanta ka saartay, taabasho bannaanka u soo saartay baroor aanay filayn. Cod aan si fiican loo fahmayn ayay ku geeraartay. "Wallaahi in aanan ka xumayn saaxiibadday arooskeeda, wax aan ka jecelahay ma jirto in ay faraxsanaato, laakiin marmar uun baa la igu soo boodayaa. Bal maxaa murugadayda iyo farxaddeeda isku xidhay? Miyaannaan labadayaduba faraxsanaan karin? Maxaa dookha nin keliya noo wada geliyey? Midda kale ma rabo in aan u sheego in aan iyada darteed isaga u diiday. Waxaas oo dhan ayaa laabta iiga buuxa, waan cabbudhsanahay." Sahra oo dhabarka u salaaxaysa ayaa hadalka ku soo koobaysa "waa runtaa huuno". "Imikana waa arooskeedii, ma rabo in ay ogaato arrintan. Xitaa hadhow, sidaas in aynu ku illowno ayaan doonayaa. Iga ballanqaad Sahraay walaal in aanad arrinkan weligaa u sheegayn Najax." Sahra oo aan jawaabin ayaa dareentay dhaqaaqa dhabarkooda. Way jalleecday, waa wejigii Najax oo daaqadda soo taagan.

Sahra oo dhanka Najax sii eegaysa ayaa ku naxday "naa Najax!". Hoodo oo aan dhan kale eegin ayaa dhinac u dhaqaaqday. Najax oo hadal kale laga sugayey ayaa weji madhan halkan la soo taagan, si qabowna ugu celisay "naa maxaa meesha idin taagay ba'naye? Sheeko boqolaan idiin hayaaye bal soo gala". Way dhaqaaqday. Waa ficil naqas badan ka soo tuuray Sahra iyo Hoodo oo iyada hadalku meel durugsan ka soo gaadhayey. Iyaga oo debnaha been u sheegaya ayay soo hor fadhiisteen Najax oo kursigii xinnaha loogu marinayey si dhiibsan dhabarka u qotominaysa.

Najax: naa dee ta dhacday maad og tihiin? "Hee?" ayay mar keliya la soo wada boodeen.

- Naa dee waa kii madaxweynuhu maqnaa ee aynu ogeyn. Wuu soo hadlay, wuxuu yidhi "inankayga meherkiisa ka ma maqnaan karee ha la ila sugo intaan safarka ka soo noqonayo".

Hoodo: maahee? Illaa goorma?

Najax: laba toddobaad kaddib ayuu imanayaa.

Sahra: oo dee ma meherka berri ah ayaa la baajinayaa.

Najax: ma amarka madaxweynaha ayaad diidi kartaa xabiibi, yaan lagu xidhin.

Qosol ayaa xigay. Aamusnaan degdeg ah sidoo kale. Qofba gaarkiisa ayuu u foofay qaddar ilbidhiqsiyo ah. Sahra oo aan rabin in la kala aamusnaado ayaa soo tuurtay "oo dee haddaa maxaynu la xinnaysanaynaa?" Halkaas oo ay "dee aniga weli la ii ma bilaabinbee idinku iska xarragooda" ka heshay Najax. Sababo ay ku fakato ayay markiiba soo bandhigtay, labadoodiina halkii ayay kaga dhaqaajisay. "Weli cid u maan sheegine dadka ha iiga horraynina" ayay u dhaaftay. Dhankii uu qalbigeedu ka xigay ayay u dhaqaaqday. Weji-gabax, indho aan libiqsanayn iyo qoor aan dhaqaaq lahayn ayay waddooyinka magaalada la dhex qaadday. Kaabadda guriga isaga oo caday la soo fadhiya, gacanta bidixna jilibkiisa bidix dul dhigtay ayay ku soo hagaagtay. Weji anfariirsan ayuu ku qaabbilay. "Xabiibi maxaa ku helay?" ayuu salaan uga dhigay. "Hee qalbi, miyaan lagu soo booqan karin?" Alle hadalka ku ma dhibin. Salka ayuu dhinac u hinjiyey, agtiisa ayay sidiisa oo kale u soo fadhiisatay. Hadalka ayay

dusha ka xaadhay. Geedkan weyn ee ay caleemihiisu laydha la dheelayaan ayay noociisa ka waraysatay. Markii uu u sheegay ayay ka ubaxa leh haddana weydiisay. Muddo ayaa dhirta iyo noocyadeeda la qaadaa-dhigay. Marka uu sharraxayo, iyada wejigeedu waa bilaa nuuxsi. Sunniyaha ayaa dallacan, balse indhuhu may raacin. Dhabannada ayaa nasasho ku jira. Debnaha ayaa kala furan, midba gaarkeeda u qallashay. Ujeeddada booqashadeeda ayay haatan u dhaadhacday.

Isaga: ..deedna kaasi waa ka ubaxa cas bixiya, kani se waa huruud. Midda kale kan jiriddiisu..

Iyada: aabbo horto goormuu imanayaa?

- Huuno aabbo waxa u hadhsan shan dal oo kale, markaa beryahaa ma imanayo. Eeg, kan jiriddiisu way ka buuran..

- Illaa goorma qiyaastii?

Cadaygii ayuu dhinaciisa dhigay, gacantana afka mariyey. Hortiisa isaga oo sii eegaya ayuu weydiiyey "maxaa soo kordhay xabiibi?" Iyada oo aad mooddo in ay isku dhagax eegayaan ayay u celisay "waxba dee waan ku weydiinayaa".

- Ugu yaraan saddex wiig ayuu sii maqnaanayaa, maanta ayuu Maleesiya ka dhoofayey.

- Qalbi haddaba i dhegeyso, haddaanu haween nahay, waxyaabbo aan weyneyn ayaa macno noo sameeya. Dee anna waxaan ahay inan la soo doonayo oo waxaan rabaa in ay noqoto maalin weyn. Markaa xabiibi haddii aynu aabbo sugno ka warran?

- Ma adigaa sidaa raba?
- Haa.
- Hadda waa bil ku dhowaad wakhtiga safarkiisa ka hadhay.
- ...
- Waa si wanaagsan, anna waan kugu raacay.
- Maxaad tidhi jirrida hee?

Way heshay sidii ay rabtay. Qorshe bilow ah ayay xadhigiisa soohiddiisa bilowday. "Waxa annu sugaynaa inta uu aabbihii dalka ku soo noqonayo, si uu uga qaybqaato. Sidaas ayaannu ku heshiinnay aniga iyo isaguba". Waa sida ay waalidkeeda ugu dhigtay. In ay aqbalaan wax aan ahayni, meesha ma yaallo. "Wakhti waxa aan haystaa inta aanu odaygu soo noqon, saddex toddobaad", waa sida ay nafteeda ku tidhi. "Waa wakhti kooban, balse waa suurto gal" ayay hoos u tidhi. Wada-hadalkooda khadka telefoonka ayay ka bilowday. Subixii marka ay toosto iyo habeenkii hurdada kahor, labadaa jeerba way joojisay in ay wacdo. "Waan mashquulay saaka" iyo "waan gam'ay anigoon filayn" ayay sababo uga dhigtay. Sidaas ayay maalmo ku wadday. In ay farriimihiisa kala daahdo jawaabaha ayay ku xigiisay. Waxay siisay wakhti uu madadaalo kale ku raadsado. Asxaabtiisa ayay ku talogashay in uu ku bixiyo wakhtigii uu labadooda siin jirey. Isaga oo soo waca mooyaane, way joojisay in ay kaga horreyso. Kulankoodii joogtada ahaa ayay ku soo ururisay saddex habeen toddobaadkii. Saddex habeen oo si qotodheer u qorshaysan.

Habeenkii koowaadba way bilowday. "Horto hablaha aannu asxaabta nahay weli maan is kiin baray?" Way og tahay in aanay weli is barin. "May" ayuu si qabow u yidhi. "Alla, oo weli maad aragba show?" ayay u raacisay iyada oo wax kale ka raadinaysa. "Mayee dee waan arkay, waa Hoodo oo waa inanta inanka u doonan iyo inanta kale". Way la heshay. Dabin ay u dhigtay ayaa gondaha jaray. Muu sharaysan su'aalaha, iyaduna way ka gudubtay. Habeenkii labaad ayay sheekadeeda dhextaal uga dhigtay asxaabteeda iyo sidii ay isku barten, intay isku jiraan iyo sida ay isugu xidhan yihiin. Mar kasta waxa ay ku nasanaysay magaca Hoodo. Wax badan uga may sheegin Sahra, Hoodana wanaaggeeda ayay dhansiisay. Waxa ay u sheegtay in ay gashaanti tahay oo aanay cidna u doonnanayn. Intaa markii ay tidhi ayuu wejigiisu is beddelay, way ku raaxaysatay. Kun goor oo ay Hoodo iyada ka saxsanayd ayay uga sheekaysay. Kuwo kale oo dabeecaddeeda iyo furfurnaanshaha Hoodo ka warramaya ayay ku qulaamisay, si aan la dareemayn.

Inta ay hawshaas iyada ah waddo, waxa ay si gaar ah u dalbatay waxbarashada heerka sare ee jaamacadda caalamiga ah ee Kampala. Hooyadeedna si guudmar ah ayay ugu sheegtay in ay xiisaynayso waxbarasho meeshaas ah. Ayaamaha ayaa ku dhaafay sidii ay rabtay. Toddobaadkii hal mar ayay Hoodo iyo Sahra la kulantaa, markaana sheekadu meherka soo socda ma dhaafsiisna. Isaga ayay aragtaa, wax aan dantooda ahayn uga warrantaa. Qof aan la xiisayn karin ayay iska dhigtay. Hadalkoodii ayaa ku soo ururay maalintii hal mar. Iyada oo ka xun ayay haddana ku faraxday. Madaxweynihii ayaa dhankiisa isaguna baaqday, safarkii ayaa intii la sugayey ka dheeraaday. Way ku

faraxday kaana. Taasi waxay ku sintay jawaab ay ku sugaysay oo dhankii jaamacadda uga timid.

Hoodo iyo Sahra oo aan u bogin xidhiidhin-la'aanteeda ayaa dhowr jeer su'aalo ku ganay. In aanay waxba jirin ayay qosol ugu dhex laaqdaa. Way rumaystaan. Sidii ay rabtay ayuu isaguna noqday qof dano kale yeeshay oo aan haleelin kulankoodii caadiga ahaa. Xakamaha ayay u haysaa xaaladda.

Waa Khamiis, berrina Jimce. Waa diyaargarow, berrina fulin. Bil ayaa ka soo wareegtay maalintii meherkoodu qabsoomi lahaa. Oori farxad ku nool, maalmaha la qaybsanaysa kii ay adduunka u jeclayd ayay maanta ahaan lahayd. Balse keligeed ayay ciil la yaraatay. Dareen ay muddadaas dabool saaraysay ayaa xadhkaha soo goostay. Waxay miisaanka saartay halka ay caawa jiifi lahayd iyo barta ay imika galgalanayso. Waxa ay is weydiisay sababta ay sidan u samaynayso, jawaab waafi ah ayay isa siisaa. Si kasta oo ay u xanuun kulushahay, runta ayay ku qanacdaa. Imika in aanay joogin meel laga soo noqdaa, ayay og tahay. Berrina in ay xidhiidhkan soo afjari doonto ayay nafta u sheegtay. Qalbi budo ah iyo indho bururay ayay hurdo aan badnayn ku kabbatay.

Sahra ayaa subaxnimadii la soo xidhiidhay.

- Naa xaggeed ka dhacday, miyaad na nacday?
- Naa haaye iska warran, Hoodona ka warran?
- Waannu wada joognaaye, xaggeed joogtaa aannu kuu nimaadnee.
- Anaa hadhow idiin imanayee iska jooga.

Hawsha sugaysa ayaa ka weyn kulanka ay doonayaan. Dhankiisa ayay u dhaqaaqday. Bartii ay ku la ballantay ayay timid isaga oo sii taagan. Candhuuf culus ayay liqday markii ay aragtay sida uu u sugayo. Baabuurka ayuu soo fuulay, dhinaceedana dhoolla-caddayn ballaadhan la soo fadhiistay.

- Warran xabiibi! ayuu ku bilaabay.
- Qalbi, arrin ayaan doonayey in aan kuu sheego.

Weji naxsan ayuu ku soo eegay.

- Waad og tahay sidaan waxbarashada u jecelahay, welina waan yarahay.

Way margatay. "Haye?" ayuu yidhi isaga oo raagsanaya waxa soo socda, haddana ka baqaya.

- Adigu guurdoon ayaad tahay sidaad ii sheegtay, anna in aan wax dhigto ayaan rabaa.

- Haye?

- Jaamacad Kampala ah ayaa ii soo baxday, in aad i fasaxdaan rabaa.

- Haye?

- Dee waa kaa.

- Haye?

Hadalka ayaa dhuuntiisa ku raagay. Haddana waxa ka soo baxday "imika miyaad tegaysaa markaa?". Su'aalo aanu rabin jawaabahooda, ayuu weydiiyey. "Goormaad tegaysaa? Waa imisa sanno?". Si aan

faahfaahsanayn ayay ugu jawaabtay. Waxa ay moodaysay in ay sidaas dhibta yar kaga baxayso. Wax yar inta uu aammusnaa, ayuu ku yidhi "walaal maxaad sidan u samaynaysaa?". Way garatay in ay su'aashu meel fog ka soo go'day, waxay se isku dayday in ay fududaysato. "Sidee walaal?" ayay si dabacsan u weydiisay iyada oo aan jawaabta xiisaynayn maqalkeeda. "Dad is jecel ayaynu nahay, waynu is guursan rabnay, imikana waxaad i leedahay 'waan tegayaa', maxaa inna helay? Maxaad igu nacday?".

- Ku maan nicin dee walaal.
- Hee haddaa, maxaad iiga tegaysaa?
- Kaa ma tegayo ee..
- Adigaa maalintii hore ii yimid oo igu yidhi meherka dib inoogu dhig. Ma xasuusataa?
- Haa dee waxaan is lahaa..
- Haddana markii aan kaa yeelayna imika waxaad leedahay wax kale.
- Haaye maalintaa dee aabbaan sugayey walaal, waxaan is lahaa ha yimaaddo.
- Oo markaa maxaad dadkoo dhan ugu tidhi "isagaa sidaa raba". Waad og tahay in aad adigu ii la timide. Imika waxaas oo dhan iska dhaaf, aniga iyo adiguba waxaynu og nahay in ay jirto sabab kale oo aad iiga tegayso, maxaad igu nacday bal ii sheeg?
- Najax walaal ku maan nicin.
- Dee haddaba inna mari aynu is guursannee!

- Walaal i fahan biliis.

- Hee?

- In aan wax soo barto ayaan rabaa ee wax kale maaha.

- Way tahay oo anaa og Najaxeey, ha i odhannin sidaas. Magaalada oo dhan ayaa igu sheekaysanaysa xitaa, bal ii sheeg sababta aad igu diidday, si aan mustaqbalka uga taxaddiro.

Illinta ayay dib u celinaysaa inta uu hadlayo. Dirqi ayay intan ku soo saartay.

- Wallaahi in aanay waxba kaa qaldanayn walaal, inanta ku heshaana iyadaaba nasiib leh. Waan ogahay oo waan ka shallayn doonaa go'aankan, laakiin maanta in uu sax yahay ayaan u arkaa. Adiguna fadlan i fasax oo ha ii cadhoonnin. Adiguna cawil-naqa ayaad heli doontaayoo, qof ku jecel oo kaa farxisa ayaad heli doontaa.

Sacabka bidix inta uu ishiisa bidix korkeeda ku masaxay, naqas badanna qaatay, ayuu weydiiyey "markaa imika goormaad baxaysaa?".

- Weli tigidh maan goosan, laakiin adigu wax badan sii joogi maayo.

Daaqadda gaadhiga halka laga furo ayuu faraha la boobay. "Aan ku sii qaadee.." ayay ka daba geysay. "Sowkaa gaadhigaygii" ayuu hadal ku soo koobay.

Jidka dheer ee gurigooda taga ayay indho hooraya la soo qabsatay. Iyadoo aad gariirka mooddo ilmo qandho hayso ayay guriga soo gashay. Su'aalihiisa oo madaxeeda xuurto ku haysta ayay galgalimaysatay. Si walba in uu uga saxsan yahay ayay og tahay, laakiin

aanu waxba ogeyn. Intii ay faraxday in ka badan in ay ilmayn doonto ayay og tahay. Sidaas oo ay tahay, diyaar ayay u tahay in ay dariiqaa marto. Go'aan aan ka-noqosho lahayn ayay fulintiisa bilowday. Way fool-dhaqatay, dhanka hooyadeedna u dhaqaaqday. "Hooyo ma xasuusataa maalintii aan kuu sheegayey in aan jaamacad dalbaday" ayay hadal ay soo diyaarisay uga bilowday. Waa hooyadeed, sida loo la hadlana way taqaannaa. Waxoogaa qiiro ah, in ficil ah iyo in dhanka dumarnimada ah ayay isugu dartay. Waxay kursigii ka kacday iyada oo hooyadeedna faraqa ku sidata. "Waa runtaaye orod wax soo baro hooyo, aabbahaana aniga igu daa, anigaa ka adage. Lacagta tigidhkana berri iigu kaalay, hooyo" ayay ka heshay. Farxad ay ku faraxday arrinta u meel-martay iyo naxdin ay arrinta lafteeda ka naxday ayay guriga kala baxday. Tilifoon ayay iska horreysiisay, in yar kaddibna way la kulantay asxaabteedii. Weji aan dhowr habeen hurdada ka bogan ayay la hor tagtay Sahra iyo Hoodo oo markiiba arkay is-beddelka ka muuqda.

Sahra: alla hoognay, naa ma ammaa kugu dhuusay?

Hoodo: naa bisinkee huuno maxaa ku helay?

Sahra: ma sidanuu aroosna ku sugayaa, bal soo fadhiiso.

Najax: naa baddaa ka baxa oo, bal ii warrama?

Sahra: ii warrama kuteh, naa adigu warran, adigaa war lagaa sugayaaye.

Najax: miyaan la iska soo war doonaynba?

Hoodo: oo huuno sownagii kugu soo xiiqnay.

Sahra: miyaad nagaga horreynaysaa?

Sheeko aan meel gaadhsiisnayn ayaa sharaabkii badankiisii lagu dhammeeyey. Waa laga gudbay su'aalihii bilowga ahaa, waana la is fahmay. Labadoodu se ma oga qaraxa hadhay. Kabbasho weyn oo mushakal ah ayay is dhaafisay, horena way u soo fadhiisatay.

- I dhegeysta, codsi ayaan wataa.

Laba qosol ku maqnay ayaa afka degdeg isugu keenay.

- Arrin ayaan idiin sheegayaa, laakiin ta ugu muhiimsan ayaa ah, taageeradiina ayaan u baahanahay.

Hoodo: taasi waa qasab walaale noo sheeg, maxaa soo kordhay?
Sahra: igu dhur.

- Go'aan ayaan gaadhay. Guur ayaan iska dhaafay, wax-barasho ayaan u xadhko-xidhay.

Hoodo: maxaad tidhi?

Sahra: naa bal ku celi!

- Najaxna waan u sheegay, hooyana waan u sheegay. Jaamacad aan maalin dhoweyd si dhayal ah u dalbaday ayaa ii soo baxday.

Hoodo: oo Najaxna?

Sahra: naa bal naga aamus Hoodo - jaamacad xaggee ah?

- Kampala weeyaan. Dee Najax waan fasaxay, qof iga wanaagsan ayuu heli doonaa, ayay tidhi iyada oo Hoodo eegaysa.

Hoodo ayay indhuhu ka soo dhici gaadheen. Cagaha ayaa cuslaaday, cunaha ayaa xidhmay. ”Ma ninkii ay i seejisay, ayay imikana cidlo kaga dhaqaaqday” ayay is tidhi. Illin ayaa ku soo joogsatay, way ka foorarsatay.

Sahra: waad iska ciyaaraysaa, maalintii beenta adduunkana maahee, wax noo sheeg. Ma ninkii aad sidii u rabtay, kunka beenoodna aynu u sheegnay, ayaad imika ka dhaqaajinaysaa?

- Naa walaal Ilaah baan idinku dhaarshee ha igu adkaynina, waa sababta aan sidan ugu ekaadaye. Beentiina waanigii u sheegaye. Wuu og yahay in aanan guddoomiyena ahayne.

Najax way la socotaa aammusnaanta Hoodo, ma na rabto in ay gujiso. Laakiin Hoodo ma oga in ay Najax fahmayso iyada.

Hoodo: yacnii haaye imika waad kala dhaqaajiseen isagii?

Sahra: haddaa ma Kampaluu u raaci lahaa?

Hoodo: bal na sug Sahra - naa Najax, imika ma saasaad ku kala dhaqaajiseen?

- Haa wallaahi, wuu i fasaxay isaguna.

Hoodo: oo miyaanu ka nixin, ma aayar uun buu ku fasaxay?

Dee adigu mayee wuu ka xumaadee, laakiin muxuu samayn karaa?

Hoodo: wallaahi Najaxeey ma naxaysid. Ma aayar uun baad sidaa kaga tegaysaa?

Sahra: naa waannu ku taageersannee ku soco.

Hoodo: oo Kampalana yaa kuu jooga? Goormaad se baxaysaa?

Sahra: naa Kampala Xasan baa joogee, taasi dhib ma lahee, laakiin goormaad baxaysaa?

- Wax badan ma joogayo, adigu maalmo gudahood.

Hoodo: waad iska ciyaaraysaa!

- Wallaahi waa iga dhab, dee kooraskaa bilaabmaya maalin dhow. Laakiin dee Hoodooy adna i fasax, calooshaad iga yara haysataaye saaxiib.

Hoodo: naa waad og tahay in aan kugu taageersanahay waxaad samaysabee, laakiin arooskaa aad kala ridayso ayuun baan yara diiday. Imikana Ilaahay ha ku nabad geliyo. Waanu kuu iman bee.

Sahra: naa haaye, oo yaad ku hagaagaysaa?

- Dee mooyi, Xasankii aad sheegaysayna muxuu ahaa?

Sahra: oo Xasan ma taqaannid? Inanka jaamacadda ka dhigta meesha, waa yarka lagu hagaagaba. Iska daa isagaan la xidhiidhayaaye. Waa wax yaroo subaga dee weliba.

Hoodo: waan arkay Xasane, wax walba isagaa kuu dhammaynayee.

- Subaggiisa maxaa iga galay. Naa bal naagahan eega!

Sahra: dee sowdiga Najax ka tegay, billee uu isagu kuu beddelaa. Waa wax yaroo wada akhlaaqoo waxaan ku idhi, haddaad aragto waad isku dhex yaaciye.

- Naa hadduu i dejinayo tunkaan ku qaadibee, lambarkiisana ii qora dee oo isku kaaya xidha.

Sahra: oo imika waad naga tegaysaa, waanigaa hoogay!

- Naa walaal Hoodooy mid ii samee, aniga wuu ii cadhoonayaaye, Najax la hadaloo biliis koombiyuutarkaygii ayaan gurigiisa ku illoobee iiga soo qaad.

Way helaysay siyaabbo kale oo ay kombiyuutarkeeda uga soo qaadata isaga. Ujeeddo ayaa se jirta. Habeenkaa waxa ay ku seexatay qorshe, qorshe isaga iyo Hoodo isku keenaya. Qorsheyaasha waxa dejin jirtey Hoodo, maanta se Najax ayaa hoggaanka u haysa. Balse waxaas oo dhan mid ayaa ka horreysa - in ay dalka ka baxdo.

Subixii ayay hooyadeed gacanta qabatay. Tigidh wakhtigiisu dhow yahayna gacanta ayay ku soo dhigtay. Weli waa subax, haddana aad ayay u kulushahay. Weli way yar tahay, haddana qalbigaa jaban. Sida ay u tallaabsanayso, laabta ay soo godayso, waxaad mooddaa qof gabowday. Geerka hoose ee indhaha iyo laammida ay ku dul socoto ayaa madowga ka siman. Hooyadeedna garabkeeda ayay socotaa, waxba se ma oga. "Hooyo sowdigan xumaaday, miyaanad waxba cunin maalmahan?" oo ay weydiisay, waxay kaga jawaabtay "waxba, hooyo". Been ka weyn oo la sheego ayaan jirin. Wax ka weyn oo la qariyo ayaan jirin. Socodkay dhimaysaa, debintay wadhaysaa. Sheekada hooyadeed iyadu way maqlaysaa, waxaa se iska cad in aanay dhegeysanayn. "Hii" iyo "Haa", marna "maahee?" iyo "wallee?" ayuu hadalkeedu noqday. Hadal la weydiiyo ayay "hayee" iska tidhaa. Jismigeeda ayuun baa halkan soo qotoma, isna wuu jilcay haatan. Qalbi haaf maqan yahay ayaa laabta ugu jira. Markii ay timid gurigoodii ballaadhnaa, qolkii ay ku lahayd ayay is dhex taagtay. Dhinaceeda ayay kolba sii eegeysaa. Way dhoollacaddaysay iyadoo

isla yaabban. Gidaarro aan wada muuqan ayay isha soo marisay. Iyadoo aan dhaqaaqin waa tan qiirrootayba. Miyaan kaa tegayaa? Adigaa iigu dhowaa aqaloow dadka bee, ma yar aan shalay uun bartay baa iga kaa kaxaynaaya hadda? Xaal baad igu leedahay. Wax kastoo kugu weyn, wax ka weyn baa jira. Hooyo oo igu weyn, aabbo oo la mid ah, noloshaan qabow ee haddeer aan ku jirey, dhammaantood wax ka weyn ayaa maanta i saaray. Isagaa iga tuuray wixii aan sitay oo dhan. Magaaladii aan ku dhashay isagaa iga i leh "dhaaf". Dadkii aan la rafiiqay isagaa i leh "goo". Sahradii degganayd, yartii noo ahayd deyrka. Haddii aan fakanno, qoftii "jooga" lahayd. Maskaxdii naga weyneyd. Inantii kalee Hoodo.. ax, maxaan idhaa iyada. Inantaan ahayn laba aan kala maarmin. Midig haddii ay ahayd, bidixdeedaan ahaa. Wax kastoo ay jeceshay, anna waan la jeclaa. Intaa waan garanaayey, hadal waan ku hayey. Waxbaa se iiga dhinnaa: ficilku siduu noqon doono. Anigoo aan aqoon, nin ayaan iska jeclaaday. Sidii oo ay tahay dhagax, iyadaan u dirtay. Iyaday is barten, anigaygan hortay. Qalbi aanay karayn ayaa dareen u bilaabay. Isagii aan rabayna, iyaduu iska jeclaaday. Doqonkaa hadda eega! Is muu odhan "joogso, yar kalaa jirta oo qalbigaaga rabtee, Hoodo gaar ha u eegin". Walaashay wacaneey, Hoododii noloshaay! Wixii aad ii samaysay waan kuu ogahay. Dharaartii aad hadlaysay anna waan ku maqlaayey. Weligey waan ogaa wanaaggaaga xabiibti. Balse maan filanayn qaddarkiisa dhammaan. Hadda se waan ogahay. Qof aad aad u jeclayd, isna aad kuu rabay, inaad iska dhaafto, aniga iiga tagto, waa wax aan la suuxay. Maxaad ii qososhay, adigoo murugaysan ii dhoollacaddaysay! Jidka aad ii wadhaysay, muxuu jabkaaga ahaa. Anigoon is ogeyn, illintaada arkayn, maxaan Dhooohan ahaa. Nabar aad dhayayso, anigoon wax

ogeyn, maxaan diirka ka qaaday. Boogahaa kugu yaal, macaaneey ku tuntay. Adkaysigaagu badnaa! Hoogayeey wacnidaa.

Allaa mahad leh anigoon guri yeelan daaqaddaa i joojay. Isagaa mahad leh anigoon kaa afduuban yarkii ku rabay, aan ogaaday runta. Iyadoo ka qadhaadh ayaan kolleyba ogaan lahaa. Nasiib baan leeyahay. Wax aanan lahayn, in aan iska qaato anigaaban jeclayn. Wax aad leedahayna, hadalkeedaba daa. Danaystaan noqday. Way iga degi la' dahay, sideed iigu dhaaftay inankii ku rabay? Naftaydaad la jeclayd wanaag ay iska doontay. Adigaa is illoobay. Naftaadaad u dullaysay naf aan kuuba ogeyn. Farxaddeeda kaa la weyneyd murugtaada oo dhan. Goormaad farxi lahayd? Ma maalintaan shan dhalo? Marka aan oori noqdo, maxaad qaban lahayd? Inankii aad jeclayd markuu "xabiibi" i yidhaa, sideed dareemi lahayd? Cigaabta inaa le'eg maxaad u marin naftaada?

Waxa farxad ii ah, in aan kaaga dambeeyey. Adigoon is ogeyn in aan ku ogaaday, dabadeed shax degay. Mid kalaa jirta oo, anigoo ooyaya dib ii arki maysid. Dareen qaadani maysid. Qorshayaahshaadii wacnaa kuwaygaa ka wanaagsan. Adigoon is ogeyn hadduu ku guursan waayo, Najax la ima idhaa. Tunka intuu kugu qaado, dhulku kuu diidiba waayo, hooyaday i ma dhalin. Anigoo soo illoobay, adigoo wax dhalay, ilma Najax korinaaya hadday dhici weydo, anigaa doqon ah. Midna ha illoobin, inta aad ii gashay ayaa kun jeer ka badan, inta aan gudayo. Adigaa iga fiican, anigaa huba taas. Culays kasta oo i fuulaya, anigaa u diyaar ah. Walow uu ahaa ninkii keli ah ee aan jeclaado, haddana waan ka tegayaa. Adigaan kuu dhaafayaa. Qalbi qayb maqan tahay ayaan kaa la dhoofayaa. Garan maayo in uu weligii soo kaban doono. Meel aanan aqoon ayaan u socdaa. Dad

aanan arag ayaan baran doonaa. Qol madow ayaan badhtankiisa tegaayaa. Diyaar ayaan se ahay. Waan dhaqaajiyeey haatan.

Muddo aan yarayn ayay "nabadeey" is lahaayeen. In intaa ka badan way isku soo dhegganaayeen. Wakhtigii markay gaadhay, saaxiibaddood way fasaxeen. Dhankii hubinta baasaboorrada ayay u dhaqaaqday iyadoo dadkeeda gadaal u soo eegaysa. Boqollaal qof oo mid ba meel u socdo ayay dhex qaadday. Sahra oo ordaysaa ka soo daba carartay. Way soo gaadhay markiiba. "Su'aal ayaan ku weydiinayaa Najaxeey". Najax oo aan filayn ayaa soo joogsatay. "Ilaah baan kugu dhaarshee, runta iigu jawaab". Wax yar ayay aamustay, haddana way sii wadatay. "Maalintii aad daaqadda taagnayd, miyaad na maqlaysay?". Wejiga Najax ayay kor u eegtay. Dareen ayay ka weyday. Ishu may libiqsan, iska daa wax kaloo. Jawaab ayay soo celisay. "Mid ii ballan qaad Sahraay, Hoodo ii ilaali". Deedna way ka dhaqaaqday. Sahra oo aan dhaqaaqin ayay Najax libidhay.

Galab weeye nabdoon, cirku waa madow baahsan. Mahiigaan la yaqaan ayaa Kampala ku hooray. Qorraxdoo nasataa ilayskeedii dhulka diiday. Diyaaraddoo qoyan baa dhulka soo kala jeexday. Najaxoo naxsan baa dhismihii soo gashay. Dhulku waa mid cusub, afku waa af qalaad, dadku waa si kale. way ka soo dhammaatay, waxay raadinaysaa yarkii loo soo tilmaamay. Indhahay ku dhex baadhay dadkii meesha soo taagnaa. Midig ayay ka bilowday iyadoo socota. Bidix ayay ku dhammaysay, markaasay hakatay. Midabkiisa ka soocan Afrikaanka kale ayaa soo jiiday markiiba. "Alla waa isagii" ayay hoos u tidhi. Dhankiisay u dhaqaaqday. Mar kastoo ay u dhowaato wuu sii ifayaa. Sankan soo qoran ayay aad u sii eegtay. Wejigiisa furan ayay soo hor istaagtay. Isagaa kaga horreeyey. "Najax sow ma tihid?".

Inta ay indhaha uga jawaabtay ayay codna u raacisay "Xasan sow maaha?". Waa la is gartay. "Barasho wanaagsan" ayuu ku yidhi. "Mid qalbiga dhayda" ayay hoos u tidhi, korna waxay ugu qaadday "mid aad u wanaagsan, walaal". "Bun ma rabtaa?" ayuu weydiiyey. "Waxaad doonto i sii" ayay hoos u tidhi, korna waxay ugu qaadday "shaah baan cabbi doonaa". Way sii wada jeesteen. Hadal aan la maqlayn ayay sii rifayaan. Ciil baa kambadhuudha, gadaasheeda Najax. Waxa ay ku sii jeeddaa nolol aanay ogeyn, halka ay ku dambayn.

ambaala, caasimad aan da' weyneyn, nabarradeedu badan yihiin – Najax sideeda oo kale. Baabuur yar oo cad ayuu Xasan ku qaaday. Rejo ay dalkeedii kaga timid ayay dib u qooraansanaysaa marka ay ka soo dhaqaaqeen gegida diyaaradaha ee Entebbe. Waa run, go'aan way ka gaadhay jacaylkii inanka madaxweynaha ee Najax. Waa run, noloshaa way ka timid. Waxa kale oo ay ka timid qayb iyada ka mid ah. Najax ma aha sidii ay ahaan jirtay. Ma aha qofkii safarka jeclayd. Ma aha qofkii dadka iyo barashadooda jeclayd. Xasan oo isku deyaya in uu uga faalloodo magaaladan ay timid, ayay “hii” ugu jawaabtaa. Hadalka ayay maqlaysaa, haddana way ka baxaysaa. Xarfihiis uu odhanayey, guux ayay isu beddelayaan. Way soo dawaaftaa, maskaxdaa shaqaysa, qalbigaa ilmeeya. Mar dambe ayay ku toostaa Xasan oo leh “deedna sidaas ayaa Kambaala loogu bixiyey.” “Haaa, wallaahi waa cajiib” ayay iska tidhaahdaa. Su'aal ayay “haye” kaga jawaabtaa. Qalbiga laabteeda hoosteeda ku jira ayaa ka culus baabuurka ay saaran tahay. Way qaadi kari la' dahay.

In ay madhan tahay ayay dareemaysaa. In ay wax weyni ka maqan yihiin ayay isu aragtaa. Inadhaha ayay u lalisaa mugdiga iyo dhulka madow ee muraayadda dhankeeda kale ka muuqda. Nolol cusub, dad cusub iyo

meel cusub. Malaha jacayl cusub? Macquul u ma eeka. Saacad iyo labaatan daqiiqo kaddib ayay ku soo dhaceen jidka cammiran ee Malinga. Walow ay fiid tahay, haddana dadka ayaa sidii looga bartay jidka cidhiidhi ka dhigaya. Waa wada soomaali. Dadka lugaynaya, kuwa taagan iyo kuwa fadhiyaba. Meel kasta dhugdhugley ayaa taagan. Bakhaaro magacyo soomaali ah leh ayay kolba mid dhaafaysaa. Meeshu ma Kambaalaa, mise waa Hargeysa? Xasan oo in muddo ah ka aamusnaa, ayaa sharraxaad u bilaabay. “Xaafaddan waxa la yidhaa Kisenyi, waa xaafaddii soomaalida. Waa xaafaddaadii.” Indhaha ayay la raacday dadka dhaafaya. Sahra iyo Hoodo ayay ka dhex baadhay. Labadeedii garab. Asxaabtii ay la noolayd. Xusuusta ayay dib u celisay. Makhaayaddii ay bunka ka cabbi jireen ayay ku noqotay. Codkii deggenaa ee Sahra ayay dhegeysatay. Hoodo oo qaylinaysa ayaa ka soo dhex gashay. Way iska qososhay. Hoodo. Waa saaxiibaddeed Hoodo. Gabadhii ay u hibaysay ninkii ay jeclayd. Tolow imika maxay qabanaysaa? Miyey is guursadeen? Haddana way isla yaabtay. Maalin uun bay ka soo maqnayd. Waddooyinkii ilayska lahayd ayay ka soo dhammaatay. Kisenyi qaybaheeda mugdi ah ayuu baabuurku ilays daciif ah waddada rafka ah ku iftiiminayaa. Baabuurkii ayaa waddada badhtankeeda istaagay. Hareeraha ayay eegtay, way weyday wax nal ah oo baxaya. “Soo deg walaal” ayuu Xasan ku yidhi. Iyada oo aan garanayn meesha loo socdo cagaha dhulka tuuraha leh ku habsatay. Shandad weyn oo ay lahayd ayuu Xasan la booday. Luuq ayuu daf yidhi, way daba kacday. Dhowr jid oo cidhiidhi ah ayuu ka laabay. Carruur da’doodu yar tahay, bannaankana taagtaagan ayay sii dhaaftay. “Orda hoyda” ayay hoos u tidhi. Meel ay u haydaan miyey haystaan? Mooyi.

Gurigu dhanka bari ayuu u jeedaa. Albaabka laga galo midabkiisa cagaarka ah waxa kala gooya dillaac badhtanka ah oo laga arki arko cidda

gudaha joogta. Marka aad gasho waxa aad dhex istaagaysaa daarad aan weyneyn oo dusha bannaan. Musqul ayaa garabka midig kaa qabanaysa. Qolka ku xiga waxa deggan Farduus iyo ninkeeda Cismaan oo isku cusub, welina wax carruur ah dhalin. Qolka soo jeeda waxa deggan gabadha guriga ka mas'uulka ah ee Ardo, ninkeeda Xaashi iyo saddexda carruur ah ee ay dhaleen. Qolka yar ee soo hadhay, dhanka bidixna ku yaalla, waxa deggan Nimco. Waa qolka ay Najax degi doonto. Dumarka oo daaradda ku caweynaya ayay Najax habeenkaa timid. Farduus waa gabadh iska qosol badan. Dhowaan ayay is guursadeen ninkeeda Cismaan. Cismaan waxa uu ka yimid Norway, waxaanu u joogaa in uu iyada kexeeyo. Balse inta aanu noqon, iyada ayuu saddex bilood la joogayaa. Ardo waa gabadha guriga kireysa. Da' ahaan afartan ayay wax yar kor u dhaaftay. Gabadh aan aad u dheerayn, hilib xoog ahna leh. Waa qof deggan, balse gacan-bir ah ku haysa maammulka. Way salaameen dhammaan. Nimco oo kijinka ku maqnayd ayaa soo baxday. Si diirran ayay u salaantay. "Oo walaal in aad saaka imanayso ayaan moodaynee..." Najax way faraxday. Waxay dareentay in la sugayey. Wejigeeda oo aan in muddo ah wax farxad ah laga dareemin ayaa dhalaalay. "Kaalay walaal aan qolka ku tusee, waar dee Xasanow u soo qaad inanta alaabta." Waa la hor kacay. Way daba kacday. Markii uu Xasan alaabtii dhigay, ayuu Najax ku yidhi: "Anigu haddaba waan fasaxanahay ayaan filayaa, mar haddii aan Nimco kugu habsaday waan nasan karaa. Haddii aad wax u baahatana Nimco ayaa lambarkayga haysa. Laakiin iyada haddii aad haysato, ii baahan maysid." Way u mahadcelisay, waanu dhaqaaqay. Nimco ayay isku soo hadheen. Dhankeeda ayay eegtay. Nimco da'deedu labaatan ayay wax yar kor u dhaaftay, sida Najax oo kale. Laba sanno ayay magaaladan ku noolayd. Waxa ay la dhalatay saddex wiil iyo saddex hablood. Laba wiil ayaa ka yar. Dhammaantood waxa ay joogaan Boorama. Magaaladii

ay ku dhalatay ee ay ku kortay. Waa gabadh da'deed ka weyn, taqaanna sida dadka loo la dhaqmo. Waa qofkii ay Najax u baahnayd. Laakiin Najax dadkii way nacday. Cidna niyad u ma hayso. Maalmaha qaar hadal ayay ku wareerin lahayd, qosolkeedii dheeraana jaarka ayaa dhibsan lahaa. Balse imika qalbiga ayaa la la qaybsaday, waa lagu dhex maydhanayaa. Walow ay ku faraxsan tahay in ay nolol cusub bilaabayso, haddana waxa ay ka xun tahay in ay ka timid wax kasta oo iyada ka dhigayey iyada. Way kala maqan tahay, hadalku mar dambe ayuu gaadhayaa. "Walaal kolley waad soo daashee iska jiifso sariirta, casho ayaan kuu keeniye." Markii ay Nimco baxday ayay naqas badan dib u qaadatay, soona celisay. Hareeraha ayay eegtay. Qol yar oo hal qof loogu talagalay, balse laba sariirood lagu qasbay. Laba sariirood oo yaalla labada dhinac ee iska soo horjeeda. Gidaarka waxa ku dheggan sawir weyn oo ah qaaraddii Afrika. Bes. Wax kale ku ma yaallaan gidaarka qolka. Dhulka, barta waxa cagaha iyo sibiidhka qabow u dhexeeya salli yar oo ay cagtu marba dhinac u kaxaynayso. Gidaarka saddexaad waxa soo yaalla kabadhka dharka. Way ku yara dhowaatay. Qayb dhar ayaa ka buuxa, qaybna way madhan tahay. Shandaddeedii cuslayd ayay soo jiidday, waxa ay damacday in ay dharka khaanadaha ku gurto, haddana way ka wahsatay. Naf wax qabataa ku ma jirto. Casho loo keenay ayay badh ka cuntay, badhkii kalena kijinka iyada oo u sii wadda ayay Nimco ka qaadday. "Orod iska seexo walaal, kolley waad daalan tahaye. Waa innoo berri." Albaabka ayay soo ceshatay. Dhar ay saaka soo xidhatay ayay si deggan isa ga furtay. Midba mar qaadday. Kuwo dabacsanna way xidhatay. Sidii qokeedii ayay dareentay, qolkeedii ku dhex yaallay gurigoodii Hargeysa. Marka laga reebo in ay kun wax ku kala duwan yihiin labada qol. Culays ayay xusuusta qolkeeda ka sii qaadday. Sariirta ayay dul tagtay. Waxay isu diyaarisay in ay seexato, walow ay og tahay in aanay gam'i doonin afarta saacadood ee soo socda.

Maro-kaneeco ayay isku sii daysay, dhanka gidaarka ayay u sii jeedsatay. Jilbaha ayay soo laabtay, gacmahana laabta ayay gashatay. Ilbidhiqsiyo kaddib, waxa ay dareentay sida ay illintu u dul ordayso sankeeda, barkimadana u qoynayso.

Sidii xaashi yar oo kale ayay u dul taallaa sariirta markii ay indhaha kala qaadday. Waa waagii kowaad ee ugu beryay dhul shisheeye. Gidaarka midabka cawlan ayaa markiiba xasuusiyey in aanay qolkeedii joogin, in aanay meeshu gurigii hooyadeed ahayn. Jidhka oo garaacaya ayay ku war heshay, maskaxda oo guuxaysa ayay la soo kacday. Intii ay hurudayba way riyoonaysay. Najax ayay dhowr jeer guursatay, haddana Hoodo ayay dhowr jeer u guurisay Najax. Madaxtooyada ayay dhowr subaxood ka soo toostay. Markii u dambaysayna, qol Kambaala ku yaalla ayay ka dhex toostay. Daal badan ayay dareemaysaa, sababtana ma garanayso. In ay iska jiipto ayay rabtaa, maalintu degdeg ku dhaafto, gabbalkuna dhaco. Ilayaska maalinta ayay nacday. Cabsi ayaa haysa, wax ay ka cabsanaysana ma garanayso. Haddii aan la la yaabayn, way iska jiifi lahayd maalinta oo dhan. In ay keligeed ahaato ayay rabtaa. In ay is la sheekeysato ayay doonaysaa. Wakhti saa'id ah in ay u baahan tahay ayay dareemaysaa. Aniga oo sidan ah, sideen waxbarasho u bilaabi karaa? Waa su'aal aan la hayn cid uga jawaabta.

Walow ay dad soomaali ah la joogto, haddana in ay ajnebi tahay ayay isu aragtaa. Wax kasta ayaa ku cusub. Dad cusub oo u baahan in la fahmo dabeecaddooda. Ma aha gurigii hooyaday. Dib ayay ugu noqotay qolkeedii ay keligeed lahayd. Waxa ay dareentay in aanu qol keli ah ahayn, balse uu saaxiibkeeda kowaad ahaa. Waxa ay soo xasuusatay maalintii u dambaysay ee ay dhex taagnayd, si ay nabadgelyo u tidhaahdana ay garan la'ayd. Sidii ay u dhex jiifi jirtay inta ay doonto,

marka ay doontana uga bixi jirtay. Qolkii ay dhexdiisa siday doonto uga dhex qaylin jirtay, ugu dhex ciyaari jirtay, uga dhex qosli jirtay, uga dhex ooyi jirtay. Waxa ay barbardhigtay sida ay oohinta isugu celinaysay xalay, si aan loo maqlin naqaskeeda. Imika oo kale waxa ay u baahnayd in ay gurigii hooyadeed joogto, ugu yaraanna laba bilood ku xidhnaato gudihiisa. Dhabtii hooyadeed ee ay madaxa saari jirtay marka ay adduunyadu soo eegto, ayay tebtay. "Waan ku qasbanaa in aan soo dhaqaajiyo" ayay gar isku siisay. Waa runteed. Maxay odhan lahayd haddaa? "Hooyo inanka aannu isku magaca nahay ee madaxweynuhu dhalay ayaan jeclaaday, isna sidoo kale. Markii aan guur isku afgrannay ayaan ogaaday in ay saaxiibadday Hoodo isaga jeclayd. Markaa meherkii sidaas ayaan u joojiyey." May, sidaas in ay tidhaahdo, waxa ugu fududayd in ay ka soo baxsato magaaladeedii ay jeclayd. Cid kasta oo ay taqaanayna ay ka timaaddo.

Imika Kambaala ayay sariir yar oo bir ah dhinaceeda si kala dheer ugu fadhidaa. Noloshu sida ay sidan u noqotay ayay is weydiinaysaa. Waxaas oo dhan waxa ka daran, sidee ayay uga bixi doontaa? Waa su'aal ay ku dawakhday jawaabteeda, markii dambena ay isku qancisay in aanay jawaabba lahayn. Xaaladdan aan ku jiro, aayar uun laga ma baxo. Waxaas oo dhan wax ayaa ka horreeya. Waa in aan hooyo la hadlo. U sheego in aan nabad qabo. Nimco ayay weydiisay meel ay ka wacdo waalidkeedii. Telefoon ayay u dhiibtay, si naxariis lehna ugu sheegtay in ay wici karto cidda ay doonto.

Lambarkii oo ay dusha ka haysay ayay ka horreysiisay furihii, waanay dhegeysatay dhawaaqa baxaya. In yar kaddibna codkii qaboobaa ee hooyo ayaa la hadlay. Waa cod markii uu dhegaha Najax soo gaadhay, indhaheeda il biyo ah ka faruuray. Way isku daadatay, baroorna qabsatay.

Way u sharrixi kari weyday sababta ay u ooyeyso. Hooyadeed waxa ay u qaadatay in ay qaloonayso inanteedu, in ay wax u dheer yihiin, Najax uun baa

og.

”Hooyo Hoodo iyo Sahraa igu kaa wareeriyee maad la soo hadashid.”
”Anaa la hadli hooyo.” ayay ugu soo koobtay, wax yar kaddibna way dhigtay. Wax yar ayay ka fikirtay labadooda, markii ay indhuhu aragga isku yaaciyeen ayay ka boodday. Mar aan sidan dhaamo ayaan la hadli, ayay isku qancisay. Imika hawl kale ayaa i sugaysa. Waa in aan jaamacaddii tago. Waraaqaheedii oo dhan ayay isku hagaajisatay, iyada oo nafta qasbaysana waxa ay u baxday Kambaala mugweyn. Nimco oo u noqotay garab ay u baahnayd ayaa wadda. Carro cas oo adkaatay, tuuro kala waaweyna leh, ayaa cagaheeda soo cadaadinaysa. Dhanka sare, qorrax aad mooddo in ay cadhaysan tahay, ayaa soo dhalaalinaysa. Walow ay weli subax tahay, haddana kulaylku waa mid uu dukhsigu ka hadhgalay. Waxa ay dhex jiidheen badweyn dad ah, dad qof waliba meel u socdo. Cidhiidhiga iyo kulaylka ayaa ka yeedhsiiyey: ”Walaal jaamacaddu intee ayay innoo jirtaa?” Nimco oo labadii sanno ee ay magaalada joogtay la qabsatay deegaanka, ayaa si fudud ugu jawaabtay iyada oo sacabka midig indhaha dushooda koofiyad uga dhigaysa. ”Ma dheera walaal, waa illaa labaatan daqiiqo, haddii aynu helno Matatu dheereynaya.”

Iyada oo aan fahmin ayay ”hayee” ku soo koobtay. Najax ayaa la yaabban sida ay Nimco dadka u wada garanayso, qiyaastii qof kasta oo ka soo hor baxa way salaamaysaa. Islaanta guriga hor fadhida, ka roodhida iibinaya, ciyaalka kubadda cagacaddaanta ku ciyaaraya – dhammaan. Luuq kasta oo ay ka laabaan, waxa ay dareemaysaa in la soo eegayo. Dadkuba iyada ayay ku mashquulsan yihiin. Way yaabban tahay. Waa la eegaa, iyaduna way eegtaa. Marka laga jeedsan waayo, ayay iska jeedsataa. Haddana qof

kale oo eegaya ayay aragtaa. Way shakiday. Maxaa si ah? Weli jawaab may helin, balse jidkii weynaa ayay ku soo baxeen.

Xaafadaha dhexdooda haddii ay dadku sida webiga u socdeen, halkan sida badda ayay u fadhiyaan. Waa isgoyska weyn ee xaafadda. Boqollaal qof ayaa is dhaafdhaafaya, in ka badan ayaa taagan – keli-keli iyo wadarba. Intaa waxa dheer xayawaanka dadka la dhaqmaya ee meesha ka muuqda. Gaadiidka oo dhowr nooc ah ayaa isna jidka dhan walba ka jooga. Baaskiil, walaalkeedii ka weynaa ee Dhugdhugley. Tagaasi yaryar iyo illaa kii waxaba dhalay ee xammuulka. Dhammaan ishu way qabanaysaa.

Najax waxa ay aad ugu dhowaatay Nimco, si aanay uga lumin. Ma aha meel lagu lumo.

Sidii ay u socotay ayay istaagtay Nimco. Najaxna sidoo kale.

”Maxaa dhacay walaal?”

”Halkan ayaynu ka raacaynaa Matatu?”

Balaayadu ma tareen baa haddaba? Daqiiqado kaddib ayuu meel fog ka soo baxay isaga oo ordaya. Midabkiisii caddaa ayay markiiba isha Nimco qabatay. Sidii looga bartay kirishboyga ayaa albaabka la laallaada. Isaga oo waxoogaa lacag ah gacanta midig ku xejinaya ayay Nimco indhaha ka wada hadleen, waanu istaagay hortooda.

”Soo fuul walaal waa kane.”

Najax ayaa aragtay in uu wuxu yahay bas caasi ah. Iyada oo aan fikir badan ka gaadhsiin ayay kursi cidhiidhi ah salka saartay. Waa xabaal yar oo socota – cidhiidhi, kulayl iyo diiqad. Indhaha ayay bannaanka u lalisay, magaaladuba waa wada Matatu. Afarta jhaba basas cadcad ayaa u kala gooshaya. Inta taagan ayaa ka badan. Muddo markii ay socdeen ayay Najax tidhi: ”Walaal lacagta miyeynaan siinayn?” Nimco oo u

dulqaadanaysaa aqoon-la'aanteed ayaa si qabow ugu tidhi: "Walaal marka la degayo ayaa la siiyaa." Way iska aamustay.

Qiyaastii soddon jeer ayuu sii istaagay, illaa ay Nimco markii dambe ku qaylisay: "Masow, masow, masow!" Waa loo joojiyey. Way ka degeen. Jidka Ggaba Road ayay wax yar hore u raaceen. Midig ayay uga dageen, markaas ayay Nimco joogsatay. Najax oo cagaheeda iyo jidka ku mashquulsanayd ayaa kor eegtay. Horteeda ayay soo taallaa, u eeg wax soo dhoweynaya, waa "Kampala International University."

Albaabka qaybtu furan tahay ayay ka galeen. Albaab ay is arki doonaan maalin kasta, dhowrka sanno ee soo socda. Dhismaha cawlan ee garabkooda bidix kaga aaddan ayay baashiisa socdaan, iyaga oo ku hagaagaya ka kale ee dhalada ah. Inta ay dhex socoto barxadda jaamacadda ayay isha ku xadaysaa qaybaha goob noqon doonta hoygeeda labaad. Meel ay subax kasta u soo kallahdo, asxaab cusubna ka dhex hesho. Asxaab cusub. Tolow miyaan diyaar u ahay asxaab cusub? Mustaqbalka dhan ayaa madow ah. Ma arkayso wax maanta dhaafsiisan. Runta marka la sheego, in ay sariirtii ku noqoto ayay rabtaa, dunidan fooshaxunna ay ka xarooto. Kolba naqas ayay soo tuuraysaa. Naqas culays badan oo laabta u fududaynaya. Qayb iyada ka mid ah ayaan rabin nolosha cusub. Qayb iyada ka mid ah ayaa rabta in ay magaaladeedii ku noqoto. Waa qaybta uu qalbigu hoggaamiyo. Dhexdeeda ayaa la isku haystaa. Halgan dheer oo aan dhammaan doonin ayaa ka socday markii ay albaabka quraaradda ah ka gashay dhismaha diiwaangelinta ardayda ajnebiga ah. Laba saacadood kaddibna waxa ay ka soo baxday iyada oo laba waraaqood gacanta ku sidata. Waraaqo ay geyn doonto xafiiska dowladda. Nimco oo la yaabban sida fudud ee loogu soo dhammeeyey hawsha inteedii badnayd ayaa faraxsan. "Naa walaal nasiib ayaad leedahay

wallaahi, waraaqahan si fudud dadka ku ma soo siiyaan.” Najax ma ay xiisaynayninba natiijada kulanka. Qof la jiidayo ayay ahayd. Qof laabtii hooyadeed u baahan, balse silcaysa bacadka Kambaala. Bas Kisenyi tegaya ayay soo raaceen. Wax yar kaddibna sariirteedii ayay dhinaca kaga fadhidaa.

Dhul shisheeye xumaa, Ilaahayow dhul shisheeye ii daranaa. Ma sidan ayaa ii dambaysay? Bal maxaa i keenay meeshan, dhulkaygii iga soo kexeeyey? Dal iyo dad qalaad ayaan qalbi gudhay la dhex joogaa. Waxaas oo dhan waxa igaga daran, cidlo ayaan dareemayaa. Qof lunsan ayaan isu arkaa. Haddii aan hadli lahaana, cid aan u sheego ma haysto. Taas ayaa i gubaysa. Cid i dhegeysata ayaan rabaa. Balse ma haysto. Waa dhib aniga igu kooban. Sacabka ayay kolba dhabanka marinaysaa. Indhaha oo aan libiqsanayn ayaa soo burqanaya. Gacantu marka ay qoydo ayay shalmadda adeegsanaysaa. Noloshaba ma aniga ayaa arkay, waa maxay sidani? Qayrkay guryihii hooyadood ayay joogaan, werwer la’aan seexdaan. Dhowr usbuuc uun kahor nolol kale ayaan ku jirey. Farxad ayaan ku seexan jirey, aniga oo waaga raagsanaya. Magacayga meel laga yaqaanno ayaan joogay, aragtidayda la tixgeliyo. Qofkii aan dunida u jeclaa ayaan haystay. Isaguna wuu i jeclaa. Dhowaan ayaannu aqalgelaynay. Boggii aan nolosha ka joogay waa la rogey. Anigana waxba la i ma weydiin. Maantana waxa aan ahay ajnebi, jacaylkaygii waan ka soo tegay, dhulkaygii iyo waalidkaygii waan ka soo tegay. Igu culusaa waxan i haystaa. Rabbigayow iga dul qaad, ma qaadi karee. Illintii qaboobayd ayaa kulayl isu beddeshay, dhabankeedana gubaysa. Oohintii aamusnayd ayaa cod soo yeelanaysa. Cunaha ayaa xanuunaya. Way isku dhex daadatay. Si aan loo maqlin ayay naqaska isku celinaysaa. Meeshani waa meel baas. Xitaa si xor ah u ma ooyi karo. Way kacday, weyso degdeg ah soo qaadatay, qolka

dhexdiisana istaagtay. Jiho qaldan ayay u jeedsatay, Ilaahayna waxa ay la hor istaagtay naf aan faraheeda ku jirin. Rakcaddii labaad, sujuuddii u dambaysay ayay madaxa dhulka ka qaadi kari weyday. Ilaahayow intixaanka waan aqaannaa, waanan fahmay in aad i intixaamayso, Ilaahayow intaa iigu jooji. Adiga ayaan kugu dhaartee naftaydu ma qaadi karto, feedhahaygu ma awoodaan intaa in ka badan. Adiga ayaa wax walba awoodee, Ilaahayow sidan ii dhaan, waan ku baryayaaye. Ilaahayow... Toddoba iyo toban daqiiqo kaddib ayay soo fadhiisatay. Iyada oo dawakhsan ayay attaxiyaatka dhex carartay. Indho cascasna midig iyo bidix ula jeedsatay. Kitaab ay shandadda ku sidatay ayay dhabta saaratay. Aayado ay ka raagtay ayay indho aan caadi wax u arkayn ku akhriday.

Maalmihii xigey waxa ay ku mashquulsanayd hawlaha jaamacadda. Garabkeedana waxa joogtay Nimco. Nimco oo la yaabban qof hadalka soo gaabinaysa, wax badanna aan odhanayn. Waxa ay arkaysaa qof marka ay qoslayso debnaha xoog ku kala jiidaysa. Qof qosolka jilaysa, jilis aad u xun. Way arkaysaa in ay wax qaldan yihiin, mana saxayso waxa dhacay. Way isku cusub yihiin, ku ma dhiirranayso in ay weydiiso. Dhowr jeer way aragtay iyada oo si hoose illin isa ga masaxayso. Dhowr jeer way iska dhigtay wax aan arkayn. Wakhti ayay rabtaa in ay siiso. Wax ay u eeg tahay qof og xaaladda ay ku jirto, walow aanay ogeyn sababta ka dambaysa.

Ayaamuhu way is beddelayaan, walow ay luudayaan. Maalmaha ayaa isku wada eeg. Subaxa oo ay indho cas la kacdo, cuntada oo ay mar walba badh ka cunto, wixii xafiisyada dowladda kaga xidhan oo ay soo dhammayso, sariirta oo ay dhowr siyood u isticmaasho. Toban jeer oo ay tukato, intaa in ka badan oo ay beerka ka oydo. Hurdada oo ay u jiifsato siddeedda fiidnimo, saqda dhexena ay gama'do.

Saddex todobaad ayaa tegay, ugu yaraan toban kiiloona way ka dhaceen. Faraha ayaa qoryo u ekaaday, indhaha ayaa god ka soo jeedsaday. Waa maalintii labaad ee ay u kallahdo waxbarashadeedii oo si rasmi ah u bilaabantay. Sidii qof dhiman ayay gashaa fasalka, cidna la ma hadasho, iyada oo maqiiqan ayay guriga timaaddaa. Sidaas ayay ku waddey illaa ay maalin Sabti ah – toddoba cisho kaddib maalintii ay jaamacadda bilowday – ay go’aan gaadhay. Waa maalin ay fasax tahay. Guriga ayay ka baxday, mana garanayso meel ay u socoto. Waxay se u badan tahay in ay nafteeda la soo faqayso. Dhanka bari ayay u kacday. Luuqyadii ayay ka dhammaatay, istaanka basaska ayay dhanka waqooyi ka martay. Indhaha ayay la raacaysaa dadka aad mooddo in uu midba jiho gaar ah u socdo. Qof kasta waayo gaar ah ayaa dul hoganaya. Qof kasta nolol gaar ah ayuu nool yahay, garoonkana waa la wadaagayaa. Cagta ayaa socodkeeda sii wadatay. Jidkii leexdaba way la leexataa, illaa ay ku soo baxday dhisme indhaheeda wiilashooda ballaadhiyey. Midabkiisa ciidda u eeg ayaa dhulka sare uga kaca, gidaarradiisa ayay awoodi ka muuqataa. Kaabado waaweyn ayaa dhulka ka bilaabma, qaybta sarena ku xidha dhulka. Minnaaradda dhinaca ku taalla ayaad mooddaa in ay daruuraha madaxa la gelayso. Weli dhisme sidaas u weyn ma ay arkin. Waa masjidka loogu magac daray Qaddaafi, madaxweynihii hore ee Liibiya. Hadyad ayuu u siiyey dalka iyo dadkiisa muslimka ah. Hortiisa marka ay taagan tahay ayay dareentay in ay qudhaanjo le’eg tahay. Kaabadaha waaweyn ayay kor u raacday. Barxadda weyn ee xagga sare ayay ka gudubtay. Dhismaha dedan markii ay cagta gelisay ayay dareentay qabow jidhka dhan saaqay. Laba rakcadood kaddib ayay dhankii bannaanayd u soo baxday. Kambaala ayay hoos u eegtay. Dhisme kasta dadka ku dhex jira ayay ka fikirtay, inta jidadka maraysa iyo inta meelaha taagan. Qof kasta gaarkiisa ayay uga fikirtay. Walow aanay korkooda ka muuqan, haddana qof kasta culays

gaar ah ayaa saaran. Qof kasta in dhibaysa ayaa garbihiisa saaran. Sidaas oo ay tahay noloshu ma joogsanayso. Cidna loo ma joojinayo. Maanta waa Sabti, berrina Axad. La ma odhanayo Najax ayuu dhib haystaaye, berrina Sabti ka dhiga. Laba arrimood, mid ayaa ila gudboon. In aan noqdo qof ay noloshu ka adkaatay, iyo in aan anigu ka adkaado. Midda dambe ayaan doortay. Murugada iyo culayskeeda waan arkay, mana aha meel la joogo. Bil dhan ayaan maalin kasta ooyayaa, waa qalad. Qalad maaha, laakiin waa iska mushkilad. Wax kasta oo i dhibaya waxa aan kaga tegayaa masjidkan. Noloshaydii hore waa in aan iska illoobo. Bog cusub waa in aan ku qoro xarfaha ay noloshani i barti doonto. Noloshaydana waa in aan jacayl dambe ka ilaaliyaa, naftaydana aan horumariyaa. Waxbarashadan cusub waa in aan ka soo dhalaalaa. Magacayga iyo jacaylna, hal weedh ma wada geli karaan. Xaaraan ayaannu kala nahay.

Labadii habeen ee u dambeeyey si dhakhso ah ayay u gama'day. Mar kasta oo uu qalbigeedu murugo bilaabana, way ku xanaaqaysay. Isna wuu is nabayey. Maalintii Isniintii ayay fasalka la soo gashay weji ka duwan kii ay hore u lahayd. Markii u horreysay ayay indhaheedu qabteen ardayda ay fasalka wada dhigtaan. Hal wiil oo soomaali ah ayay indhaheedu ku dhaceen. Markiiba way ka jeedsatay. Balse isaga ayaan ka jeedsan. Dhankeeda ayuu u soo dhaqaaqay. "Salaamu calaykum walaal, Maxamed ayaa la i yidhaa, adna?"

Maxamed waa wiil firfircoon. Hadalkiisu joogsi ma laha, hakadna hadalkiisaba daa. "Walaal magacaaga ii sheeg? Aniga kaygu waa Maxamed? Goormaad timid Kampala? Ma reer Hargeysaad tahay?" Waa caksiga Najax. Su'aalaha oo dhan ayaa madaxeeda kor maraya, qaarkood ma maqlaysaba. Haddii ay dhegeysan lahayd, kii ay jeclayd ayay codkiisa ka dhex arkaysaa. Waa nin, ninna ma rabto. Barasho ayuu rabaa, iyaduna

ma rabto. Hadal ay garanayso barta uu ku dhammaan doono, ayuu bilawgiisa wadaa, iyaduna ma rabto. Hadalkiisa way is dhaafisay, wax waalan ayay iska dhigtay. Ma aha mid qancaya. Maalmo dhowr ah ayay sidaas ku wadday, subax kasta salaan diirran ayuu kula soo kallahaa, si hurudda ayay ugu jawaabtaa. Ma daalo, ma daasho.

Najax wax kale ayaa gubaya. Mas'uuliyad ay ka gaabisay ayaa gaadhay wakhtigii la iska dul qaadayey. Tan iyo galabtii ay magaaladeedii ka soo duushay, asxaabteedii la ma ay xidhiidhin. Walow ay qiil haysatay, haddana taasi ma aha mid ay iyaga u sheegi karto. Nolol ay ka gudubtay ayay ka mid ahaayeen, si ay uga soo ceshatana ma garanayso. Hooyadeed oo dhowr jeer la soo qaadday arrintaas, si fudud ayay u dhaafisay. Maskaxdeeda oo maalin kasta soo hordhigtana, qalbigaa dhaafiya. Sahra iyo Hoodo ma aha dad sidaas lagu goyn karo, balse nolol ay ka gudubtay ayay ka mid noqdeen. Nolosheedii hore ayay ku milan yihiin, sidee looga saaraa? Waxa ay ahaayeen laba ay saddexayn jirtay, sidaana way ku dhammaystirnaayeen. Waayaha nolosha way ka tashan jireen, wax kastana si wadajir ah ayay uga qaybqaadan jireen. Nolosha indho dabacsan ayay ku eegi jireen, dhibaatooyinkeedana isku ma ay dhibi jirin. Qosolka ayaa dhex u ahaa. Illaa uu Najax soo dhex galay, yarkii kala geeyey. Imika isaga go'aan wax u eg ayay ka gaadhay, sidaas darteed iyagana waa in ay meel uga hesho nolosheeda. Wax badan way ka wareegtay, balse galabta in ay la hadasho ayay go'aansatay.

Albaabkii kala jeexnaa ayay iska soo riixday goor casar laga baxay. Farduus oo daaradda dhar ku maydhaysa ayay sii dhaaftay. Qolkeedii ayay daf tidhi. Nimco ayaa sariirteeda soo fadhida, iyaduna shandaddii ayay dhulka ku tuurtay, hagoogtiina furatay. Laydh qabow ayaa markiiba qoorteeda jiidhay. Salaan kooban kaddib ayay Nimco hore u soo

fadhiisatay. In badan way eegi jirtay, waxna may weydiin jirin. Maanta waxa ay aragtay in ay sidii hore ka weji furan tahay. Goor wax la weydiiyo Najax way tahay.

”Maanta waad faraxsan tahaye, maxaad soo aragtay Najaxeey?”

”Walaal sow aniga maalin walba faraxsan.”

”Ilaahaaga ka yaab! Ma adaa faraxsan? Naa ha i qodqodin huumno.”

Najax oo diidaysa in uu hadalku sii socdo ayaa tidhi: ”Naa haaye walaal, mid baan iska kari la’ ahay jaamacadda joogee. Adigu maanta maanad tegin meelna?”

Najax maalin keli ah may arkin Nimco oo jaamacad tegaysa, waxaanay u sheegtay in ay muddo dheer magaalada degganayd. In badan ayay rabtay in ay weydiiso, balse ay ku hagaagi la’ayd. Maanta iyada ayaa afka la soo gashay. Nimco way yara hakatay, haddana way hadashay. ”Naa imikaan ka imiye, i sug musqushaan gelayaaye.”

Xuf ayay ku dhaaftay. Shakigeedii ayaa u sii xoogaystay. Telefoonkeeda ayay ku jeedsatay, waxa ay baadhay lambarradii. Kii Sahra ayay doorbidday. Hoodo oo ay aad isugu sii dhowaayeen ayay dib u dhigatay, sababo jira awgood. Way wacday, waxa loo sheegay in aanay lacag ku filani ugu jirin. Iyada oo telefoonka hiifaysa ayay Nimco soo baxday. Way u sheegtay in ay lacag u baahan tahay. Nimcana hawl ayay suuqa uga baahan tahay. Way is raaceen. Isgoyska weyn ayay tageen. Meheraddii kowaad ayay galeen. Khaalid oo ay wax ka iibsadaan ayaa soo qoslaya. Kaadh ayay ka qaateen. Wax aan toban tallaabo ka badnayn ayay galeen meheradda ”Masha Allah” ee ay Xaawi haysato. Nimco ayaa xijaab ka soo qaadatay. Najax oo weli kalabarasho ku jirta ayaa dhegeysanaysa sharraxaadda Nimco. Dhegaheedu maanta si fiican ayay u maqlayaan codkeeda. Ma xawilna sidii hore. Dukaan kasta iyo waxa uu ku fiican

yahay ayay ogaatay. Mar keli ah ayay maqashay qof u yeedhaya. Way is taagtay. Dib ayay u eegtay. Nimco ayaa yaabtay.

”Maxaa ku helay?”
”Sug... Maad maqlayn?”
”Maxay?”

”Iska dhaaf. Inna mari.”

Kabihii ayay midba meel ku sii tuurtay markii ay qolka gelaystay. Iyada oo yara naxsan ayay wacday lambarkii. Degdeg ayaa looga qabtay. ”Halow.” Cod aanay beryahaa maqlin. Cod meeshii maqli jirtay ay basaastay. Dareen noociisa aanay hore u arkin ayaa jidhkeeda dhex qaaday. Saaxiibaddeed Sahra ayay codkeedii maqashay.

”Naa Sahra, iska warran?”

U ma baahan in ay isu sheegto, naqaskeeda ayay garan kartaa. Qaylo ayay ku dhufatay.

”Naa Najax, Alla naa waa Najax. – Naa bal sug aannu la hadalnee. Naa Najax. Iska warran huunno? Maad na nacday?”

Hadal kasta oo ay kaga jawaabto, ma uu ahayn mid buuxiya barta ay weydiintu ka timid. In badan ayay isku dayday in ay ka dhaadhiciso culayska ka haysta deegaanka cusub iyo mashquulkiisa. In badan ayay ku tidhi: ”Sidaas darteed ayaan idiin soo wici kari waayey.” Balse waxa taas ku xigta: ”Sow adigii hooyaba la soo hadlayey, markaas uun maad na soo wacdid. Maxaad Faysbuugga xitaa nooga soo jawaabi weyday?”

Jawaabaha ayaa ku soo yaraaday. Kuwa qalbigeeda ku jira ayay dib u eegtay. Dalkaba idinka dartiin ayaan uga imid. Waxa aad ku maran tihiin wixii i soo qixiyey. Magacyadiinna ayaa iiga dhigan caloolxanuun. Silicaba

idinka ayaa i baday. Dartiin ayaan dhul shisheeye keligey uga dhex ilmaynayaa. Intaas ayaa markiiba ka hor timid. In ka badanna way soo socotay. Balse ma ay odhan.

”Naa Najax” ayay ku war heshay.

Fikirka ayay ku dheeraatay. Waxa ay doorbidday in ay dhulka is dhigto. Khaladka ayay tunka ku qaadatay. Raalligelinna way dalbatay.

”Bal waa saxe hoo Hoodana la hadal.”

Waa loogu dhiibay.

”Naa huunno Najax...”

Najax way isku dhex yaacday. Oohin ay qarinaysay ayaa bannaanka uga soo baxday. Waa qof aad ugu dheeraa qalbigeeda. Saaxiibad ay cid walba ka jeclayd. Codkeeda naxariista wata ayay ka dareentay in aanay weli waxba ogeyn. Iyaduna waa sida ay rabto. Hoos ayay u weydiisay. Najaxaygii iiga warran? Ma is jeceshihiin weli? Habeenku ma ku soo wacaa? Sow kuu ma sheekeeyo? Muxuu ku yidhaa? Sidaydii si ka badan miyuu kuu jecel yahay? Miyuu i soo hadalqaadaa? Miyuu i xasuustaa? Afkeeda se bariido iyo raalligelin ayaa ka soo baxaya.

Nimco ayaa sheedda kala socota. Markii ay dhigtay telefoonka ayay fadhiga ku qallashay. Jidhkeeda dhan ayaa dhaqaaqa joojiyey. Waxa keli ah ee socday ayaa ahayd illinta dhabanka baratamaysa. Culays dusheeda saarnaa ayaa is muujiyey. Feedhaheeda yaryar ayaa qaadi kari la’ waxan soo jiidhay. Halkii ayay nuuxsi la’aan sii fadhiday. Nimcana waxba may weydiin.

Saaka fudayd saa'id ah ayay la soo kacday. Xubnaha jidhka oo garaacaya, ayay kor u boodday. Quraac aanay dan ka geli jirin ayay xoog ku liqday. Iyada iyo nafteeda oo wada socda ayaa albaabka ka booday, kii fasalkana wada galay. Waa Maxamed, amma "Ilmihii yaraa", waa siday u taqaannee. Qosolkiisii oo aan maanta sidii u badnayn ayuu salaan u raaciyey. Maanta iyadu cid kasta way dhegeysanaysaa, isagana in ay la yara hadasho ayay damacday. Balse isaga ayaaba is yara dhuubaya. Si hufan ayay iyaduna u bariidisay. Mar keli ah ayuu weydiiyey: "Maxaad shalay salaanta iiga qaadi weyday?" Way yaabtay.

"Shalay goorma walaal?"

"Shalay markaad Khadra la socotay suuqa Kisenyi, sow anigii kuu yeedhayey."

"Alla ma aduu ahaa? Dee ku maan arkin walaal."

"Waa iska caadiye, iska dhaaf..."

"Laakiin Khadri waa ayo walaal, qof kale ayaan la socday. Khadra la ma yidhaa inanta."

"Khadraa la yidhaaye, maxay kuu sheegatay?"

"Dee walaal qof kalaad ku qaldaysaaye, inanta Nimcaa la yidhaa."

"Haa, waa hagaag. Inantu miyaanay inanta reer Boorama ahayn?"

Way yaabtay.

"Haa..."

"Jaar ayaannu ahayn walaal inanta, Khadra Cumar Xasan ayaa la yidhaa. Hooyadeedna Yusur ayaa la yidhaa."

Fajiciso ayay ku noqotay. Waxa ay damacday in ay wax ka ogaato xogta uu hayo. Balse wuu dhaqaaqay, xiisaddii ayaana bilaabantay. Maskaxda ayaa shuuqday. Ma qof kale ayuu ku qaldayaa? May. Maxay beenta iigu sheegaysaa? Dadkan baas ee aan cid la aammino lahayn. Meel baastani

maxay ahayd? Kolley gurigii aan imika ka soo baxayna isagoo meeshii ka guuray ayaan ku noqon doonaa. Hal erey kaga muu soo duulin xiisaddii. Markii ay dhammaatay ayay dhankiisa u soo orodday. Way weydiisay. Wuu is adkeeyey. Si dabacsan ayay ugu dhigtay, dhowr jeerna qoorta ayay madaxa ku ciyaarsiisay. Isaga oo aan is ogeyn ayuu wixiiba bannaanka soo dhigay.

”Inanta walaal Khadra Cumar ayaa la yidhaa sidaan kuu sheegay. Laba sanno kahor ayuu aabbeheed oday siiyey, iyaduna way diidday. Reerka ayay isku kaceen, deedna way soo baxsatay. Illaa maanta waa la raadiyaa.” Madaxeeda ayaa guri le’eg, dhexdiisa ayaa kubbad lagu ciyaarayaa. Afkii ay kala qaadday markii uu Maxamed warka u sheegay, ayay magaalada la soo dhex qaadday. War ay soo sidato ayay u qaadan la’ dahay. Nimco noqotay Khadra. Run been noqotay mise been wax kale noqotay. Maxaa kallifay inanta? Calool adakaa! Miyaanay ogeyn in maalin uun aan ogaan doono? Waan ogaa in ay wax qaldan yihiin. Inantan aan maalin kasta weydiyo waxa iskuulkeedii ku dhacay, iyaduna kolba marmarsiiyo la imanaysa. Cajiib. Haddaba maanta waan ku soo qabtay dheh. Waan ku hayaa Nimcoy, Khadray, Heblaayoy! Iyada oo isla hadlaysa ayay gurigii soo gashay. ”Nimco meeday?” ayay dadkii ka hor geysay. Mise Khadra ayaan idin idhaahdaa, waxba isku fali maysaane? Tolow miyay og yihiin. Iyada oo isla maqan ayaa loo sheegay in aanay Nimco joogin. Qolkii, sariirtii oo ay imika soo heshiinayaan ayay dharkii la jiifsatay.

Hooyadeed ayay u sheekaynaysay kolkii ay maqashay codka Nimco. Degdeg ayay u fasaxday. Awood aanay garanayn meesha ay ka timid ayaa soo fadhiisay markiiba. Bariido ayay ku tuurtay durba. ”Naa Nimco, iska warran?” Nimco ayaa ku jawaabtay: ”Nabad huunnee ma fiican tahay?” Naayaa beennalay, Ilaahayow inantu waa noocma? Nabad huunno, kuye.

Waan ba'nay. La ma naxayaba. Walaal maxaad beenta iigu sheegtay? Warkaaga waan soo helay. Nimco lagu ma yidhaa, jaamacadna ma dhigatid. Reerkiinnii ayaad ka soo baxsatay. Waa naagta Kambaala orod ku soo gashay, naa ma Cabdi Bilaa? Waxay is aragtay iyada oo fikirka ku fogaatay. Way ku dhiirran weyday. Hab kale waa in ay u weydiiso. Nimco diracii guriga ay ku joogeysay ayay ku dhex dhacday. Najaxna dhanka Nimco ayay u soo jeedsatay.

”Waad soo daahdee, waxaan is idhi maxaa helay tolow?”

Nimco oo sacab geerisaliin leh oo aan weli lugteeda bidix lagu duugin candhuuf ku sii tufaysa ayuu hadalku gaadhay.

”Tufuu, huunno maan soo daahay? Waan iska soo luudayey. Goormaad timid adigu?”

”Naa walaal maanta wiil baan arkay, anigu mar dhoweyd ayaan imide. Kow dheh.”

”Miyuu qurux badnaa waadigan faraxsane.”

”Naa ina rag way noo kala dhammaatee, waxaan ku idhi...”

ambaala, caasimad aan da' weyneyn, nabarradeedu badan yihiin – Najax sideeda oo kale. Baabuur yar oo cad ayuu Xasan ku qaaday. Rejo ay dalkeedii kaga timid ayay dib u qooraansanaysaa marka ay ka soo dhaqaaqeen gegida diyaaradaha ee Entebbe. Waa run, go'aan way ka gaadhay jacaylkii inanka madaxweynaha ee Najax. Waa run, noloshaa way ka timid. Waxa kale oo ay ka timid qayb iyada ka mid ah. Najax ma aha sidii ay ahaan jirtay. Ma aha qofkii safarka jeclayd. Ma aha qofkii dadka iyo barashadooda jeclayd. Xasan oo isku deyaya in uu uga faalloodo

magaaladan ay timid, ayay “hii” ugu jawaabtaa. Hadalka ayay maqlaysaa, haddana way ka baxaysaa. Xarfihi u odhanayey, guux ayay isu beddelayaan. Way soo dawaaftaa, maskaxdaa shaqaysa, qalbigaa ilmeeya. Mar dambe ayay ku toostaa Xasan oo leh “deedna sidaas ayaa Kambaala loogu bixiyey.” “Haaa, wallaahi waa cajiib” ayay iska tidhaahdaa. Su’aal ayay “haye” kaga jawaabtaa. Qalbiga laabteeda hoosteeda ku jira ayaa ka culus baabuurka ay saaran tahay. Way qaadi kari la’ dahay.

In ay madhan tahay ayay dareemaysaa. In ay wax weyni ka maqan yihiin ayay isu aragtaa. Inadhaha ayay u lalisaa mugdiga iyo dhulka madow ee muraayadda dhankeeda kale ka muuqda. Nolol cusub, dad cusub iyo meel cusub. Malaha jacayl cusub? Macquul u ma eeka. Saacad iyo labaatan daqiiqo kaddib ayay ku soo dhaceen jidka cammيران ee Malinga. Walow ay fiid tahay, haddana dadka ayaa sidii looga bartay jidka cidhiidhi ka dhigaya. Waa wada soomaali. Dadka lugaynaya, kuwa taagan iyo kuwa fadhiyaba. Meel kasta dhugdhugley ayaa taagan. Bakhaaro magacyo soomaali ah leh ayay kolba mid dhaafaysaa. Meeshu ma Kambaalaa, mise waa Hargeysa? Xasan oo in muddo ah ka aamusnaa, ayaa sharraxaad u bilaabay. “Xaafaddan waxa la yidhaa Kisenyi, waa xaafaddii soomaalida. Waa xaafaddaadii.” Indhaha ayay la raacday dadka dhaafaya. Sahra iyo Hoodo ayay ka dhex baadhay. Labadeedii garab. Asxaabtii ay la noolayd. Xusuusta ayay dib u celisay. Makhaayaddii ay bunka ka cabbi jireen ayay ku noqotay. Codkii deggenaa ee Sahra ayay dhegeysatay. Hoodo oo qaylinaysa ayaa ka soo dhex gashay. Way iska qososhay. Hoodo. Waa saaxiibaddeed Hoodo. Gabadhii ay u hibaysay ninkii ay jeclayd. Tolow imika maxay qabanaysaa? Miyey is guursadeen? Haddana way isla yaabtay. Maalin uun bay ka soo maqnayd. Waddooyinkii ilayska lahayd ayay ka soo dhammaatay. Kisenyi qaybaheeda mugdi ah ayuu baabuurku

ilays daciif ah waddada rafka ah ku iftiiminayaa. Baabuurkii ayaa waddada badhtankeeda istaagay. Hareeraha ayay eegtay, way weyday wax nal ah oo baxaya. "Soo deg walaal" ayuu Xasan ku yidhi. Iyada oo aan garanayn meesha loo socdo cagaha dhulka tuuraha leh ku habsatay. Shandad weyn oo ay lahayd ayuu Xasan la booday. Luuq ayuu daf yidhi, way daba kacday. Dhowr jid oo cidhiidhi ah ayuu ka laabay. Carruur da'doodu yar tahay, bannaankana taagtaagan ayay sii dhaaftay. "Orda hoyda" ayay hoos u tidhi. Meel ay u haydaan miyey haystaan? Mooyi.

Gurigu dhanka bari ayuu u jeedaa. Albaabka laga galo midabkiisa cagaarka ah waxa kala gooya dillaac badhtanka ah oo laga arki arko cidda gudaha joogta. Marka aad gasho waxa aad dhex istaagaysaa daarad aan weyneyn oo dusha bannaan. Musqul ayaa garabka midig kaa qabanaysa. Qolka ku xiga waxa deggan Farduus iyo ninkeeda Cismaan oo isku cusub, welina wax carruur ah dhalin. Qolka soo jeeda waxa deggan gabadha guriga ka mas'uulka ah ee Ardo, ninkeeda Xaashi iyo saddexda carruur ah ee ay dhaleen. Qolka yar ee soo hadhay, dhanka bidixna ku yaalla, waxa deggan Nimco. Waa qolka ay Najax degi doonto. Dumarka oo daaradda ku caweynaya ayay Najax habeenkaa timid. Farduus waa gabadh iska qosol badan. Dhowaan ayay is guursadeen ninkeeda Cismaan. Cismaan waxa uu ka yimid Norway, waxaanu u joogaa in uu iyada kexeeyo. Balse inta aanu noqon, iyada ayuu saddex bilood la joogayaa. Ardo waa gabadha guriga kireysa. Da' ahaan afartan ayay wax yar kor u dhaaftay. Gabadh aan aad u dheerayn, hilib xoog ahna leh. Waa qof deggan, balse gacan-bir ah ku haysa maammulka. Way salaameen dhammaan. Nimco oo kijinka ku maqnayd ayaa soo baxday. Si diirran ayay u salaantay. "Oo walaal in aad saaka imanayso ayaan moodaynee..." Najax way faraxday. Waxay dareentay in la sugayey. Wejigeeda oo aan in

muddo ah wax farxad ah laga dareemin ayaa dhalaalay. "Kaalay walaal aan qolka ku tusee, waar dee Xasanow u soo qaad inanta alaabta." Waa la hor kacay. Way daba kacday. Markii uu Xasan alaabtii dhigay, ayuu Najax ku yidhi: "Anigu haddaba waan fasaxanahay ayaan filayaa, mar haddii aan Nimco kugu habsaday waan nasan karaa. Haddii aad wax u baahatana Nimco ayaa lambarkayga haysa. Laakiin iyada haddii aad haysato, ii baahan maysid." Way u mahadcelisay, waanu dhaqaaqay. Nimco ayay isku soo hadheen. Dhankeeda ayay eegtay. Nimco da'deedu labaatan ayay wax yar kor u dhaaftay, sida Najax oo kale. Laba sanno ayay magaaladan ku noolayd. Waxa ay la dhalatay saddex wiil iyo saddex hablood. Laba wiil ayaa ka yar. Dhammaantood waxa ay joogaan Boorama. Magaaladii ay ku dhalatay ee ay ku kortay. Waa gabadh da'deed ka weyn, taqaanna sida dadka loo la dhaqmo. Waa qofkii ay Najax u baahnayd. Laakiin Najax dadkii way nacday. Cidna niyad u ma hayso. Maalmaha qaar hadal ayay ku wareerin lahayd, qosolkeedii dheeraana jaarka ayaa dhibsan lahaa. Balse imika qalbiga ayaa la la qaybsaday, waa lagu dhex maydhanayaa. Walow ay ku faraxsan tahay in ay nolol cusub bilaabayso, haddana waxa ay ka xun tahay in ay ka timid wax kasta oo iyada ka dhigayey iyada. Way kala maqan tahay, hadalku mar dambe ayuu gaadhayaa. "Walaal kolley waad soo daashee iska jiiifso sariirta, casho ayaan kuu keeniye." Markii ay Nimco baxday ayay naqas badan dib u qaadatay, soona celisay. Hareeraha ayay eegtay. Qol yar oo hal qof loogu talagalay, balse laba sariirood lagu qasbay. Laba sariirood oo yaalla labada dhinac ee iska soo horjeeda. Gidaarka waxa ku dheggan sawir weyn oo ah qaaraddii Afrika. Bes. Wax kale ku ma yaallaan gidaarka qolka. Dhulka, barta waxa cagaha iyo sibidhka qabow u dhexeeya salli yar oo ay cagtu marba dhinac u kaxaynayso. Gidaarka saddexaad waxa soo yaalla kabadhka dharka. Way ku yara dhowaatay. Qayb dhar ayaa ka buuxa, qaybna way madhan tahay.

Shandaddeedii cuslayd ayay soo jiidday, waxa ay damacday in ay dharka khaanadaha ku gurto, haddana way ka wahsatay. Naf wax qabataa ku ma jirto. Casho loo keenay ayay badh ka cuntay, badhkii kalena kijinka iyada oo u sii wadda ayay Nimco ka qaadday. "Orod iska seexo walaal, kolley waad daalan tahaye. Waa innoo berri." Albaabka ayay soo ceshatay. Dhar ay saaka soo xidhatay ayay si deggan isa ga furtay. Midba mar qaadday. Kuwo dabacsanna way xidhatay. Sidii qokeedii ayay dareentay, qolkeedii ku dhex yaallay gurigoodii Hargeysa. Marka laga reebo in ay kun wax ku kala duwan yihiin labada qol. Culays ayay xusuusta qolkeeda ka sii qaadday. Sariirta ayay dul tagtay. Waxay isu diyaarisay in ay seexato, walow ay og tahay in aanay gam'i doonin afarta saacadood ee soo socda. Maro-kaneeco ayay isku sii daysay, dhanka gidaarka ayay u sii jeedsatay. Jilbaha ayay soo laabtay, gacmahana laabta ayay gashatay. Ilbidhiqsiyo kaddib, waxa ay dareentay sida ay illintu u dul ordayso sankeeda, barkimadana u qoynayso.

Sidii xaashi yar oo kale ayay u dul taallaa sariirta markii ay indhaha kala qaadday. Waa waagii kowaad ee ugu beryay dhul shisheeye. Gidaarka midabka cawlan ayaa markiiba xasuusiyey in aanay qolkeedii joogin, in aanay meeshu gurigii hooyadeed ahayn. Jidhka oo garaacaya ayay ku war heshay, maskaxda oo guuxaysa ayay la soo kacday. Intii ay hurudayba way riyoonaysay. Najax ayay dhowr jeer guursatay, haddana Hoodo ayay dhowr jeer u guurisay Najax. Madaxtooyada ayay dhowr subaxood ka soo toostay. Markii u dambaysayna, qol Kambaala ku yaalla ayay ka dhex toostay. Daal badan ayay dareemaysaa, sababtana ma garanayso. In ay iska jiipto ayay rabtaa, maalintu degdeg ku dhaafto, gabbalkuna dhaco. Ilayka maalinta ayay nacday. Cabsi ayaa haysa, wax ay ka cabsanaysana ma garanayso. Haddii aan la la yaabayn, way iska jiifi lahayd maalinta oo

dhan. In ay keligeed ahaato ayay rabtaa. In ay is la sheekeysato ayay doonaysaa. Wakhti saa'id ah in ay u baahan tahay ayay dareemaysaa. Aniga oo sidan ah, sideen waxbarasho u bilaabi karaa? Waa su'aal aan la hayn cid uga jawaabta.

Walow ay dad soomaali ah la joogto, haddana in ay ajnebi tahay ayay isu aragtaa. Wax kasta ayaa ku cusub. Dad cusub oo u baahan in la fahmo dabeecaddooda. Ma aha gurigii hooyaday. Dib ayay ugu noqotay qolkeedii ay keligeed lahayd. Waxa ay dareentay in aanu qol keli ah ahayn, balse uu saaxiibkeeda kowaad ahaa. Waxa ay soo xasuusatay maalintii u dambeysay ee ay dhex taagnayd, si ay nabadgelyo u tidhaahdana ay garan la'ayd. Sidii ay u dhex jiifi jirtay inta ay doonto, marka ay doontana uga bixi jirtay. Qolkii ay dhexdiisa siday doonto uga dhex qaylin jirtay, ugu dhex ciyaari jirtay, uga dhex qosli jirtay, uga dhex ooyi jirtay. Waxa ay barbardhigtay sida ay oohinta isugu celinaysay xalay, si aan loo maqlin naqaskeeda. Imika oo kale waxa ay u baahnayd in ay gurigii hooyadeed joogto, ugu yaraanna laba bilood ku xidhnaato gudihiisa. Dhabtii hooyadeed ee ay madaxa saari jirtay marka ay adduunyadu soo eegto, ayay tebtay. "Waan ku qasbanaa in aan soo dhaqaajiyo" ayay gar isku siisay. Waa runteed. Maxay odhan lahayd haddaa? "Hooyo inanka aannu isku magaca nahay ee madaxweynuhu dhalay ayaan jeclaaday, isna sidoo kale. Markii aan guur isku afgrannay ayaan ogaaday in ay saaxiibadday Hoodo isaga jeclayd. Markaa meherkii sidaas ayaan u joojiyey." May, sidaas in ay tidhaahdo, waxa ugu fududayd in ay ka soo baxsato magaaladeedii ay jeclayd. Cid kasta oo ay taqaanayna ay ka timaaddo.

Imika Kambaala ayay sariir yar oo bir ah dhinaceeda si kala dheer ugu fadhidaa. Noloshu sida ay sidan u noqotay ayay is weydiinaysaa. Waxaas

oo dhan waxa ka daran, sidee ayay uga bixi doontaa? Waa su'aal ay ku dawakhday jawaabteeda, markii dambena ay isku qancisay in aanay jawaabba lahayn. Xaaladdan aan ku jiro, aayar uun laga ma baxo. Waxaas oo dhan wax ayaa ka horreeya. Waa in aan hooyo la hadlo. U sheego in aan nabad qabo. Nimco ayay weydiisay meel ay ka wacdo waalidkeedii. Telefoon ayay u dhiibtay, si naxariis lehna ugu sheegtay in ay wici karto cidda ay doonto.

Lambarkii oo ay dusha ka haysay ayay ka horreysiisay furihii, waanay dhegeysatay dhawaaqa baxaya. In yar kaddibna codkii qaboobaa ee hooyo ayaa la hadlay. Waa cod markii uu dhegaha Najax soo gaadhay, indhaheeda il biyo ah ka faruuray. Way isku daadatay, baroorna qabsatay. Way u sharrixi kari weyday sababta ay u ooyeyso. Hooyadeed waxa ay u qaadatay in ay qaloonayso inanteedu, in ay wax u dheer yihiin, Najax uun baa og.

"Hooyo Hoodo iyo Sahraa igu kaa wareeriyee maad la soo hadashid." "Anaa la hadli hooyo." ayay ugu soo koobtay, wax yar kaddibna way dhigtay. Wax yar ayay ka fikirtay labadooda, markii ay indhuhu aragga isku yaaciyeen ayay ka boodday. Mar aan sidan dhaamo ayaan la hadli, ayay isku qancisay. Imika hawl kale ayaa i sugaysa. Waa in aan jaamacaddii tago. Waraaqaheedii oo dhan ayay isku hagaajisatay, iyada oo nafta qasbaysana waxa ay u baxday Kambaala mugweyn. Nimco oo u noqotay garab ay u baahnayd ayaa wadda. Carro cas oo adkaatay, tuuro kala waaweyna leh, ayaa cagaheeda soo cadaadinaysa. Dhanka sare, qorrax aad mooddo in ay cadhaysan tahay, ayaa soo dhalaalinaysa. Walow ay weli subax tahay, haddana kulaylku waa mid uu dukhsigu ka hadhgalay. Waxa ay dhex jiidheen badweyn dad ah, dad qof waliba meel u socdo. Cidhiidhiga iyo kulaylka ayaa ka yeedhsiiyey: "Walaal jaamacaddu intee ayay innoo jirtaa?" Nimco oo labadii sanno ee ay magaalada joogtay la

qabsatay deegaanka, ayaa si fudud ugu jawaabtay iyada oo sacabka midig indhaha dushooda koofiyad uga dhigaysa. "Ma dheera walaal, waa illaa labaatan daqiiqo, haddii aynu helno Matatu dheereynaya."

Iyada oo aan fahmin ayay "haye" ku soo koobtay. Najax ayaa la yaabban sida ay Nimco dadka u wada garanayso, qiyaastii qof kasta oo ka soo hor baxa way salaamaysaa. Islaanta guriga hor fadhida, ka roodhida iibinaya, ciyaalka kubadda cagacaddaanta ku ciyaaraya - dhammaan. Luuq kasta oo ay ka laabaan, waxa ay dareemaysaa in la soo eegayo. Dadkuba iyada ayay ku mashquulsan yihiin. Way yaabban tahay. Waa la eegaa, iyaduna way eegtaa. Marka laga jeedsan waayo, ayay iska jeedsataa. Haddana qof kale oo eegaya ayay aragtaa. Way shakiday. Maxaa si ah? Weli jawaab may helin, balse jidkii weynaa ayay ku soo baxeen.

Xaafadaha dhexdooda haddii ay dadku sida webiga u socdeen, halkan sida badda ayay u fadhiyaan. Waa isgoyska weyn ee xaafadda. Boqollaal qof ayaa is dhaafdhaafaya, in ka badan ayaa taagan - keli-keli iyo wadarba. Intaa waxa dheer xayawaanka dadka la dhaqmaya ee meesha ka muuqda. Gaadiidka oo dhowr nooc ah ayaa isna jidka dhan walba ka jooga. Baaskiil, walaalkeedii ka weynaa ee Dhugdhugley. Tagaasi yaryar iyo illaa kii waxaba dhalay ee xammuulka. Dhammaan ishu way qabanaysaa.

Najax waxa ay aad ugu dhowaatay Nimco, si aanay uga lumin. Ma aha meel lagu lumo.

Sidii ay u socotay ayay istaagtay Nimco. Najaxna sidoo kale.

"Maxaa dhacay walaal?"

"Halkan ayaynu ka raacaynaa Matatu?"

Balaayadu ma tareen baa haddaba? Daqiiqado kaddib ayuu meel fog ka soo baxay isaga oo ordaya. Midabkiisii caddaa ayay markiiba isha Nimco

qabatay. Sidii looga bartay kirishboyga ayaa albaabka la laallaada. Isaga oo waxoogaa lacag ah gacanta midig ku xejinaya ayay Nimco indhaha ka wada hadleen, waanu istaagay hortooda. "Soo fuul walaal waa kane." Najax ayaa aragtay in uu wuxu yahay bas caasi ah. Iyada oo aan fikir badan ka gaadhsiin ayay kursi cidhiidhi ah salka saartay. Waa xabaal yar oo socota - cidhiidhi, kulayl iyo diiqad. Indhaha ayay bannaanka u lalisay, magaaladuba waa wada Matatu. Afarta jhaba basas cadcad ayaa u kala gooshaya. Inta taagan ayaa ka badan. Muddo markii ay socdeen ayay Najax tidhi: "Walaal lacagta miyeynaan siinayn?" Nimco oo u dulqaadanaysaa aqoon-la'aanteeda ayaa si qabow ugu tidhi: "Walaal marka la degayo ayaa la siiyaa." Way iska aamustay.

Qiyaastii soddon jeer ayuu sii istaagay, illaa ay Nimco markii dambe ku qaylisay: "Masow, masow, masow!" Waa loo joojiyey. Way ka degeen. Jidka Ggaba Road ayay wax yar hore u raaceen. Midig ayay uga dageen, markaas ayay Nimco joogsatay. Najax oo cagaheeda iyo jidka ku mashquulsanayd ayaa kor eegtay. Horteeda ayay soo taallaa, u eeg wax soo dhoweynaya, waa "Kampala International University."

Albaabka qaybtu furan tahay ayay ka galeen. Albaab ay is arki doonaan maalin kasta, dhowrka sanno ee soo socda. Dhismaha cawlan ee garabkooda bidix kaga aaddan ayay baashiisa socdaan, iyaga oo ku hagaagaya ka kale ee dhalada ah. Inta ay dhex socoto barxadda jaamacadda ayay isha ku xadaysaa qaybaha goob noqon doonta hoygeeda labaad. Meel ay subax kasta u soo kallahdo, asxaab cusubna ka dhex hesho. Asxaab cusub. Tolow miyaan diyaar u ahay asxaab cusub? Mustaqbalka dhan ayaa madow ah. Ma arkayso wax maanta dhaafsiisan. Runta marka la sheego, in ay sariirtii ku noqoto ayay rabtaa, dunidan

fooshaxunna ay ka xarooto. Kolba naqas ayay soo tuuraysaa. Naqas culays badan oo laabta u fududaynaya. Qayb iyada ka mid ah ayaan rabin nolosha cusub. Qayb iyada ka mid ah ayaa rabta in ay magaaladeedii ku noqoto. Waa qaybta uu qalbigu hoggaamiyo. Dhexdeeda ayaa la isku haystaa. Halgan dheer oo aan dhammaan doonin ayaa ka socday markii ay albaabka quraaradda ah ka gashay dhismaha diiwaangelinta ardayda ajnebiga ah. Laba saacadood kaddibna waxa ay ka soo baxday iyada oo laba waraaqood gacanta ku sidata. Waraaqo ay geyn doonto xafiiska dowladda. Nimco oo la yaabban sida fudud ee loogu soo dhammeeyey hawsha inteedii badnayd ayaa faraxsan. "Naa walaal nasiib ayaad leedahay wallaahi, waraaqahan si fudud dadka ku ma soo siiyaan." Najax ma ay xiisaynayninba natiijada kulanka. Qof la jiidayo ayay ahayd. Qof laabtii hooyadeed u baahan, balse silcaysa bacadka Kambaala. Bas Kisenyi tegaya ayay soo raaceen. Wax yar kaddibna sariirteedii ayay dhinaca kaga fadhidaa.

Dhul shisheeye xumaa, Ilaahayow dhul shisheeye ii daranaa. Ma sidan ayaa ii dambeysay? Bal maxaa i keenay meeshan, dhulkaygii iga soo kexeeyey? Dal iyo dad qalaad ayaan qalbi gudhay la dhex joogaa. Waxaas oo dhan waxa igaga daran, cidlo ayaan dareemayaa. Qof lunsan ayaan isu arkaa. Haddii aan hadli lahaana, cid aan u sheego ma haysto. Taas ayaa i gubaysa. Cid i dhegeysata ayaan rabaa. Balse ma haysto. Waa dhib aniga igu kooban. Sacabka ayay kolba dhabanka marinaysaa. Indhaha oo aan libiqsanayn ayaa soo burqanaya. Gacantu marka ay qoydo ayay shalmadda adeegsanaysaa. Noloshaba ma aniga ayaa arkay, waa maxay sidani? Qayrkay guryihii hooyadood ayay joogaan, werwer la'aan seexdaan. Dhowr usbuuc uun kahor nolol kale ayaan ku jirey. Farxad ayaan ku seexan jirey, aniga oo waaga raagsanaya. Magacayga meel laga yaqaanno

ayaan joogay, aragtidayda la tixgeliyo. Qofkii aan dunida u jeclaa ayaan haystay. Isaguna wuu i jeclaa. Dhowaan ayaannu aqalgelaynay. Boggii aan nolosha ka joogay waa la rogey. Anigana waxba la i ma weydiin. Maantana waxa aan ahay ajnebi, jacaylkaygii waan ka soo tegay, dhulkaygii iyo waalidkaygii waan ka soo tegay. Igu culusaa waxan i haystaa. Rabbigayow iga dul qaad, ma qaadi karee. Illintii qaboobayd ayaa kulayl isu beddeshay, dhabankeedana gubaysa. Oohintii aamusnayd ayaa cod soo yeelanaysa. Cunaha ayaa xanuunaya. Way isku dhex daadatay. Si aan loo maqlin ayay naqaska isku celinaysaa. Meeshani waa meel baas. Xitaa si xor ah u ma ooyi karo. Way kacday, weyso degdeg ah soo qaadatay, qolka dhexdiisana istaagtay. Jiho qaldan ayay u jeedsatay, Ilaahayna waxa ay la hor istaagtay naf aan faraheeda ku jirin. Rakcaddii labaad, sujuuddii u dambaysay ayay madaxa dhulka ka qaadi kari weyday. Ilaahayow imtixaanka waan aqaannaa, waanan fahmay in aad i imtixaamayso, Ilaahayow intaa iigu jooji. Adiga ayaan kugu dhaartee naftaydu ma qaadi karto, feedhahaygu ma awoodaan intaa in ka badan. Adiga ayaa wax walba awoodee, Ilaahayow sidan ii dhaan, waan ku baryayaaye. Ilaahayow... Toddoba iyo toban daqiiqo kaddib ayay soo fadhiisatay. Iyada oo dawakhsan ayay attaxiyaatka dhex carartay. Indho cascasna midig iyo bidix ula jeedsatay. Kitaab ay shandadda ku sidatay ayay dhabta saaratay. Aayado ay ka raagtay ayay indho aan caadi wax u arkayn ku akhriday.

Maalmihii xigey waxa ay ku mashquulsanayd hawlaha jaamacadda. Garabkeedana waxa joogtay Nimco. Nimco oo la yaabban qof hadalka soo gaabinaysa, wax badanna aan odhanayn. Waxa ay arkaysaa qof marka ay qoslayso debnaha xoog ku kala jiidaysa. Qof qosolka jilaysa, jilis aad u xun. Way arkaysaa in ay wax qaldan yihiin, mana saxayso waxa dhacay. Way isku cusub yihiin, ku ma dhiirranayso in ay weydiiso. Dhowr jeer

way aragtay iyada oo si hoose illin isa ga masaxayso. Dhowr jeer way iska dhigtay wax aan arkayn. Wakhti ayay rabtaa in ay siiso. Wax ay u eeg tahay qof og xaaladda ay ku jirto, walow aanay ogeyn sababta ka dambaysa.

Ayaamuhu way is beddelayaan, walow ay luudayaan. Maalmaha ayaa isku wada eeg. Subaxa oo ay indho cas la kacdo, cuntada oo ay mar walba badh ka cunto, wixii xafiisyada dowladda kaga xidhan oo ay soo dhammayso, sariirta oo ay dhowr siyood u isticmaasho. Toban jeer oo ay tukato, intaa in ka badan oo ay beerka ka oydo. Hurdada oo ay u jiifsato siddeedda fiidnimo, saqda dhexena ay gama'do.

Saddex todobaad ayaa tegay, ugu yaraan toban kiiloona way ka dhaceen. Faraha ayaa qoryo u ekaaday, indhaha ayaa god ka soo jeedsaday. Waa maalintii labaad ee ay u kallahdo waxbarashadeedii oo si rasmi ah u bilaabantay. Sidii qof dhiman ayay gashaa fasalka, cidna la ma hadasho, iyada oo maqiiqan ayay guriga timaaddaa. Sidaas ayay ku waddey illaa ay maalin Sabti ah – toddoba cisho kaddib maalintii ay jaamacadda bilowday – ay go'aan gaadhay. Waa maalin ay fasax tahay. Guriga ayay ka baxday, mana garanayso meel ay u socoto. Waxay se u badan tahay in ay nafteeda la soo faqayso. Dhanka bari ayay u kacday. Luuqyadii ayay ka dhammaatay, istaanka basaska ayay dhanka waqooyi ka martay. Indhaha ayay la raacaysaa dadka aad mooddo in uu midba jiho gaar ah u socdo. Qof kasta waayo gaar ah ayaa dul hoganaya. Qof kasta nolol gaar ah ayuu nool yahay, garoonkana waa la wadaagayaa. Cagta ayaa socodkeeda sii wadatay. Jidkii leexdaba way la leexataa, illaa ay ku soo baxday dhisme indhaheeda wiilashooda ballaadhiyey. Midabkiisa ciidda u eeg ayaa dhulka sare uga kaca, gidaarradiisa ayay awoodi ka muuqataa. Kaabado waaweyn ayaa dhulka ka bilaabma, qaybta sarena ku xidha dhulka.

Minnaaradda dhinaca ku taalla ayaad mooddaa in ay daruuraha madaxa la gelayso. Weli dhisme sidaas u weyn ma ay arkin. Waa masjidka loogu magac daray Qaddaafi, madaxweynihii hore ee Liibiya. Hadyad ayuu u siiyey dalka iyo dadkiisa muslimka ah. Hortiisa marka ay taagan tahay ayay dareentay in ay qudhaanjo le'eg tahay. Kaabadaha waaweyn ayay kor u raacday. Barxadda weyn ee xagga sare ayay ka gudubtay. Dhismaha dedan markii ay cagta gelisay ayay dareentay qabow jidhka dhan saaqay. Laba rakcadood kaddib ayay dhankii bannaanayd u soo baxday. Kambaala ayay hoos u eegtay. Dhisme kasta dadka ku dhex jira ayay ka fikirtay, inta jidadka maraysa iyo inta meelaha taagan. Qof kasta gaarkiisa ayay uga fikirtay. Walow aanay korkooda ka muuqan, haddana qof kasta culays gaar ah ayaa saaran. Qof kasta in dhibaysa ayaa garbihiisa saaran. Sidaas oo ay tahay noloshu ma joogsanayso. Cidna loo ma joojinayo. Maanta waa Sabti, berrina Axad. La ma odhanayo Najax ayuu dhib haystaaye, berrina Sabti ka dhiga. Laba arrimood, mid ayaa ila gudboon. In aan noqdo qof ay noloshu ka adkaatay, iyo in aan anigu ka adkaado. Midda dambe ayaan doortay. Murugada iyo culayskeeda waan arkay, mana aha meel la joogo. Bil dhan ayaan maalin kasta ooyayaa, waa qalad. Qalad maaha, laakiin waa iska mushkilad. Wax kasta oo i dhibaya waxa aan kaga tegayaa masjidkan. Noloshaydii hore waa in aan iska illoobo. Bog cusub waa in aan ku qoro xarfaha ay noloshani i barti doonto. Noloshaydana waa in aan jacayl dambe ka ilaaliyaa, naftaydana aan horumariyaa. Waxbarashadan cusub waa in aan ka soo dhalaalaa. Magacayga iyo jacaylna, hal weedh ma wada geli karaan. Xaaraan ayaannu kala nahay.

Labadii habeen ee u dambeeyey si dhakhso ah ayay u gama'day. Mar kasta oo uu qalbigeedu murugo bilaabana, way ku xanaaqaysay. Isna wuu is nabayey. Maalintii Isniintii ayay fasalka la soo gashay weji ka duwan kii

ay hore u lahayd. Markii u horreysay ayay indhaheedu qabteen ardayda ay fasalka wada dhigtaan. Hal wiil oo soomaali ah ayay indhaheedu ku dhaceen. Markiiba way ka jeedsatay. Balse isaga ayaan ka jeedsan. Dhankeeda ayuu u soo dhaqaaqay. "Salaamu calaykum walaal, Maxamed ayaa la i yidhaa, adna?"

Maxamed waa wiil firfircoon. Hadalkiisu joogsi ma laha, hakadna hadalkiisaba daa. "Walaal magacaaga ii sheeg? Aniga kaygu waa Maxamed? Goormaad timid Kampala? Ma reer Hargeysaad tahay?" Waa caksiga Najax. Su'aalaha oo dhan ayaa madaxeeda kor maraya, qaarkood ma maqlaysaba. Haddii ay dhegeysan lahayd, kii ay jeclayd ayay codkiisa ka dhex arkaysaa. Waa nin, ninna ma rabto. Barasho ayuu rabaa, iyaduna ma rabto. Hadal ay garanayso barta uu ku dhammaan doono, ayuu bilawgiisa wadaa, iyaduna ma rabto. Hadalkiisa way is dhaafisay, wax waalan ayay iska dhigtay. Ma aha mid qancaya. Maalmo dhowr ah ayay sidaas ku wadday, subax kasta salaan diirran ayuu kula soo kallahaa, si hurudda ayay ugu jawaabtaa. Ma daalo, ma daasho.

Najax wax kale ayaa gubaya. Mas'uuliyad ay ka gaabisay ayaa gaadhay wakhtigii la iska dul qaadayey. Tan iyo galabtii ay magaaladeedii ka soo duushay, asxaabteedii la ma ay xidhiidhin. Walow ay qiil haysatay, haddana taasi ma aha mid ay iyaga u sheegi karto. Nolol ay ka gudubtay ayay ka mid ahaayeen, si ay uga soo ceshatana ma garanayso. Hooyadeed oo dhowr jeer la soo qaadday arrintaas, si fudud ayay u dhaafisay. Maskaxdeeda oo maalin kasta soo hordhigtana, qalbigaa dhaafiya. Sahra iyo Hoodo ma aha dad sidaas lagu goyn karo, balse nolol ay ka gudubtay ayay ka mid noqdeen. Nolosheedii hore ayay ku milan yihiin, sidee looga saaraa? Waxa ay ahaayeen laba ay saddexayn jirtay, sidaana way ku dhammaystirnaayeen. Waayaha nolosha way ka tashan jireen, wax kastana

si wadajir ah ayay uga qaybqaadan jireen. Nolosha indho dabacsan ayay ku eegi jireen, dhibaatooyinkeedana isku ma ay dhibi jirin. Qosolka ayaa dhex u ahaa. Illaa uu Najax soo dhex galay, yarkii kala geeyey. Imika isaga go'aan wax u eg ayay ka gaadhay, sidaas darteed iyagana waa in ay meel uga hesho nolosheeda. Wax badan way ka wareegtay, balse galabta in ay la hadasho ayay go'aansatay.

Albaabkii kala jeexnaa ayay iska soo riixday goor casar laga baxay. Farduus oo daaradda dhar ku maydhaysa ayay sii dhaaftay. Qolkeedii ayay daf tidhi. Nimco ayaa sariirteeda soo fadhida, iyaduna shandaddii ayay dhulka ku tuurtay, hagoogtiina furatay. Laydh qabow ayaa markiiba qoorteeda jiidhay. Salaan kooban kaddib ayay Nimco hore u soo fadhiisatay. In badan way eegi jirtay, waxna may weydiin jirin. Maanta waxa ay aragtay in ay sidii hore ka weji furan tahay. Goor wax la weydiiyo Najax way tahay.

"Maanta waad faraxsan tahaye, maxaad soo aragtay Najaxeey?"

"Walaal sow aniga maalin walba faraxsan."

"Ilaahaaga ka yaab! Ma adaa faraxsan? Naa ha i qodqodin huunno."

Najax oo diidaysa in uu hadalku sii socdo ayaa tidhi: "Naa haaye walaal, mid baan iska kari la' ahay jaamacadda joogee. Adigu maanta maanad tegin meelna?"

Najax maalin keli ah may arkin Nimco oo jaamacad tegaysa, waxaanay u sheegtay in ay muddo dheer magaalada degganayd. In badan ayay rabtay in ay weydiiso, balse ay ku hagaagi la'ayd. Maanta iyada ayaa afka la soo gashay. Nimco way yara hakatay, haddana way hadashay. "Naa imikaan ka imiye, i sug musqushaan gelayaaye."

Xuf ayay ku dhaaftay. Shakigeedii ayaa u sii xoogaystay. Telefoonkeeda ayay ku jeedsatay, waxa ay baadhay lambarradii. Kii Sahra ayay doorbidday. Hoodo oo ay aad isugu sii dhowaayeen ayay dib u dhigatay, sababo jira awgood. Way wacday, waxa loo sheegay in aanay lacag ku filani ugu jirin. Iyada oo telefoonka hiifaysa ayay Nimco soo baxday. Way u sheegtay in ay lacag u baahan tahay. Nimcana hawl ayay suuqa uga baahan tahay. Way is raaceen. Isgoyska weyn ayay tageen. Meheraddii kowaad ayay galeen. Khaalid oo ay wax ka iibsadaan ayaa soo qoslaya. Kaadh ayay ka qaateen. Wax aan toban tallaabo ka badnayn ayay galeen meheradda "Masha Allah" ee ay Xaawi haysato. Nimco ayaa xijaab ka soo qaadatay. Najax oo weli kalabarasho ku jirta ayaa dhegeysanaysa sharraxaadda Nimco. Dhegaheedu maanta si fiican ayay u maqlayaan codkeeda. Ma xawilna sidii hore. Dukaan kasta iyo waxa uu ku fiican yahay ayay ogaatay. Mar keli ah ayay maqashay qof u yeedhaya. Way is taagtay. Dib ayay u eegtay. Nimco ayaa yaabtay.

"Maxaa ku helay?"

"Sug... Maad maqlayn?"

"Maxay?"

"Iska dhaaf. Inna mari."

Kabihii ayay midba meel ku sii tuurtay markii ay qolka gelaystay. Iyada oo yara naxsan ayay wacday lambarkii. Degdeg ayaa looga qabtay. "Halow." Cod aanay beryahaa maqlin. Cod meeshii maqli jirtay ay basaastay. Dareen noociisa aanay hore u arkin ayaa jidhkeeda dhex qaaday. Saaxiibaddeed Sahra ayay codkeedii maqashay.

"Naa Sahra, iska warran?"

U ma baahan in ay isu sheegto, naqaskeeda ayay garan kartaa. Qaylo ayay ku dhufatay.

”Naa Najax, Alla naa waa Najax. – Naa bal sug aannu la hadalnee. Naa Najax. Iska warran huunno? Maad na nacday?”

Hadal kasta oo ay kaga jawaabto, ma uu ahayn mid buuxiya barta ay weydiintu ka timid. In badan ayay isku dayday in ay ka dhaadhiciso culayska ka haysta deegaanka cusub iyo mashquulkiisa. In badan ayay ku tidhi: ”Sidaas darteed ayaan idiin soo wici kari waayey.” Balse waxa taas ku xigta: ”Sow adigii hooyaba la soo hadlayey, markaas uun maad na soo wacdid. Maxaad Faysbuugga xitaa nooga soo jawaabi weyday?”

Jawaabaha ayaa ku soo yaraaday. Kuwa qalbigeeda ku jira ayay dib u eegtay. Dalkaba idinka dartiin ayaan uga imid. Waxa aad ku maran tihiin wixii i soo qixiyey. Magacyadiinna ayaa iiga dhigan caloolxanuun. Silicaba idinka ayaa i baday. Dartiin ayaan dhul shisheeye keligey uga dhex ilmaynayaa. Intaas ayaa markiiba ka hor timid. In ka badanna way soo socotay. Balse ma ay odhan.

”Naa Najax” ayay ku war heshay.

Fikirka ayay ku dheeraatay. Waxa ay doorbidday in ay dhulka is dhigto. Khaladka ayay tunka ku qaadatay. Raalligelinna way dalbatay.

”Bal waa saxe hoo Hoodana la hadal.”

Waa loogu dhiibay.

”Naa huunno Najax...”

Nimco ayaa sheedda kala socota. Markii ay dhigtay telefoonka ayay fadhiga ku qallashay. Jidhkeeda dhan ayaa dhaqaaqa joojiyey. Waxa keli ah ee socday ayaa ahayd illinta dhabanka baratamaysa. Culays dusheeda saarnaa ayaa is muujiyey. Feedhaheeda yaryar ayaa qaadi kari la' waxan soo jiidhay. Halkii ayay nuuxsi la'aan sii fadhiday. Nimcana waxba may weydiin.

”Shalay goorma walaal?”
 ”Shalay markaad Khadra la socotay suuqa Kisenyi, sow anigii kuu yeedhayey.”

"Alla ma aduu ahaa? Dee ku maan arkin walaal."

"Waa iska caadiye, iska dhaaf..."

"Laakiin Khadri waa ayo walaal, qof kale ayaan la socday. Khadra la ma yidhaa inanta."

"Khadraa la yidhaaye, maxay kuu sheegatay?"

"Dee walaal qof kalaad ku qaldaysaaye, inanta Nimcaa la yidhaa."

"Haa, waa hagaag. Inantu miyaanay inanta reer Boorama ahayn?"

Way yaabtay.

"Haa..."

"Jaar ayaannu ahayn walaal inanta, Khadra Cumar Xasan ayaa la yidhaa. Hooyadeedna Yusur ayaa la yidhaa."

Fajiciso ayay ku noqotay. Waxa ay damacday in ay wax ka ogaato xogta uu hayo. Balse wuu dhaqaaqay, xiisaddii ayaana bilaabantay. Maskaxda ayaa shuuqday. Ma qof kale ayuu ku qaldayaa? May. Maxay beenta iigu sheegaysaa? Dadkan baas ee aan cid la aammino lahayn. Meel baastani maxay ahayd? Kolley gurigii aan imika ka soo baxayna isagoo meeshii ka guuray ayaan ku noqon doonaa. Hal erey kaga muu soo duulin xiisaddii. Markii ay dhammaatay ayay dhankiisa u soo orodday. Way weydiisay. Wuu is adkeeyey. Si dabacsan ayay ugu dhigtay, dhowr jeerna qoorta ayay madaxa ku ciyaarsiisay. Isaga oo aan is ogeyn ayuu wixiiba bannaanka soo dhigay.

"Inanta walaal Khadra Cumar ayaa la yidhaa sidaan kuu sheegay. Laba sanno kahor ayuu aabbeheed oday siiyey, iyaduna way diidday. Reerka ayay isku kaceen, deedna way soo baxsatay. Illaa maanta waa la raadiyaa." Madaxeeda ayaa guri le'eg, dhexdiisa ayaa kubbad lagu ciyaarayaa. Afkii ay kala qaadday markii uu Maxamed warka u sheegay, ayay magaalada la soo dhex qaadday. War ay soo sidato ayay u qaadan la' dahay. Nimco

noqotay Khadra. Run been noqotay mise been wax kale noqotay. Maxaa kallifay inanta? Calool adakaa! Miyaanay ogeyn in maalin uun aan ogaan doono? Waan ogaa in ay wax qaldan yihiin. Inantan aan maalin kasta weydiyo waxa iskuulkeedii ku dhacay, iyaduna kolba marmarsiiyo la imanaysa. Cajiib. Haddaba maanta waan ku soo qabtay dheh. Waan ku hayaa Nimcoy, Khadray, Heblaayoy! Iyada oo isla hadlaysa ayay gurigii soo gashay. "Nimco meeday?" ayay dadkii ka hor geysay. Mise Khadra ayaan idin idhaahdaa, waxba isku fali maysaane? Tolow miyay og yihiin. Iyada oo isla maqan ayaa loo sheegay in aanay Nimco joogin. Qolkii, sariirtii oo ay imika soo heshiinayaan ayay dharkii la jiifsatay.

Hooyadeed ayay u sheekaynaysay kolkii ay maqashay codka Nimco. Degdeg ayay u fasaxday. Awood aanay garanayn meesha ay ka timid ayaa soo fadhiisisay markiiba. Bariido ayay ku tuurtay durba. "Naa Nimco, iska warran?" Nimco ayaa ku jawaabtay: "Nabad huunnee ma fiican tahay?" Naayaa beennalay, Ilaahayow inantu waa noocma? Nabad huunno, kuye. Waan ba'nay. La ma naxayaba. Walaal maxaad beenta iigu sheegtay? Warkaaga waan soo helay. Nimco lagu ma yidhaa, jaamacadna ma dhigatid. Reerkiinnii ayaad ka soo baxsatay. Waa naagta Kambaala orod ku soo gashay, naa ma Cabdi Bilaa? Waxay is aragtay iyada oo fikirka ku fogaatay. Way ku dhiirran weyday. Hab kale waa in ay u weydiiso. Nimco diracii guriga ay ku joogeysay ayay ku dhex dhacday. Najaxna dhanka Nimco ayay u soo jeedsatay.

"Waad soo daahdee, waxaan is idhi maxaa helay tolow?"

Nimco oo sacab geerisaliin leh oo aan weli lugteeda bidix lagu duugin candhuuf ku sii tufaysa ayuu hadalku gaadhay.

”Tufuu, huunno maan soo daahay? Waan iska soo luudayey. Goormaad timid adigu?”

”Naa walaal maanta wiil baan arkay, anigu mar dhoweyd ayaan imide. Kow dheh.”

”Miyuu qurux badnaa waadigan faraxsane.”

”Naa ina rag way noo kala dhammaatee, waxaan ku idhi...”

”Bisinka, oo walaal maxaad sidaa u leedahay?”

”Naa nin Maxamed la yidhaa ma taqaannaa?”

”Kun Maxamed ayaan aqaannaa dee walaale, waa kee?”

Naagtu waa khubaro. Wallee tan in aanan gunteeda gaadhayn.

”Walaal Maxamed ayaa la yidhaa, jaamacadda ayuu ila dhigtaa.”

”Dee walaal maxaan ka garan.”

”Isagu in uu ku garanayo ayaa laga yaabaa.”

Shib. Waa la kala aamusay. Hadalkaa u dambeeyey ayaa hawada heehaabayey. Iyada oo lugaheeda isku mashquulinaysa ayay si hoose u tidhi:

”Ma aniguu i garanayaa?”

Najax ayaa u fiirsanaysa dhaqaaq kasta oo ay Nimco samaynayso. Codkeeda is beddelay ayay markiiba dareen ka qaadatay. Way ku sii adkaysay.

”Wiil Maxamed la yidhaa miyaydaan jaar ahayn Boorama, gurigii idin ka soo hor jeeday?”

”Adigu oohintii ma iska deysay?”

Yaa? Maxay tidhi inantu? Tacshiirad rasaas ah ayay ridaysay Najax, iyada madfac ayaa ku dhacay. Guux iyo gariirba waa laga waayey. Indhaha ayaa libiqsiga joojiyey. Ereyada dhegaheeda soo gaadhay ayaa fahankoodu ku adkaaday maskaxdeeda. Maxay tidhi? Waxay tidhi miyay tidhi? Marka laga tago su’aasha aanay filayn, waxa yaab ku noqotay sida qabow ee ay u tidhi.

Nimco diraca ayaa u soo laaban oo jilbaha u soo gaadha. Kubabka oo ay duugtay ayaa dhulka ku qotoma, gacmaheeda oo ay isku masaxayso ayay ku jeeddaa. Ka ma qasna.

Najax ayaa koomadii ka soo baxday.

”Walaal goormaad i aragtay anoo ooyaya?”

”Ninka magicii huunno?”

”Cajiib, dee wax kalaad u jeeddaa?”

”Markaad su’aashaa iiga jawaabto ayaan anna taada kaaga jawaabayaa?”

Najax oo ka xun sida ay Nimco u dhaqantay ayaa shalmadda la boodday, kabahana cagaha sii sudhay, albaabkana ka boodday. Cadho ayay karkaraysaa, wax ay tidhaahdana ma garanayso. Waxba ma odhan karto. Dalkeedii ma aha, gurigii hooyadeedna ma joogto. Wixii ku dhiba waa in aad liqdo, ayay beri hore isku qancisay. Maanta se illaa gacmaha ayaa gariiraya. Debinta hoose ayaa dhaqdhaqaaqaysa. In ay wax tidhaahdo ayay

rabtaa, waxna ka ma soo baxayaan. Cay wixii ay taqaannayba hoos ayay u higgaadisay. Jidkii masjidka Qaddaafi ayay cagta saartay. Midabka maradeeda oo la falgalay ka carrada ay ku dul socoto ayay tallaabada dhufanaysaa. Dadkan baas ee aan la joogaa maxay ahaayeen. Waa qaar aan hadlin oo qolalka kale deggan iyo tan beenaleyda ah. Kambaalada la sheegaa ma sidanaa? Waa maxay dadkan kala wada jeedaa? Waa in aan Xasan la hadlo. Way wacday iyada oo aanu codkeedu degganayn.

”Walaal meeshan meel dhaanta maad haysaa Xasanow? Maya, wax dhibaato ahi ma jiraan walaale... Yaa? Haa yacnii way igu yara fog tahay walaal. Haye walaal, sida kale sow ma wacnid? Haye huunno.”

Wakhtigan la joogo galabta, waxa ay u cadhoonaysaa laba qof. Nimco iyo kii waxanba baday: Najax. May, Nimco iska illow, Najax ayay aad ugu cadhoonaysaa. Najaxow farxaddii jacaylkeennu i siiyey, waxa ka badan xanuunka uu i baday. Waa xanuun aan daawo lahayn. Kun go’aan ayaan kaa gaadhay, kunkaba waan buriyaa. Qof miyaad ka weyn tahay? Maxaad tahay? Yaa xaq kuu siiyey in aad qof kale noloshiisa sidan u saamayso? Naftaydu doqonsanaa! Miyaan kuu barooran uun illaa aakhrio? Miyay kolba naag yari igu wiirsan. Doqon waliba way i fahantay, adiga ayaa dadka ii jebiyey. Haddii wax ku dhibaya lagu weydiiyo, waad sheegi kartaa waxaasi waxa uu yahay. Imika maxaan idhaahdaa? ”Een.. nin yaroo Najax la yidhaa ayaan u ooyayaa”? Akhas, ma sidanaa ii dambaysay? Taag darriyaa! Yaan nabsiga ka galay haddaba, ma Cumarkii nasakha ahaa? Intaas oo innamood ayaa i daba ordayey, markaasaan adiga kuu dhuubtay. Waa arrin toddobada mucjiso ee adduunka, siddeed ku noqonaysa.

Laba saacadood iyo saddex iyo toban ilbidhiqsi kaddib ayay guriga soo gashay. Iyada oo aan cidna la hadlin ayay barteedii yarayd is tuurtay. Cadhadii way ka yaraatay, dareen kale ayaa u beddelay. Way cidloonaysaa, Najaxna way tebaysaa. Si kasta oo ay ugu cadhooto, waxay og tahay in ay jeceshahay. Si kasta oo ay u fogeeyso, inta ay soo dhoweyso ayaa ka badan. Qalbiga ayuu iska haystaa, in uu sii daayana ma rabo. Runta ayaa fiicane, iyada ayaa ku dheggan. Ma aha qof la sii daayo. Isagu waa intii iyada ka dhinnayd. Intiina waxa qaadatay saaxiibaddeed Hoodo. Tolow Hoodo ma wacaa? Maxaan ku idhaa? Iga daa. Ma rabo in aan ka qaso sheekada ay waddo. Kolley isaga ayay la hadlaysaa saacaddaa. Waa qof nasiib leh. Bes haddaba, maxaan uga fikirayaa Hoodo? Maxaan wakhti iyo tamar ugu bixinayaa. Ninkaygii ayay haysataa, naftaydana ma rabo in aan ugu daro. Laakiin tolow maxay imika ku leedahay isaga?

Way is rogtagay, hurdo aan iman doonin ayay isku diyaarisay. Iftiinka waxa ay ka doorbidaysaa in ay indhaha isku hayso. Taasi waxa ay u fududaynaysaa in ay sii wadato riyadeeda. Hawada qolka dhex taagan ayay kolba qayb qaadanaysaa. Iyada iyo furaashka ayaan la kala garan. Jidhkeedu waa shayga keli ah ee jooga sariirta dusheeda. Halkaas ayay isaga uga baaqaysaa. Maskaxdeeda ayaa ku soo celcelinaysa ereyadii Saado Cali ay ku luuqayn jirtay:

Ruux	ruux	ka	maqan	yahay
Hurdaduu		ku		reemiyo

Riyo waalli badanaa

Saddex maalmood ayaa laga joogaa, weli se wax jawaab ah ka ma hayso Xasan. Markii ay guriga soo gashay galabtaas ayay maqashay codka Nimco. "Haye walaal Sahra, Hoodana igu salaana." Intaas ayaa dhegaheeda ku soo duushay. Way hakatay. Daaradda ayay istaagtay. Way

u qaadan weyday. Ma Sahra iyo Hoodo ayay la hadlaysay? Mise waa kuwo kale? Goormay is barten? Maxay ka wada hadlayeen tolow? Ma Xasan baa is baray? Weydiimo bilaa jawaabo ah ayay soo daadisay. Fikirka ayay ku dheeraatay. Nimco oo hadalkii dhammaysay ayaa qolka ka soo baxday, waa la isku naxay. Midba dhan aanu u socon ayuu u dhaqaaqay. Saddexdii maalmood ee u dambeeyey, xidhiidhkoodu wuu istaagay. Wax hadal ahi ma uu dhex marin, mid waliba dhankeeda ayay afka u buuraysay. Shandaddii ayay dhulka dhigatay. Iyada oo dhibsanaysa sidan ay nolosheedu tahay ayay wax yar taagnida ku qallashay. Nimco ayaa qolka ku soo noqotay. Sariirteeda ayay ku soo fadhiisatay, dhankanna way soo eegtay. Sidii qof hadal doonaya ayay dhaqaaqa badisay. Way bilowday. Su'aal gaaban ayay soo tuurtay.

”Maad cadhoonaysaa weli?”

Najax way u qaadan weyday su'aasha noocaas ah, ka may dhexayn. Dhankeeda ayay weji fajacsan ku eegtay, afka ayay qalloocisay, waxayna u raacisay: ”Maxaan ka cadhoon lahaa?” Way ka jeedsatay oo shandaddeeda isku mashquulisay. Nimco sidaa ku ma joogeyso, dan gaar ah ayay leedahay.

”Inna mari maanta meel baan ku soo tusayaaye.”

Muddo ayay ku qaadatay in uu hadalku u dhaadhaco. Markan iyada oo aan soo jeedsan ayay u jawaabtay.

”Waan daallanahay walaal.”

”Anaa daalka kaa bi'inayee inna mari.”

”May, walaal. Madaxaa i xanuunaya.”

”Meel ku bogsiisa ayaan ku geynayaaye kaalay.”

”...”

”Sidaa aad tahay uun soo bax, kaalay meel sariirtan dhaantaan ku soo tusayaaye.”

Nimco oo sidii hore ka furfuran iyo Najax oo sida caagga ah ayaa is daba galay. Hadal badani ka ma dhexeeyo. Jidkii weynaa ayay ku hagaageen, bas ordaya ayaa u istaagay, 20 daqiiqo kaddibna waxa uu dhigey barxadda weyn ee basaska. Dhanka waqooyi/bari ayay u dhaqaaqeen. Nimco ayaa hagaysa, Najaxna way iska socotaa. Way wada socdaan, waanay kala socdaan. Jidka Naylka ayay kor u qaadeen iyaga oo garabka bidix ka maraya barxadda weyn ee Hotel Sheraton. Jidka ku dhereran beerta cagaaran ee Yuusuf Lule ayay midig uga baydheen iyaga oo ku dhacaya jidka Acacia Av. ee uu ku yaallo dhismaha ay u socdaan. Najax oo la yaabban meeshan loo wado, in ay aamustana doorbidday, ayaa la hor joojiyey dhisme meel dhaadhac ah ku yaalla. Ganjeelka weyn ee furan ayaa ku hagaya dhismaha cad ee jiingadda cas. Waa hudheelka cuntada ee Mediterraneo. Sida magiciisa ka muuqata, waxa iska eh Talyaani. Gudahiisana waxa dhex jiifa cunnooyin talyaani ah oo kala duwan. Way ku dhaadhaceen.

Albaabka hore waxa taagan wiil ku lebbisan dhar cagaar ah oo iskujoog ah. Dhoollacaddayn ayuu kala hor yimid. Su’aal ayuu si qabow u weydiiyey, Nimco ayaa siisay warbixin uu u baahnaa. Wuu hor kacay, way daba galeen. Najax waxa ay go’aansatay in ay aragto uun waxa dhacaya. Caag la wato ayay sidiisa noqotay.

Waxa ay mareen luuq ileysku ku yar yahay. Hoos ayay u dhaadhaceen, dhexdeeda waxa ay istaageen barxad aad u ballaadhan, si bilicsanna loogu xardhay maryo kala midabbo ah. Kuraas iyo miisas ayaa madaxa isku la jira. Koonaha daaqadda xiga ayaa la geeyey, miis iyo laba kursi ayaa la dul istaajiyeey, waxana loo sheegay in uu koodii yahay. Inankii ayaa ka dhaqaaqay, iyaguna way fadhiisteen. Nimco wejigeedu wuu furan yahay, Najaxna way is uruurinaysaa. Su'aalo badan ayaa ku taagan Najax, in ay wax weydiisana ma rabto. Saxan ballaadhan ayaa dhexdooda la soo dhigay, korkiisa waxa buuxa khudaar kala kaan ah. Laba saxan oo yaryar oo aanay waxba ku jirin ayaa baashiisa yaalla. Nimco ayaa mid qaadatay, aayar dul dhigtay qayb ka mid ah salladhkii meesha yaallay. Najax oo aammusan ayaa sidii si la mid ah yeeshay. Markaas ayay Nimco bilowday hadalka.

”Waxaan hubaa in aad u soo amban doonto meeshan.”

Indhaheeda ayay eegtay, jawaabna way ka weyday. Way sii wadatay.

”Dadka is jecel ayaa yimaadda halkan, bal sidaa u eeg dadka meesha fadhiya.”

Najax oo aan madaxa dhaqaajin ayaa hoos u tidhi: ”Imisa nin baa ku keenay halkan?”

”Cuntada waan innoo dalbay. Waa cunto-talyaani. Pizza iyo waxyaabo kale weeyaan. Waad ka heli doontaa.”

Way u juuqi weyday. Markii ay salladhkii laba jeer afka gelisay ayay Nimco beddeshay mawduucii.

”Eeg walaal, way jirtay in aynu maalintii dhoweyd si aan qummanayn u wada hadalnay. Waxaan dareemayaa in aan si kulul kuugu jawaabay. Runtii iga may ahayn xumaan, xaalad xun ayaan markaa ku jirey. Markaas uun baan maqlay in walaalkay dhakhtar loo qaaday, qalliin beerka ahna lagu samaynayo. Waan werwersanaa, adna su’aalo xasaasi ah ayaad i weydiisay.”

Koob biyo ah ayay afka saartay, haddana way sii wadatay.

”Markaa horto waan kaa raalligelinayaa dhacdadii maalintii dhoweyd. Maan jeclayn inaan sidaa kuu la hadlo. Sorry.”

Cunto ay afka ku haysay ayay degdeg u liqday. Sacabka ayay afka marisay, waxaanay markii u horreysay soo eegtay wejigeeda.

”Dhib ma leh walaal, raalli waan ahay. Aniguba wax aan afaarahayga ahayn iska galay, adna raalli ahow.”

Way is eegeen, isku dhoollacaddeeyeen. Markii u horreysay ayay si niyad furan u wada hadleen.

”Oo walaal, maxaa walaalkaa helay?”

Su’aasha iyo cuntada la sido ayaa hal mar soo wada gaadhay miiska. Way kala aamuseen. Saxni ay pizza ku wadhan tahay ayaa hortooda la dhigay, waxa la socday saxni kale oo ah baasto dhuudhuubani dul tuulan tahay, midab cagaar ah ayay lahayd. Dhowr saxni oo yaryar, waxyaabo kala midab ahina ku jiraan ayaa miiska lagu dul daadiyey. Najax oo indhuhu ka soo dhici gaadheen ayaa su’aashii iska illowday.

”Walaal beryahaaba wuu xanuunsanayoo, waxa la ii sheegay in Hindiya la rabo in loo qaado.”

Najax waxa ay ku mashquushay cantuugo ay afka dhex ciyaarsiinayso. Waxa shaki ka jiraa in ay jawaabta maqlaysay. Labaatan daqiiqo kaddib ayaa loo keenay cunto kale oo fudud. Iyada oo aan is weydiin meesha ay ku ridayso, ayay Najax markiiba is dhaafisay. Markii ay meesha soo gashay, imika ayay in badan ka culus tahay.

Kaftan iyo qosol badan kaddib, imika waxa ay dareemayaan in ay isku laab xaadhan yihiin, waxna is weydiin karaan. Najax ayaa bilowday.

”Wixii uu kii dhinnaa sheegayey ma dhab baa? Faduuliyad baan ahee, ha ila yaabine.”

”Laba sanno kahor ayay ahayd. Markaas ayuun baan dhammeeyey jaamacadda Cammuud. Axmed inan la yidhaa ayaannu wada sheekaysan jirnay. Isku fasal ayaannu ahayn. Wallaahi qof aad u wanaagsan ayuu ahaa. Si fiican ayaannu isu fahannay. Sidaas annaga oo isku ah, jaamacaddiina dhammaynay, ayaannu guur soo hadal qaadnay. Shaqo uu meel ka raajicinayey, ayuu markaa sugayey. Waxa uu ii sheegay in uu rabo in aan xaaskiisa noqdo, balse aan wakhti yar siiyo. Qiyaastii hal sanno in aan sugo. Waan ogaa in uu i jecel yahay, markaa waan ka oggolaaday. Sannad wax weyn ma aha.”

Way aammustay. Najax oo aan nuuxsanayn ayaa indhaha uun ku dhowraysa.

”Maalin Salaasa ah, galab ayay ahayd, markaas uun casar laga soo baxay. Sidii aabbo caadiga u ahayd, waxa uu ku fadhiyey kursigiisii caddaa ee bannaanka yaallay. Halkaas ayuu maalin kasta fadhiisan jirey, dadkuna way yaqaanneen. Maalintaas dad badan ayaa meesha joogey, waxa ka mid ahaa kan imika kula dhigta jaamacadda hooyadii. Markaas uun baan ka

soo noqday jaamacadda. Cod dheer ayuu igu qaabbilay. Farxad ayaa ka muuqatay wejigiisa. Waxa uu sare ugu dhawaaqay in uu i siiyey saaxiibkii oo Ingiriiska ka imanaya. Berrina uu dalka imanayo weliba. Naxdin ayay laabtu i xanuuntay. Wax aan ku idhaana waan garan waayey. Gudaha ayaan galay, wuu iga soo daba galay. Hooyana way ka dambaysaa. Sababta aan u farxi waayey ayuu i weydiiyey. Aniga oo aan ka fiirsan ayaan u sheegay in aanan guur diyaar u ahayn. Bakoorad uu sitay ayuu shan jeer igu rogey. Hooyo ayaa iga qabatay. Aad ayuu u cadhaysnaa. Waxa uu ii sheegay in uu berri iman doono, anna aan isu diyaarin doono barashadiisa. Toddobaad kaddibna uu meherku dhici doono.”

”Deedna maxaad samaysay?”

”Maxaan samayn lahaa, dee waan soo baxsaday. Isla habeenkiiba. Sidaasaan halkan ku imid.”

”Oo cidi ku ma oga inaad halkan joogto?”

”Hooyo ayaa og, iyadaa i soo caawisay. Laakiin cid kale ma oga. Si tuugo ah ayaan ula hadlaa iyada.”

”Wallaahi hooyadaa waa khatar. Aabbana, miyaanu werwerayn?”

”Naa weli wuu cadhaysan yahaye, adigu ii warran.”

”Maxaan kuu warramaa walaal, isku wax baa inna haystee. Naa walaal nin ay saaxiibadday is jecel yihiin, ayaan iska jeclaaday. Markaasaan iyadii ku idhi ii soo qabo ninkaa. Markaasay ii soo qabatay. Anna markii aan ogaaday ayaan uga imid.”

”Waad iska ciyaaraysaaye! Oo ma iyadaa jeclayd markii hore? Hadday jeclaydna maxaa adiga kaa galay, maad iska haysatid?”

”Inanta saaxiib isku dheer ayaannu nahay...”

Halkaas ayay sheeko dheer uga gashay. Daqiiqado badan kaddibna way kala aamuseen. Midba dhankeeda ayay u dawakhday. Najax waa markii u horreysay ee ay ka sheekayso dhacdadan, codkeeda ayaa is beddelay. Maradii afka loogu talagalayna indhaha ayay dhowr jeer ku masaxday. Nimco oo aan calooljileec lagu aqoon ayaa illinta haysan kari weyday.

”Oo walaal wax baa ku halaye!”

”Waa markii u horreysay ee aan qof uga sheekeeyo arrintan, waan nefisayba.”

”Markaa imika maxaa talo ah?”

”Walaal sida caagga ayuun baan iska noolaan, waxbarasho aanan niyad u hayn ayaan iska dhigan doonaa, kan yaree maalin walba sheekada igu la soo kallahana waan iska xidhi hadalkiisa. Markaa sida ay ku dambeyso ayuun baynu eegi.”

”Nin kale ma laga yaabaa in aad hesho, mid ku illowsiiya dhibtii aad soo martay?”

”Walaal raggiiba waan nacay. Dhankooda ma eegi karaba. Najax nin aan ahayni ii ma cuntamayo. Isagana Hoodo ayaan u daayey. Markaa inta ay mucjiso dhacayso, sidan ayaan iska ahaan doonaa.”

”Alla hoognayeey walaal, adaaba iga calool adag. Arrintan waa in wax laga qabto. Sidani caddaalad maaha wallaahi.”

”Ilaahay uun baa wax ka qaban kara walaal, markaa waan iska quusane iska daa. Adigu maxaad samaynaysaa? Billee kan yari reerkiinnii u sheegaa in aad halkan joogto.”

”Taasaa iigu daran. Waan garanayaa kan yar, maalintii u horreysay ee aynu wada soconnay ayaan arkay. Isagu i ma uu arkin. Sidaas darteed ayaan jaamacadda uga joogey.”

”Iska daa anaa fikir hayee. Isaga ka werwer la’aw.”

”Hee, maxaad samayn?”

”Anaa aqaan waxaan samaynayee i sug. Maskaxda ayaan ka beddelayaa. Siduu rabo ayaan u yeelayaa. Waan u sheekaynayaa nasakha xun. Deedna waxaan ka saxeexayaa in aanu arrintaada cidna u sheegin. Anaa ciyaarsiinayee iska daa adigu.”

Najax hawl baa u taal, Nimcana mid kalaa u taal. Heshiis ayaa dhexdooda yaal. Najax waxa ay xidhiidh been ah la samayn doonta Maxamed, si ay uga ilaaliso in uu xogta Nimco geeyo Boorama. Intaas uun ma aha, waxa ay isku deyi doontaa in ay saamayn ku yeelato joogitaankiisa Kampala, si ay Nimco ugu soo noqoto jaamacaddeeda. Nimco waxa ay yarayn doontaa socodka, si aan cid kale u arkin. Way faraxsanaayeen markii ay guriga soo galeen, indhahoodana yididdiilo ayaa ka muuqatay.

Subixii kowaadba hawshii ayay Najax bilowday. Si kasta oo uu Maxamed uga niyadjabay haasaawaheeda, haddana la ma daaho salaanta. Salaantu waa inta ay u baahnayd. Sidiisii ayuu la soo kallahay. Iyada oo dhoollacaddaynaysa ayay dhankiisa u jeedsatay, si aanu filayna ay u bariidisay. Miskiinku qalin uu hayey ayuu sii daayey, hadallo aan is lahayna wuu is dhex dhigay. Dhankiisa ayay u dhaqaaqday, hadal aan badnayn balse isaga bad ku noqday ayay u cantoobisay. Su’aalo ay si

laabfuran u weydiisay ayuu garan waayey wax uu kaga jawaabo. Ma uu sii diyaarsanba. Wax yar kaddib lambarrada ayay kala qorteen. Barxadda u dhaxaysa saddexda dhisme ayay tallaabada isu daysteen. Dhallinyar badan oo koox-koox u taagnayd ayaa isha si hoose ula raacaysay. Waxa la ogaaday in ay inantii cusbayd heshay nin.

Galabtaas waxa ay guriga timid iyada oo madaxa qaadi kari la'. Sariirtii ayay madaxa ku horreysiisay. Nimco oo dareensan waxa haya ayaa qosol u dhacday.

”Naa miyuu ku soo dawikhiyey?”

Dirqi ayay su’aasha u dhammaystirtay. Deedna qosolkeedii ayay dhulka galgalasho ula dhacday. Cod aad mooddo in uu qof sii dhimanaya ka soo baxay ayaa ka soo yeedhay Najax.

”Naa iga aamus ma nooliye. Waxa yari ma baytariyuu ku shaqeeyaa?”

Nimco beerka ayay is haysaa, naqaskuna wuu ku yar yahay. Cagaha ayay dhulka la dhacaysaa. Codkeedii dheeraa ayaa si ay keligeed uun u qosli karto u dananaya. Galab ay isku soo dhowaadaan ayay noqotay. Jabkeeda ayay ka sheekeysay, Nimcana is ma hayn karto. Si kasta oo ay Najax u qososho, haddana waxa ay og tahay in aanay hawshani maanta ku ekayn. Waxa uu werwerkeedu dhibayaa ayaamaha soo socda, bilaha aan weli iman. Ma rabto in ay ka sii fikirto xanuun aan weli soo gaadhin. Qushi, ayay hoos u leedahay, kolleyba saaxiibaddaa ayaad caawinaysaa. Haddii ay dabeecad leedahay Najax, waa kaalmaynta dadka ay taqaanno. Naxariis aan maydhmin, si kasta oo ay u raddo. Waa inta ay dadka dheer tahay.

Najax iyo Maxamed way isku soo fakadeen. Qof aanay ka cadhaysiin karin ayaa lagu raray. Way ku qasban tahay in ay xammaasho inta uu

Ilaahay kala furanayo. Isagu ma aha qof maalinna laga nasanayo. Ma xanuunsado, ma soo habsaamo. Subax kasta albaabka hortiisa ayuu ilko uu banneeyey la sii taagan yahay. Waxa ay ka yaabtay niyadda uu hayo. Mar way dhibsataa, marna way ka naxdaa. Ka warran miskiinkan aad beenta u sheegayso! Wakhti ayuu igu luminayaa, in aan sidiisa oo kale dareemayo ayuu ii haystaa. Wakhtiga in aan ka luminayo ma oga. Waa fikir ay caloolxumo ka qaaddo. Ujeeddada falkeeda ka dambaysa ayay eegtaa, markaas ayay degtaa. In ay gabadh walaasheed ah badbaadinayso ayay is xasuusisaa, gabadh haddii la ogaado halka ay joogto qasab loogu guurin doono nin aanay rabin. Subaxba dareen nooc ah ayay ku soo toostaa, balse mid isku mid ah ayay isaga ku qaabbishaa.

Inta ay jaamacadda joogto, garabkeeda ayuu joogaa. Inta ay ka maqan tahayna, dhegta ayuu ugu jiraa. Habeen oo dhan in ay la hadasho ayuu rabaa, ma diiddo iyaduna. Wax laga wada hadlo ayaa soo dhammaada. Sariirteeda iyo shanqadha ka yeedha marka lagu jiifsado ayay is aragtaa iyada oo uga sheekeynaysa. Inta badan isaga ayaa hadla, iyada oo aan dhegeysanayn ayay "hiihi" ugu halcelisaa. Dhowr jeer ayay ku jartay khadka, qosolka Nimco awgii. Subaxana ay ku tidhi "dabkaa iga dhacay." Ma sii weydiiyo su'aalo badan. Waxa uu u arkaa qof uu dirqi ku helay. Ma rabo in uu ka xanaajiyo. Ma oga in ay iyaduna isaga ilaalinayso. Balse ay sababuhu kala duwan yihiin.

Isaga wax badan ka ma taqaanno, runtiina ma xiisaynayso in ay ogaato. Dhowr jeer oo ay isku dayday in ay wax ka ogaato noloshiisa, waxa uu ugu celceliyaa in yar oo isku mid ah. In uu reer Boorama yahay, weligiina aanu meel u dhaafin. Imikana ay tahay markii u horreysay ee uu gurigooda ka yimaaddo. Intaas wax aan ahayn u ma sheego, qoyskooda ku ma halqabsado, cid kale oo reerkooda ah ka ma sheekeeyo. Maaddaama

oo ay marka horeba hadalkiisa badan khaati ka taagnayd, ma sii weydiiso wax intaas dheer. Balse dhowr jeer oo ay Nimco la wadaagtay arrintan, Nimco ayaa ugu jawaabtay: "Naa anaa kuu garanayoo waa nasakhe iska daa waxba ha weydiine."

Xidhiidhka labada qof ma aha mid meel uun taagnaada. Kooduna sidaas oo kale waxa uu qaadayey tallaabooyin wadajooggooda badinaya. Waxa uu dhowr jeer ka codsaday in ay jaamacadda kaddib kulmaan. In badan ayay ka diidday, si dadban. Heer waxa ay gaadhay aanay marmarsiiyaha sii wadi karin. Magaalada ayuu meelo badan soo tusay. Inta taaggiisa ah ayuu soo wareejiyaa, meelo kala duwan ayuu cunto ka soo siiyaa, iyada oo faraxsan ayuu soo celiyaa. Ma oga in ay ku faraxsan tahay soonoqodka ay guriga ku soo laabatay. Walow aanay isku ujeeddo ahayn, haddana mid waliba wuu ku qanacsan yahay sidan ay wax u socdaan. Haatan way la qabsatay codkiisa, waxaanu noqday qof saaxiib dhow u ah.

4 BILOOD KADDIB

Subax ay qorraxdu kulayl la soo kallahday, dhulkuna cadho la soo toosay. Waa maalintii u dambeysay ee jaamacadda, fasaxa xagaaga awgii. Markii ay baskii ka degtay ayay weji furan ku soo eegtay dhankii albaabka. Sidii qof ay wax ka lumeen ayay hareeraha daymootay. Miskiinkii mee maanta? Maxamed halkii ma taagna. Malaha gudaha ayuu galay. Way socotay, weli se ma aragto dhakadiisii dhuubnayd. Qolkii ayay ku hagaagtay, ma dhex fadhiyo. Waa maalintii u horreysay ee uu soo xaadiri waayo. Wax weyn ayaa ku dhacay. Way werwertay. Lambarkiisii ayay wacday. Ma dhacayo. Maxaa heli kara? Wax kasta.

Maanta waxba la ma dhiganayo, kulan gaaban ayay la soo qaadatay maammulihii waxbarashadeeda, ardaydiina way soo salaantay. Laba

saacadood kaddib ayay damacday in ay iska tagto. Intii aanay ka soo dhammaan dhismaha ayuu telefoonkeedu yeedhay. "Hello!" Waxba way ka fahmi weyday, sammada ayay ka qaylisay. "Maxaa dhacay?" Jawaabta ayay sugtay. Waa Nimco oo ooyeysa. "Naa Nimco maxaa dhacay bisinkee? Yaa dhintay?" Waxba way ka fahmi weyday hadalkeeda isku qasan. Markiiba waxa ay ku warheshay Maxamed oo soo ordaya. Xaggiisa ayay u orodday. Weli telefoonkii ayay dhegta ku haysaa, Nimcana way ooyaysaa. Horto Maxamed wuu nool yahay. Isaga laftiisa ayaa xiiqsan, qof dhiillo sida sidiisa ayuu u soo ordayaa. Markiiba warkii ayuu ku taabtay. "Nimco walaalkeed oo aad u xanuunsanaya ayaa magaalada la keenay, gurigii aad degganayd ayaa imika la geeyey. Inna mari tagsi ayaan innoo hayaaye, soo carar."

Wuu hor kacay, way daba orodday. Baabuur u taagnaa ayay kursiga dambe isku tuurtay. Cagaha ayaa garaacaya, in ay socdaan ayay rabaan. In ay oroddo ayay rabtaa. Xawaaraha baabuurka ayay saluugaysaa. Jid ay dadka iyo xawayaanku wadaagayaan ayay xoog ku dhaafayaan. Kun sawir oo kala nooc ah ayay maskaxdeedu is tusaysaa. Midba midka uu ka xun yahay faallaynaysaa. Tolow siduu yahay? Miskiinka yari miyuu dhiman rabaa? Nimco aan waco. Way ku dhufatay, way la weyday. Teleefankeedu wuu dansan yahay. Mar kasta oo ay Kisenyi u soo dhowaato, garaaca wadnaha ayaa sii kordhaya. Maxamed ayay hadal kala quban ku bilowday. "Jidka, jidka maad garanaysaa? Halkan ka leexo." Inta aanay u tilmaaminba, wuu sii garanayaa. Goormuu arkay guriga? Way yaabtay. Maaha su'aal muhiim ah maanta, way ka gudubtay. Isaga ayaa ku hagaajiyey gurigii.

Baabuurkii ayaa ku soo laabay guriga hortiiisa. Naxdin ayuu jidhka inta hoose uu qallalay. Way ku hagaagi kari weyday guriga. Maxamed ayaa soo

booday, daaqadda ka furay, deedna degdeg guriga u galay. Cagta midig ayay dhulka ku horreysiisay, walow ay jeclaan lahayd in ay iska dhex fadhido baabuurka. Wixii ay alaab sidatay ayay ka kacday, shalmadda oo dhinaca ka saaranna albaabka daaradda ayay ka soo gudubtay. Qof keli ahi ma dhex joogo. Daaraddii weyneyd ee dadku ku kulmi jireen, maanta cidi ma dhex taagna. Mee Maxamedkii ila socday?

Qolkeedii ayay ku soo dhowaatay, isaga oo aan wax shanqadh ahi ka socon. Way istaagtay, haddana aayar dhaqaaqday. Dadkii ooyayey meeye? Nimco meeday? Way soo dhowaatay, aayar soo tallaabsatay. Qoorka iyo cagta midig ayay mar keli ah soo wada gelisay. Qolka mugdiga ah ayay dhex istaagtay. In yar kaddibna ilayska qorraxda ayaa qolka ku baahay. Markaas ayay aragtay. Baroorna qabsatay. Waa hooyadeed iyo saaxiibadaheed Sahra iyo Hoodo.

Markii ay soo gashayba, sacab iyo cod dheer ayaa lagu soo dhoweeyey. Dareenkeeda oo marka hore aad u laaqnaa, ayaa imikana sammada tegay. Hooyadeed ayay isku duubtay, duuf iyo dhareerna ku duugtay. Qalbi aad u qallalay lixdii bilood ee u dambeeyey, ayay naxariista hooyadeed hoos dhigatay. Nafteeda oo ka luntay ayay hooyadeed ka dhex heshay. Way sii dayn kari weyday. Cod la fahmayo ka ma soo baxayo, naqaskuna waa ku qaliil. Way isla fadhiisteen, intii ag taagnaydna qosolgariir ayay qaadeen. "Hooyo sow adigan dhuubtay, miyaanad waxba cunin?" "Imikaan naaxi doonaa hooyo?" Kor ayay soo eegtay, waa wejiyo ay u xiistay. Midba mar ayay isku martay. "Idinka ma kala dhergaynee i suga" ayay hoos ugu tidhi. Qosol iyo wax oohin u eg ayay kaga jawaabeen. Way soo jeedsatay, Nimco ayay aragtay. Iyada oo ilmada shalmadda ku duugaysa ayay ku tidhi: "Naayaahe, waad iga gashatay maanta wallaahi. Walaal aan jirin ayaad ii sheegtay." Nimco ayaa madaxa ruxday, waxayna u raacisay: "Been

kuu maan sheegin, waa mide horto walaalkay ma xanuunsanayo, balse wuu yimid. Sariirta eeg!” Najax ayaa sariirta eegtay, mise qof ayaa jiifa. Maryo badan ayaa dushiisa saaran. Hooyadeed ayaa markiiba tidhi ”waan soo weyseysanayaa.” Way baxday. Najax way fahmi weyday waxa socda. Sahra, Hoodo iyo Maxamed ayaa isku daawanaya labadooda. Najax waxa ay soo eegtay dhanka Nimco, wejigeeda ayay ka weyday wax ishaaro ah. Saddexda kale ayay marba mid eegtay. Way asqowday. ”Haddii aanu xanuunsanayn, muxuu la jiifaa walaal?” ayay si hoose ugu tidhi Nimco. Jawaabtii isaga ayaa siiyey. Wuu soo istaagay. ”Maxaa yeelay adiga ayaan kuu imid.” Way eegtay. Waa Najax. Ninkii ay jeclayd. Kii ay u silicday. Waabu sii qurux badnaaday. Afka ayaa kala tegay. Sidii ilmo yar ayay khajilaad yaraatay. Way fahmi weyday waxan dhacaya. Hadallo isdhaaf ah ayay tidhi. ”Iska warran Najax? Naa Hoodo... Najax, ma fiican tahay?” Mar keli ah ayaa lagu qoslay. Afka ayay gacanta saartay, markaas ayuu hadalkii Nimco ku soo noqday. ”Walaalkay” aa? Nimco ayay ku soo jeedsatay haddana. ”Naa mee walaalkaa?” Isaga ayaa u jawaabay. ”Waa aniga.”

Intii ay maskaxdeedu qaadi karaysay ayay dhaaftay. Sahra ayaa u soo gurmatay. ”Ma xasuusataa berigii aad naga soo baxaysay? Waannu ogeyn in aanad waxbarasho darteed u soo baxayn.” Hoodo ayaa kala boodday. ”Qofna meherkiisa waxbarasho u ma baajiyo.” Sahra ayaa ku soo noqotay. ”Waxan oo dhan waannu kuu sii qorshaynay. Xasan iyo Maxamed waa walaalo, waxaanay ilmaabti yihiin Najax iyo Nimco. Xasan markiiba waxa uu kuu keenay Nimco.” Nimco ayaa soo gashay hadalka. ”Waan xasuustaa sidaad ahayd berigii, dhowr jeer ayaan isu kaa sheegi gaadhay.” Sahra ayaa sii wadatay. ”Qorshuhu waxa uu ahaa in lagu dejiyo oo aad hesho meel aad ku nasato, hadhow marka Hoodo la guursadana,

lagu soo celiyo.” Hoodo ayaa qososhay, hadalna ku tuurtay saaxiibaddeed Najax. ”Ma waxaad moodaysay in aad ninkaaga aniga iiga tegi karto, waan kaa daba fikiray. Odaygayga Xasan ayaa la yidhaa. Xasan kalena ma aha, waa Xasankeennan.” Fajiciso! ”Oo Najax is maydaan guursan?” ”Ma ninkaaga ayaan kaa qaadan lahaa? Isaguna adiga ayuu ku sugayey. Maanta labadiinnuba doob iyo gashaanti ayaad tihiin. Cid aad isaga uga tanaasushaana ma jirto.” ”Oo maa lagu guursaday adiga?” ”May, khamiista dambe ayuu i soo doonayaa. La’aantaa ma aroos baan dhigan lahaa?” Najax ayaa eegtay dhanka Najax, haddana ka soo jeedsatay, deedna su’aal weydiisay dhammaantood. ”Oo ka warrama haddii aan nin kale halkan ka heli lahaa? Qorshihiinnu wuu kala daadan lahaa.” Waa lagu qoslay. Maxamed ayaa markii u horreysay hadlay. ”Oo aniga shaqadaydu maxay ahayd?” Yaabkii adduunka! ”Anigu adiga in aan ragga kaa mashquuliyo ayay ahayd shaqadaydu.” Iyada oo aan is ogeyn ayay qosol ku dhufatay. ”Oo naayaahe Nimco, reer aad ka soo baxsatayna ma jirtee, ma anigaad riwaayad ii jilaysay?” Nimco ayaa ku qososhay Najax. ”Wallaahi daacad baad tahay, wax kasta waad iga rumaysatay. Naa jaamacadda waan dhammeeyey oo meeshaba adaan kuu joogay.” Halkaa marka ay marayso ayay Najax hooyadeed ku soo noqotay qolka. ”Naa hooyo diyaargarow, berri ayaynu noqonaynaaye.” Way yaabtay, se faraxday. ”Aabbahaana wuu ku sugayaaye.” Hareeraheeda ayay eegtay. ”Idinkuna?” Hooyadeed ayaa u jawaabtay. ”Waa la is wada raacayaa dhammaan. Tigidhadii waa la gooyey mar hore. Hoodo arooskeeda waa in aan shaqadiisa bilowno. Sijaayad ii dhiiba hooyo.”

Lix toddobaad kaddib iyo magaalada Hargeysa. Afar toddobaad kahor ayay is guursadeen Hoodo iyo Xasan. Sahra iyo Maxamed meherkoodu waa bisha dambe 27-keeda. Najax iyo Najaxna caawa ayay aroos yihiin.

Laba weji oo dhalaal ka muuqdo, indho iskood u dhoollacaddaynaya. Ehel iyo xigaal ayaa hoolka buuxiyey, farxaddooduna dadka ayay wada gaadhay. Waa Najax oo garab taagan Najax. Gacmaha is haysta, duniduna hortooda wadhan tahay.